

היכלולא דצדיקיא

לקט אמרים

בעניני דת ודעות מגדולים וצדיקים
שחל היומא דהילולא שלהם בחודש הזה

כ"ק מרן הגה"ק רבי אברהם יצחק הכהן קאהן זצוק"ל

אדמו"ר דתולדות אהרן ובעל דברי אמונה

נלב"ע כ"ז כסליו תשנ"ז לפ"ק

אשר נתפרסמו בגליונינו "אמונה ודעת"

וכעת מופיע בקובץ נפרד

חודש כסלו תשפ"ב

מערכת "השקפה בדודה"

© כל הזכויות שמורות

הערות והארות בעניני הגליון, והודעת פרטים על שיעורים וחבורות וספרים וכדו', וכמו"כ לתרומות והנצחות

יכולים לשלוח לפאקס: 03-6443567 או לאימעיל: A146556474@gmail.com

וכן אפשר להשאיר הודעות למערכת בטעל. 0747962033

לתרומות והנצחות בחו"ל אפשר להתקשר בטעל:

בארה"ב: 502-4186 (845). בלאנדאן: 075-3507-8220.

במאנטשעסטער: 07835298520. באנטווערפען: 032-4912-81276

ניתן לתרום בכרטיס אשראי ע"י מערכת "נדרים פלוס" בעמדות הפזורות ע"ש "אמונה ודעת"

או ע"י מערכת "נדרים פון" בטעל: 03-7630585 קאוד-5374

או העברה לחשבון בבאנק פאג"י, סניף 188, מ. ח. 105416010, ע"ש ליבוביץ לציין עבור "אמונה"

הגליון החודשי "אמונה ודעת" מופץ בעזהשי"ת באלפי העתקות

בערי ארה"ק: ירושלים, בית שמש, בני ברק, וצפת, ומודיעין עילית. ובחו"ל: בארה"ב, בקאנאדא, ובענגלאנד, כ"י.

הגליונות ניתן להשיג:

ירושלים: 05484-85560 | בית שמש: 05832-44306 | בני ברק: 05331-27056 |

צפת: 0527698687 | מודיעין עילית: 052769868

החפץ להיכנס לרשימת מקבלי הגליון מידי חודש נא לשלוח "בקשה"

לאימעיל אדרעס a146556474@gmail.com

כ"ק מרן הגה"ק רבי אברהם יצחק הכהן קאהן זצוק"ל

אדמו"ר תולדות אהרן ובעל דברי אמונה

נלב"ע כ"ז כסליו תשנ"ז לפ"ק

נולד ביום ו' בשבט תרע"ד, בעיה"ק צפת תובב"א, לאביו הגה"צ רבי אהרן דוד הכהן זצ"ל מתלמידי הריב"ז זיע"א, ולאמו הרבנית מרת שיינדל ברכה ע"ה, שהיתה בתו של הרה"ק ר' משה דייטש זיע"א מסיגעט, חתן הרה"ק ר' אברהם יצחק העלער זיע"א אב"ד צפת"ו בהרה"ק ר' שמואל העלער זיע"א. בגלל חינוך הילדים באותם הימים בצפת כאשר נפצו שם פעילי הציונים שר"י, נאלץ אביו רבי אהרן דוד לצאת מארץ קודש בשנת תרע"ה, ונסע לאונגארן, והתיישב בעיר הוניאד, שם השתלם במעלות התורה בישיבתו של הגה"ק ר' ישראל פריינד זיע"א אב"ד הוניאד, ובנו הגה"ק ר' משה אריה פריינד זצ"ל מרא דארעא קדישא, שכיהן שם כריש מתיבתא, ואח"כ עבר ללמוד בישיבתו של הגה"ק ר' יהודה ראזנער זיע"א בסעיקלהיד, בהיותו צעיר לימים חיבר ספר גדול על ה"פרי מגדים" יורה דעה, אך גנזו מרוב ענוותנותו. בעת ההוא כבר ראו כי לגדולות נוצר באשר היה משים לילות כימים בהיותו שקוע כל כולו בלימוד התורה"ק בהתמדה נפלאה שאין לשער, וכן כח התפילה שלו היתה נפלא מאוד שהיה כל כולו בדביקות עצומה, ויראתו הגדולה ומסירת נפשו להשי"ת במדה גדושה היתה ניכרת בו בפני כל רואיו. וכבר היה רגיל בימי בחורותו ללמוד עם בחורים ובעלי בתים שונים לעזרם ללימוד התורה"ק.

לאחר תקופה מסוימת עבר ללמוד בישיבתו הרמה של מרן רביה"ק זיע"א בסאטמאר אשר העריכו והעריצו עד מאד, והביע התפעלותו מעבודתו בקודש. וכבר נודע בשערים עוצם התקשרותו העצומה לרבו מרן רביה"ק זיע"א, והוא נמנה מגדולי תלמידיו החביבים בישיבתו בקראלי ובסאטמאר, וגם עיטרו בנזר עטרה והורמנא והפליג בשבחו כמה וכמה פעמים כ"ק אדמו"ר מתו"א זיע"א היה מעלה על נס, שההתרגשות דקדושה והשתפכות הנפש בהתרוממות עילאה שהיתה אצל רבו הק' בשבתות ויו"ט ובימים הנוראים בדרשותיו ותפילותיו בפרט, אשר כידוע שכל מי ששמע תפילתו הק' נמס לבו והיה כמים, קנתה שביטה בלבו להתעוררות ורושם תמידי להתעורר עי"ז להתפלל מקרב הלב ובדמעות שליש כתינוק המתחטא לאביו שבשמים. ובדרכו הק' הלזו חלק רבינו בתקופת ירח האיתנים הן בתפילות והן בהדרשות. וכן התקשר מאוד אליו לשמוע ממנו את דברי תורתו, ואכן הוא סידר וערך את דברות קדשו של מרן רביה"ק זיע"א על פרקי אבות. רבינו שראה את הפירוש שהוא ערך על פי דברות קדשו ממסר ברבים התבטא אליו ואמר לו "בני, יפה כיוונת למה שאמרת, כך אמרתי וכך היתה כוונתי בדברי תורה אלו".

שם בסאטמאר מצא את אות נפשו בפגשו את חברות הקודש בראשות כ"ק מרן הגה"ק רבי אהרן ראטה זיע"א בעל שומרי אמונים, ונקשר אליו עד מאד, והשומרי אמונים זיע"א העריכו עד מאד עד שלקחו חתן לבתו, והתבטא עליו במכתבו אז לתלמידיו שבארץ הקודש "התבוננתי שלא אמצא עוד בחור כמוהו בכל הדור הזה", ובא בקשרי החיתון בחג הסוכות תרצ"ט, ומאחר שהגה"ק בעל השומרי אמונים רצה לנסוע בהקדם לארץ ישראל, ע"כ החליט לערוך את שמחת הנישואין בהוניאד, מקום מגוריהם של הורי החתן, ואכן התקיימה שם שמחת הנישואין ביום י' אלול תרצ"ט, בבית הרה"ח ר' מענדל רובין זצ"ל שו"ב דק"ק נאסויד ואח"כ בהוניאד, ומיד בתום שבעת ימי המשתה נסעו יחד משם לארץ ישראל.

לאחר פטירת השומרי אמונים זיע"א בו' ניסן תש"ז מילא את מקומו אחריו, ומאז עמד בראש החבריה קדישא שהקים חותנו וכפי ההדרכות והתקנות אשר הוא תיקן ויסד ובנה את מוסדות "תולדות אהרן" על שם חותנו זיע"א הכוללים בתי חינוך לבנים ולבנות, ישיבות וכוללים ובתי מדרשות, והכל על טהרת הקודש, וכיובל שנים ניהל את עדתו ונעשה כתל תלפיות אשר משם נתפשט קדושה וטהרה לכל העולם כולו, עדת תולדות אהרן מיוחדת בתקנותיה בקדושה וצניעות יתירה, וביתור השריש את הכח ההתבדלות והמסירת נפש לה' בלי פחד ובושה כלל, ולהתנהג בחסידות ובפרישות מהבלי העולם, וביתור עמד על המשמר ועמד בפרץ ולחם מלחמת ה' נגד פורצי הגדר ובפרט נגד הנגדרים אחרי הציונים ולמד את תלמידיו וחסידיהם ללכת למחות למען כבוד שמו יתברך ועמדו כחומה בצורה בכל עניני היהדות החרדית, ומלבד מה שהיה משמש כראש חבריה, היה גם משמש כרבי ומורה דרך לאלפי יהודים אשר באו אליו לראות עבודתו בקדוש ולהיכנס אלו לשמוע עצתו וברכתו ולהיפקד בדבר ישועה ורחמים, ואכן רבים נושעו ביצועות גדולות למעלה מן הטבע, וכן היה משריש האמונה הטהורה לכל המסתופפים בצלו בדרשותיו הנלהבות בכל עת ועידן, וכן היה מיצר בצרת ישראל והיה מפזר הרבה מעות לצדקה. על כל דבר פשע וחילול קדושת הארה"ק עמד בגבורה ובתקיפות יתירה לקנאות לה' ולתורתו, וערך מערכות נגד גזירות השלטון הציוני כמו חטוטי שכבי, גיוס וכו', והיה מצטער מאוד על כבוד שמים המחלולת והיה מדבר מזה תמיד, מלבד בתי החינוך הקים מערכת מיוחדת להוצאת ספרי הקדמונים והחסידות וטרח בעצמו בכל כוחו

לברר וללכך מקחן של הצדיקים ולזכות את הרבים וכן הוציא את ספרי חותנו זי"ע כמו שומרי אמונים וטהרת הקודש וכו' עם ביאורים והוספות משלו, וכן חיבר בעצמו את הספה"ק "דברי אמונה" בעניני אמונה ובטחון ועבודת המידות. ו"אסיפת מכתבים" והוא דברי התחזקות בעבודת השי"ת ועוד חיבורים יקרים.

על גודל התבטלותו לפני רבו מרן רביה"ק זי"ע, מספר אחד מהמשמשים בקודש שנתלווה אליו בנסיעתו לאמריקה בשנת תשכ"ח, שכל ימי שהותו בניויראק, לא רצה לקבל בשום אופן קוויטלאך אפילו מתלמידיו המובהקים, וכל הנהגתו היתה בפשטות ובהכנעה כתלמיד בפני רבו. עוד הוא מספר, כי באחד הימים בדרכם בחזרה מהתפילה, ירד עמו במדרגות שבביהמ"ד סאטמאר, והושיט המשמש את ידו כדי שישען עליו. ולא רצה בשום אופן, באומר, כאן אני חסיד ולא רבי, והשענת ידי על ידך נקרא גם כן "ברייטקייט"... וכן לא ערך שלחנו בשב"ק ולא נהג בשום גינוני אדמורו"ת כלל. בשנת תשל"ח נסע לחו"ל למען חזוק מוסדותיו הקדושים, ומחמת קושי וטלטולי הדרך דאגו תלמידיו שמיד בבואו לאמריקה יוכל לפוש קמעה מטורח הנסיעה, ומשום כך הכינו עבורו מקום מיוחד בדירתו של אחד התלמידים. אולם מיד כשדרכו רגליו על אדמת אמריקה הביע את רצונו לנסוע תיכף ומיד למעונו של רבו הקדוש. לא הועילו אז כל ההפצרות של הגבאים הנאמנים שסע תחילה לוויילאמסבורג וינח קמעה, אלא תיכף משדה התעופה נסע תיכף לקרית מלך רב קרית יואל, כדי לשחר את פני רבו רביה"ק. בחדרת קודש נגש אל רבו הקדוש והגיש לו קוויטל, והמשמש בקודש הרה"ח רבי עזריאל גליק ז"ל הכריז בתוך כך לעבר רביה"ק שכ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן הגיע לבקרו. רביה"ק היה אז בערוב ימיו, ואזניו כבדו במקצת, ומשום כך חשב רבי עזריאל שהוא לא שמע בבירור את מה שאמר לו. ואז חזר רבי עזריאל שנית על דבריו ואמר: "כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן תלמידו של רבינו מקראלי וסאטמאר הגיע לבקרו". ענה רבינו ואמר, "מלפנים הוא היה תלמיד, כיום הוא רבי ומנהיג בישראל...". מיד הם פתחו בשיח שרפי קודש, בענינים העומדים על הפרק, על הגזירות של השלטון הצינוני בארה"ק המתחדשות מזמן לזמן, ועל הקושי והנסיון הגדול שבזמנינו להחזיק מוסדות באר"י (העקנו את הדברים בפנים בחלק ג). הוא ביקש מרבו הק' שישתדל עבור מוסדותיו המתנזרים לחלוטין מכל תמיכה והנאה משלטון המינים, ומרן רביה"ק נתלה כולו ונתן לו תיכף ומיד אלפים דאלער, והבטיח לו להשתדל ביותר עבור מוסדותיו, ואח"כ אמר, שאם היה בכחו היה מוציא עוד ספר גדול כדוגמת הספר "ויואל משה" לבאר בו חומר האיסור של לקיחת כספים מכספי השלטון הצינוני. אח"כ הגיש לו שוב את הקוויטל והזכיר את אחד מבני משפחתו הזקוק לרפואה, וביקש מרבינו שיברך אותו ברפואה שלימה. חיך רבינו ואמר, הלא "הינך רבי", ואתה יודע איך מתקיימים ההבטחות... כאשר יצא ממעון בית רבו התבטא ואמר בשנים קדמוניות היה דבר כזה נחשב כסמיכה...

ואכן רחש רבינו אליו אהבה בלי מיצרים פעם אחד חילק רבינו כספים למוסדותיו הקדושים, תוך שהוא מונה והולך וקורא בשמו של כל מוסד, למוסדות בוויילאמסבורג ח"י אלפים, למוסדות בארץ ישראל ח"י אלפים וכו', אחרי כל החלוקות, נותרו עדיין על השלחן ח"י אלפים דאלער, כשנשאל רבינו עבור מי הם ח"י האלפים הנותרים, ענה ואמר, אלו הם עבור מוסדותי בעיה"ק ירושלים. תמהו כולם ואמרו, הלא מקודם כבר הקציב רביה"ק ח"י אלפים עבור מוסדות "יטב לב" בירושלים. וביאר רבינו את דבריו ואמר, ח"י האלפים הללו הם עבור מוסדותי בירושלים עיה"ק אשר תחת הנהגת תלמידי היקר, אשר בשם תולדות אהרן יכוננו, והם הם מוסדותי שבירושלים... פעם אחד אף התבטא עליו פעם באמרו "ער איז דאס פינטעלע פון מיין הארץ"... וכמו"כ אפשר לראות גודל התקשרותו אל רבינו במכתבים הרבים ששלח אליו. [וכאן העתקנו רק את מה ששייך לענין ההשקפה].

באשמורת הבוקר ביום כ' חשוון תשנ"ה בדרכו לבית המדרש נפל על מדריגות ביתו, ומאז נחלש, באשמורות יום כ"ז בכסלו תשנ"ז השיב נשמתו ליוצרה ונתעלה לגנזי מרומים, ונטמן במרומי הר הזיתים ליד חותנו הקדוש זי"ע.

חלק א' - על הצינונים וממשלתם / חלק ב' - על הבחירות והתחברות להצינונים / חלק ג' - מו"מ עם רבינו בעניני השקפה / חלק ד' - על מלחמותיהם ועל צבאם / חלק ה' - החינוך על טהרת הקודש

חלק א' - על הצינונים וממשלתם

מוכנים, סובבים ומקיפין אתכם, ואינכם יודעים לשית עצה בנפשכם, ועל כן נופלים אתם בידם כשור לטבח, תחילתו באונס וסופו ברצון.

הגם שבתחלה מרגישים בפנימיות הלב מרירות על המצב היורד, ועל גודל החשכות וטמטום הלב והמוח ועל גודל הנפילה בעמקי שאול, ואפיסת כל הרגש קדושה, אמנם בהמשך הזמן הרב מחמת הרגילות שוכחים הכל, אמנם מורגלים לומר "מה אפשר לעשות בעתים הללו" וכדומה.

בפרט הילדים אשר טפחתם ורבייתם, לנטוע בהם

קריאה אל העולים החדשים בתחילת הקמת המדינה
הנוגע למעשה כהיום

ב"ה י"ד אדר"ש תשי"א.

אחינו בני ישראל אשר הקב"ה עזר אתכם שזכיתם לבוא לארץ הקדושה, ארץ אשר ה' אלקיך דורש אותה, ארץ אשר כל בני ישראל מצפים ומשתוקקים לה תמיד. אמנם תיכף במדרך כף רגלכם על הארץ אתם מוקפים בנסיגות גדולים ונוראים בלי שיעור, כי אין לכם שום מקום מנוס איפוא ליכנס, והמסיתים והמדיחים עומדים

ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה, וארץ ישראל אינה סובלת עוברי עבירה כמאמר חז"ל, ובאופן כזה אי אפשר להיות קיום לארץ, הלא ממי תתבייש לילך בלבוש הצניעות, מאיזה מנוולים מופקרים ומופקרות, אשר כבר נעקרו מכלל ישראל, ואין להם שום שייכות להקדושה, הלא תדעו ותשמעו, כי אנו עומדים עכשיו לפני סכנה גדולה של מלחמה עולמית גדולה, מי יודע מי שישאר לפליטה, כי הרבה זכותים יהיה נצרך להתקיים ולא להאבד בתוך ימי הצרה רח"ל...

חז"ל העידו שקודם ביאת המשיח יסבלו מכתות הערב רב שהם משורש המלך

והנה אנו מקוים שבעזרת ה' קרבה ישועתנו לבוא, כאשר חז"ל העידו שקודם ביאת משיח צדקנו יגיעו ישראל לירידה התחתונה, כמובא בילקוט (תהלים מ"ה), אמר ישראל לפני הקב"ה אימתי יבא הגואל, לכשירדו לירידה התחתונה אותה שעה אני גואל אתכם, שנאמר ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדיו עכ"ל. וכן מובא במסכת סנהדרין (פרק חלק) שקודם ביאת משיח צדקנו, יהיה פני הדור כפני הכלב, הכוונה על הפריצות והחציפות, בלי שום בושה, כדכתיב והכלבים עזי נפש, וסר מרע משתולל, פירש"י כל העולם אומרין עליו (על הסר מרע) שוטה הוא. וכן עוד הרבה דברים אשר כולם נתקיימו עכשיו, ומבוא בס' בני יששכר (מאמר חודש אדר מאמר ג' ס' ה') וזה לשוננו, וכן גזרו אומר בזוהר בראשית אשר גם כל העומדים כלי חסם על ישראל בדורין בתראין כתות הערב רב, אשר בקרבנו הם יושבים, מינים מוסרים אפיקורסים, הן המה משורש עמלק וכו', והנה ידידי הקורא, כאשר תראה בדורות הללו עיקבתא דמשיחא אשר בעוה"ר נתרבה האפיקורסות, וגם אותן דקימין כלי חסם על ישראל לפשוט את עורם מעליהם. בעצות רעות, בחוקים לא טובים וד"ל, הנה תצפה לרגלי משיחא, דהנה זה גמר הבריור, להפריד הטוב מן הרע, אשר בעוה"ר וכו' וכו' וכאשר יוגמר הבריור במהרה בימינו, הנה בא יבוא משיח צדקנו ולא יאחר עכ"ל...

יש להלחם עם המסיתים והמדיחים לבל ישלטו על חינוך בניכם

אחינו בני ישראל כשיבואו המסיתים והמדיחים לפתות אתכם ליתן ילדיכם לבתי ספר, הלא תדעו כי אין שום תקוה שישאר בו עוד ניצוץ של קדושה, רק מין ואפיקורס, כי הדעות כוזבות אשר משרישים בהילדים אין כמוהו בכל העולם, כי בחוץ לארץ ידע הילד כי המלמדים הם נכרים והוא יהודי, אמנם כאן שהוא יודע שהמלמד גם כן יהודי, ולמה צריך להיות יותר טוב ממנו, ועל כן יהיה

אמונה ויראת שמים, לוקחים אותם לבתי ספר, לעקור מהם כל זיק קדושה ולהשריש בהם מינות ואפיקורסות, ואתם הנכם אובדי עצה, איך לעמוד על נפשכם, מרוב בלבול הדעת ומרירות.

אחינו בני ישראל הקדושים, לא נשכח את מקור מחצבתינו, אנו בני אברהם יצחק ויעקב, אשר כמעט שני אלפי שנה אשר גלינו מארצנו, ובני ישראל הקדושים מסרו תמיד נפשם בכל מיני מיתות והריגות עבור קדושת שמו ית', שלא להרפות מאמונתו ית', ועכשיו קמו תרבות אנשים חטאים, כתות הערב-רב מינים ואפיקורסים מחללי שבת בפרהסיא, אשר המחלל שבת בפרהסיא דינו כנכרי לכל דבר. [ואעתיק קצת מדברי הרמב"ם והטור. הרמב"ם בפירוש המשניות (פ"ח מסנהדרין על המשנה ואלו הן שמצילין אותן בנפשן וכו') וזה לשוננו, ואמנם הוצרך להזכיר שבת ועבודת אלילים, לגודל שתי העונות האלה, שהם יסודות לכל התורה, וכשאדם עובר עליהן חשוב כנכרי לכל דבר, ואינו מישראל ע"כ. ובטור (י"ד ס' ב') וזה לשוננו, והני מילי בשאר עבירות חוץ מע"ז ומחלל שבת בפרהסיא, אבל מומר לאחד מאלו הוא כגוי גמור ע"כ]. ורוצים לנתק אותנו ח"ו מאמונת ה', ולעקור ולהשכיח את תורתנו הקדושה, אשר כמה אלפי שנה מעת מתן תורתנו מסרו בני ישראל נפשם וחלבם ודמם, עבור קיום תורתנו הקדושה, ומראים את עצמם עוד כאילו הם גואלים שלנו.

עליכם לעמוד במסירות נפש נגד האפיקורסים שרוצים לפתותכם לרדת שחת

אחינו בני ישראל, נתבונן היטב את המצב שאנו שרויים בו, או לנו לאיזה מצב באנו, אם לא נחזק עצמינו במסירות נפש בעוד מועד, איך נגדל את בנינו, איך ומה יהיה מהדור השני. והגם כי הרבה פעמים בכל דור ודור היו רשעים ואפיקורסים, אשר רצו להדיח את בני ישראל, אמנם בדורות הקודמים לא היה אלמן ישראל, כי היו למאות ואלפים צדיקים וחסידים, גם המון העם היו בדרגא העליונה, מלא אמונה, יראת ה' ותמימות, על כן לא היו יכולים להוציא זממם מכח אל הפועל. אמנם עכשיו בעונותינו הרבים בעקבתא דמשיחא, אשר יראי ה' נתמעטו, והתגברות כח הרע היא בתוקף ועוז, ומי יכול לעצור בעדם, על כן הגענו לנסיון אשר לא היה כמותו.

ארץ ישראל אינה סובלת עוברי עבירה

וגם נעורר את נשי ובנות ישראל הכשרות והצנועות, חוסו על עצמכן ועל נפש זרעיתכן, ואל תתפתו לחלקלקות לשונם של הרשעים הכופרים, ותשמרו את לבוש הצניעות..., בפרט כאן בארץ ישראל, אשר כתיב

בזה, אלא שכל יהודי יודע הענין של תחיית המתים שזהו האמונה בהשאת הנפש, ואנו מקוים לזה וא' מי"ג העיקרים הוא ענין תחיית המתים, כאשר יקיצו ישיני עפר, והם (הציונים) רוצים לעקור את זה וחושבים המה שכשיעקרו את האמונה בהשאת הנפש אז יהיה העולם הפקר ויכולים לעשות כל מה שרוצים וזה שאיפתם ורצונם, הם מינים ואפיקורסים שאין דוגמתם בעולם הרבש"ע ירחם עלינו.

כל המפלגות מהרסי הדת הרוצים לעקור את התורה"ק יעקרו הם ולא ישרא מהם זכר

כל הדורות הקודמים עומדים עלינו... יעזור השי"ת שנזכה לראות במפלתן הם רוצים לעקור היהדות, יעקרו המה בקרוב, [זיי ווילן אויסרייסן דאס אידישקייט זאלן זיי ווערן אויסגעריסן בקרוב]. כבר עבר שנה אחר שנה עוד ראש השנה ועוד ר"ה, צריכים להתפלל, בעוה"ר חושבים רק על עצמם דעווחין ככלבים הב לן מזוני, אינם מתפללים על כבוד שמים, בעוה"ר אינו כואב את הכבוד שמים, וזהו חילול ה', צריכים לצעוק עד מתי ה' תאנף לנצח, רבוש"ע עד מתי! עד מתי יהיה השליטה בידי הרשעים, כבר קיבלו את חלקם, כל הרשעים זה בכה וזה בכה אם ממערך ואם הליכוד כולם הם דבר אחד, כולם צריכים להיעקר שלא ישרא מהם זכר כל אלו הרוצים לעקור את התורה"ק מבני ישראל לא ישרא מהם זכר...

חובה מוטלת עלינו למחות נגד מהרסי הדת אבל יש ליזהר מאלו זורקי אבנים שהם רק מקלקלים

... השי"ת יתן כח שנוכל לסבול את הנסיונות הלא הנסיונים קשים מאוד לעמוד בהם, האין יכולים ללחום נגד הרשעים ואפיקורסים כבר אין מי שידריך אין מי שיאמר מה והאין לעשות. מובא בגמ' שבת שצריכים ללכת למחות שלא יאמרו מדשתקי רבנן שמע מינה דניחא להו, צריכים למחות בכדי להראות שאין מסכימים להם, רבי עמרם בלויא היה אומר פעם צריך לפעול ואי"צ להרויח [מ'דארף טון אבער נישט אויפטון] לעולם אי אפשר לדעת אם יצליחו בפעולות אבל בכ"ז צריכים לפעול. לאחרונה נתהווה דבר חדש שלא היה מעולם גם רבי עמרם בלויא לא עשה כן מעולם רבי אהרן קאצינעלנבוין לא עשה כן מעולם, רבי מאיר סעמניצער לא עשה כן מעולם, והוא הענין מה שזורקים אבנים, לא היתה כזה מעולם, אני עדיין זוכר את המחאות משנת ת"ש... ולא ידעו כלל מדבר כזה לזרוק אבנים...

בעיניכם כשרוצים ליקח את הילדים לבתי ספר יותר גרוע מאשר לוקחים אותם ממש להריגה, כאשר אמרו חז"ל, גדול המחטיאו יותר מן ההורגו, על כן צריך לעמוד נגד זה במסירת נפש. וכן כשרוצים ליקח אותם לגיוס, אשר אתם עמלתם וגדלתם אותם שמונה עשר שנה, ליטע בהם אמונה ויראת שמים, ובימים ספורים נעשים מופקרים רח"ל.

אין לנו רק עצה אחת, כמו שאבותינו מדור דורות מסרו נפשם וחלבם ודמם עבור קדושת שמו יתברך, כן אנחנו נהיה נכונים במסירת נפש שלא להנתק מאמונתנו הקדושה, ושלא לזיז אפילו זיז כלשהו מתורתנו הקדושה, וכאשר נפסקה הלכה בדברי חז"ל שבשעת גזירה צריך למסור נפשנו אפילו אערקתא דמסאני.

והננו בטוחים בה' שאל יעזבנו ואל יטשנו, ובזכות שישראל הקדושים לא ירפו מאמונתם הקדושה ויהיו מוכנים למסור עבור הבורא ברוך הוא, יתקיים במהרה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ, ונזכה לביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן.

מותר לומר על הציונים שאנו מצפים לראות במפלתן

... בעוה"ר כבר נמצאים זה שלושים וחמש שנים תחת השלטון, וצריכים ללחום עמם, הם מנסים לעקור את היהדות ואת הניצוץ הקדוש שיש לכל יהודי, יעזור השי"ת שכבר נזכה לראות במפלתן וסופם, הרבי (השומרי אמונים) ה' חוזר ע"ז כמה פעמים, הוא אמר את זאת בדורו ומכ"ש בדורינו שמותר לומר כן, ולמלשינים אל תהי תקוה וכל הרשעה כרגע יאבדו קאי עליהם. ואנו מצפים בכליון עינים לראות ישועתה של השכינה הק', תחת עבד כי ימלוך, ושפחה כי תירש גבירתה, הלא מר מאוד שצריכים להיות תחת שלטון כזה, אין אנו יכולים ללחום עמם בכח, הרי יש להם כלי זין, וכמו שאמור קצין אחד מהם הלא אין אנו מפחדים ממיליאנען ערביים האם נפחד ממכמה אנשי נטורי קרתא, הם יכולים לעשות ככל חפצם, ורק השי"ת יחיד ומיוחד רק הוא יכול להציל אותנו מהם.

הם מחללים הקברים בכדי להרס האמונה בהשאת הנפש

הענין של הקברים הרי הוא ענין נורא, למה ראו לפגוע

א. דרשה זו מתורגם על ידינו משפת האידיש.

דברות קודש בחומר העניין ליהנות משמחתם ביום אידם ה' אייר

היות שמגיע יום חגם של הציונים יש להיזהר מאוד שלא להשתתף בשמחתם, אין צריכים לדבר מזה שאין ללכת להסתכל שהרי כל אחד יודע חומר הדברים בזה, אלא אפילו מגיע לפניו לראות הראקעטן בצבעים שונים והפליגערס אסור לקבל מזה שום התפעלות ושמחה. הרי יש להתבונן לשמחה מה זו עושה האם זה השמחה של השכינה הק' או שזה שמחה של הסט"א רח"ל. הרי זהו שמחה של מדינה העוקרת התוה"ק שבת וחינוך וכבר עקרו מיהדות בלי שיעור אלפי ילדים והמה ממשיכים בזה וגם חוקיהם ומשפטיהם הם חוקי עכו"ם ואינם מתחשבים כלל עם התוה"ק, כל יהודי שיש לו שייכות לבוכ"ע צריך שיכאב לו ירידת הקדושה והתגברות הסטר"א רח"ל.

נבא ונתבונן איזה צער יש בכל העולמות העליונים האין יכולים לשמוח בזה, וחוצץ ממה ששמחים בכללות עמהם יש בזה ענין של הראות כחם וגבורתם וכל כלי המשחיתים בשמים ובארץ שרוצים להתגאות בזה המה שייכים לגוים המכחישים בה', אבל אצל יהודי ואמור אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם ה' אלקינו נזכיר, עצם הדבר לעשות מצב גדול מכוחי ועוצם ידי זהו מינות ואפיקורסות ומי שמסתכל ע"ז עוקר את אמונתו מלבדו, על איזה שמחה אשר יהיה הרי זה שמחה של הסט"א ולכל יהודי אשר יש לו שייכות לבוכ"ע צריך לכאוב ד"ז עד דכדוכה של נפש.

בעוה"ר הנסיון חזק מאוד זה עשרים שנים שהמדינה מתקיימת וזה מציאות שיש להם שרים ושופטים וענין של "מציאות" משפיע מאוד על הלב ומתרגלים לזה ומתקדריים וצריכים רחמים גדולים שלא להיות נשפע מהם, השי"ת ירחם עלינו שלא ניגרר אחריהם ושנוכל לסבול ולעמוד בנסיון המר.

השמחה של השכינה הק' יהיה בעת הגאולה השלימה, ואז יהיה אחרת לגמרי, לא נוכל לשער השמחה הגדולה אשר יהיה אז, עין לא ראתה אלקים זולתך.

לא יתכן שני השמחות ביחד מי שאין רואה בשמחתם האסורה יזכה לראות השמחה אשר עין לא ראתה וכו'. וכן מובא בב"ח (או"ח סי' רכ"ד) בשם ספר האשכול, וז"ל, וכי יקרה בעיר קניגאות של עו"ג השמר לך פן תראה, והוא הדין מחולתם או שום דבר שמחתם כי אז תזכה ותראה קניגאין של לוייתן והשור עכ"ל.

(חזו"מ פסח שנת תשכ"ח, מובא בעבודת הרועים באידיש ותורגם על ידינו)

[וכאן האריך הרבה לגנות דבר זה בלשונות חריפות מאוד. ובא"ד אמר בזה"ל, דער סאטמאר רב זי"ע האט מיר אליין געזאגט ווען עס איז געווען די מחאות מחוץ לעיר וועגן חילול שבת זיי ווייסן נישט אז מיר זענען שבויים ביי זיי. (רביה"ק מסאטמאר אמר לי בעצמו כאשר היה מחאות מחוץ לעיר אודות חילול שבת "הם אינם יודעים ששבויים הם אצלם" (אצל הציונים)). ואח"כ האריך עוד הרבה בדברים כדרבנות על ענין זה מה שזורקים אבנים והאשפות, וכן על אלו שהלכו אל הקאנסול של ארה"ב לבקש כלי זיין נגד הציונים, ובכללות על הקנאות שמגיע ממעשה ילדות בלא התחשבות בדעת תורה, ומה שמתחצפים נגד הגאב"ד והביד"ץ, שכ"ז עושה חורבן גדול, ואין להתחבר אל אלו האנשים שמתנהגים ככה].

"בענין" גרוע אלף פעמים

אני אומר עוד הפעם, יש החושבים ש"בענין" טוב יותר, ואני אומר שהוא עוד יותר גרוע אלף פעמים, וכבר אמרתי זאת, ואי"צ עוד להזכירו, הגמ' אומר הזהירו מן הצבועים שהם גרועים מהכל, השי"ת יעזור שנפטור מהם ונזכה להתגלות כבוד מלכותו ית' להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ ונזכה לראות התגלות כבוד שמים בב"א.

(דרשה בקול חוצב להבות אש בחמשה עשר באב שנת תשמ"ג לפ"ק)

כעת שנסתלק רביה"ק ואין לנו לשמוע דברי האמונה ע"כ צריכים להתחזק מאוד

בעוה"ר הוא עכשיו זמן של נסיונות קשים, וכבר עברו כמעט ב' שנים מהסתלקות רבינו הגה"ק מסאטמאר זי"ע, והדור הולך מטה מטה, ובעוה"ר אין עתה ממי לשמוע דיבורים והתחזקות, והחשבות גדול עד מאד, ע"כ צריכים אנו להתחזק מאד מאד שלא להכשל ח"ו.

בעוה"ר קם שלטון בארץ ישראל, שלטון של מינים וכופרים, שלטון של מהרסי תורתנו הק', אשר חוקיהם הם חוקי נכרים, ומקלקלים מאות אלפים ילדי ישראל ע"י חינוך של מינות וכפירה רח"ל, הנסיון גדול מאד שכבר אנו מחכים כ"כ זמן רב לביאת משיח צדקינו, ועדיין אין רואים ואין שומעים שום התגלות אלוקית, ומנסים אותנו מן שמים בנסיונות קשים ומרים.

ואנו צריכים להאמין באמונה שלימה שהכל הוא בהשגחה פרטית אפילו שאין אנו משיגים את אשר אנו רואים בעינינו, צריכים אנו לידע כי גבוה מעל גבוה שומר.

(אסיפת מכתבים דרשה י')

לא יתכן למי שיש לו נשמה קדושה שישימו עם
ממשלתם אלא צער גדול הוא לו

יש יהודים כאלה שמתחזקים ואינם עומדים עמם, זהו המתקה לכל כלל ישראל, וצריכים להיזהר מאוד שלא לשמוח ח"ו בשלטונם, מי ששמוח עמם זהו סימן שהוא חלילה מהערב רב, שהרי מי שיש לו נשמה קדושה אינו יכול לשמוח בזה שהוא צער שצריך לכאוב, צריכים לעזוק לה' רבוש"ע למה אלקים זנחת לנצח, רבוש"ע עד אימתי ימסר ארץ ישראל לידי רשעים ואפיקורסים, ואז בוודאי, יראו ישועת ה' משמים ויזכו לראות ולהתוודע וליגלות כי הוא מלך על כל הארץ ויתקיים כי לה' המלוכה ומושל בגוים, אנו רוצים לראות ישועת ה', כל העולמות משקיפים ומצפים ע"ז.

ומה שדרך רשעים צלחה זהו כי מנסה ה' אותנו ואלו
שיעמדו בנסיון יזכו לרב טוב לעת הגאולה

ואם תאמר א"כ למה זהו ככה, זהו נסיון, שהעמידו לנו משמים לנסות אותנו, בשמים מסתכלים לראות אם שמחים עמם או שמרגישים צער ושברון לב.

לא יתארך עוד הרבה, זה לא יתכן שיתארך, וכמה יהיה השמחה כשבא משיח צדקינו למי אשר החזיק מעמד עד אז, וכמש"כ בזה"ק (פרשת שמות) אשרי למי שיהיה אז, ואוי לו למי שיהיה אז אשרי למי שיחזיק את עצמו בנסיונות, וע"ז מתגבר היצר בפריצות ובהשחתה להסית לעבירות יותר מבכל הזמנים, דכיון שהיצר רואה שמגיע סופו ע"כ רוצה לתפוס אנשים ברשתו ולהאריך הגלות ככל אשר יוכל, וזה לעומת זה מי אשר מתחזק ואינו מרפה א"ע ואינו מניח להתפתות מהיצה"ר ונזהר ממנו ה"ה חשוב מאוד בשמים, וא"א להשיג איזה טובה גדולה הוא זה, ולא רק לעצמו אלא לכל כלל ישראל וגורמים עי"ז ישועה והמתקה, וכן צריכים להיזהר מאוד בזמן האחרון אשר אנו נמצאים בגלות ולקחת עמו ההתחזקות לעולם ועד.

(מתוך דברי כבושין והתעוררות ביום אידם, אור ליום ב' פרשת בהר, אייר תשד"מ לפ"ק)

צורת המגן דוד והמנורה שנואה היא עתה בעיני כל
ראי ד'

הקפיד שלא יהא מצויר על הפרוכת וכדו' צורת המגן דוד, וכדברי הגה"ק ממונקאטש זי"ע בספרו דברי תורה (ח"א סימן צ"ב) דלא עדיף ממצבה שהיתה חביבה לפניו ית"ש בזמן האבות ושנואה עכשיו מפני שעשאוהו

בזמניו מרוב חולשת הדור נתפסים בנסיונות של מה
בכך כגון להאמין בממשלת הכופרים שיש תועלת בהם
וכדו'

השי"ת נתן לנו את התורה כי הם חיינו ואורך ימינו, הרמב"ם כתב שמי שאינו מאמין באחד מהי"ג עיקרים אינו בכלל ישראל זהו יסוד של היהדות להאמין בשלש עשרה עיקרים, מי שאינו מאמין בתורה, או בדברי הנביאים, מכל שכן מי שאינו מאמין בבורא כל עולמים אינו נחשב כיהודי, ואפילו הוא מאמין אלא שהוא מחלל שבת בפרהסיא אין לו דין יהודי אלא יש לו ממש דין כגוי גמור, והרי הוא מנסך יין, ובכמה פרטים אף גרוע מעכו"ם.

הנסיון היום חזק וגדול מאוד שהרי יכולים להתפתות ברשעים ואפיקורסים, מינים שעוקרים את התורה, וכל הרצון והמהות שלהם היא לעקור את התורה, אינם מאמינים בתורה, ואינם מאמינים בבו"ע, והם מחללים שבת בפרהסיא, הקב"ה הכניס אותנו בנסיון כזה במה שרואים שיש להם השלטון, יש להם כלי זין יש להם שרים, שופטים ושוטרים, האיך יכולים לרמות עצמם שיש בזה ישועה, וזוהי אתחלתא דגאולה, הלא א"א לתאר ולהשיג איזה צער יש כביכול בעולמות העליונים מרשעים כאלה, וכמו שהיתה בנסיון העגל ואפשר גרוע יותר ממה שהיה בהעגל, המפרשים אומרים שאצל העגל רק רצו שיהיה ממוצע. [ולא ע"ז ממש].

וכל יסודם ומהותם עומדת על מינות, ואי"צ לחזור דבר זה, הרי זה ידוע ומוכן לכולם, אלא שאעפ"כ כשמגיע עת נסיון נעשים במצב של בתעות בני ישראל מעלי, ותועים ח"ו מדרך הישרה.

כל אחד יודע שהם רשעים ואפיקורסים, ובכל זאת יכולים להשתתף עמם וללכת להבחירות שלהם, ואוחזים ושמחים עמם זהו סמיית עיניים, מי היה יכול לתאר לעצמו להשיג זאת.

הרי רואים בחוש שסובלים רק צרות ע"י מדינתם
ומעולם לא היתה מנוחה מאז הקמתה

הרי אפשר לראות בגלוי שהרי מעת שנתייסדה מדינתם לא היתה מנוחה מעולם, הרי לא נמצא בעולם מדינה דעמאקראט"י אשר יהיה בה כ"כ שפיכת דמים כמו במדינה זו, אשר סובלים כאן מהם, הרי בכל עת ועת מתחדש צרה חדשה או מלחמות או הריגות השי"ת ישמור ויציל.

ב. דרשה זו תרגמנו משפת נאידיש.

חוק לעבודתם, כן צורת מגן דוד של ששה קצוות, יען שעשאוהו הציונים ודומיהן חק להן לכן שנראה היא עתה בעיני כל יראי ד' וכו' עיי"ש.

ומטעם זה לא הסכים שיהי' מרוקם צורת "מנורה" על הפרוכת, מפני שהם חרטו זאת על דגלם לאות ממשלתם, ובעת בניית הביהמ"ד כשהי' כבר קבוע בכותלי הארון הקודש מנורות נחושת ליופי, צוה להסירם משם.

(זכור לאברהם, ח"א עמ' קנ"ה)

הבנינים שבנו הציונים בערי יהודה נחשב כחורבן ולא כבנין

כשנשאל בענין עצם הקריעה על חורבן של ערי יהודה, האם האידנא יש מקום לומר שאין צריך לקרוע כהיום שבנויות ומיושבות הן, כי הלא כל סיבת הקריעה היא כיון שנכרים מושלים עליהן, כמוכא ב"י שם (הובא במ"ב שם סק"ב), התרעם על השאלה ואמר: אוי לנו אם זהו קרוי בנין, והלא בניין זו היא חורבן, ואדרבה בעוה"ר ארץ הקודש נשלטת בידי מינים זזדים מנאצי ה' ומפירי ברית, כופרים בתורת משה איש האלקים?

(זכור לאברהם ח"ב סי' מ"ז)

בארה"ק יש לברך שלא עשני ציוניסט

כשהלכתי עם הרבי פעם בחוצות מדינת שווייץ

אמר לי רבינו, שכאן במדינה של גוים עלינו להתבונן במחשבתנו את הברכה שאנו אומרים בכל יום בתפילת שחרית "שלא עשני גוי", אך כשאנו הולכים בערי מדינת ישראל עלינו להתבונן בברכת "שלא עשני ציוניסט"...

(מזכרונות של הרה"ח ר' אהרן פאפנהיים שליט"א מוכא ב"דורות" של מכת"ע העדה)

מזרחי ירא שמים לא יתכן דבר כזה

"לפני שהרה"ח רבי אהרן בלום שליט"א הלך להדפיס את הספה"ק "מגיד דבריו ליעקב" להרה"ק הרבי ר' בער המגיד ממעזריטש זיע"א שרבינו ההדירו והוציאו לאור עולם, בא אל רבינו לשאול את פי קדשו האם למסור את הדפסת הספר למדפיס שאמנם נמנה על כת הלאומיים אך הוא יהודי ירא שמים שומר תורה ומצוות.

"הרבי שהיה עטור באותה שעה בטלית ותפילין וכידוע לא דיבר בשעה שלבוש בהם ובשעת הצורך דיבר רק בלשון הקודש, ענה לרבי אהרן בזה"ל: "אין דבר כזה", כלומר יהודי לאומני - ירא שמים היינו תרתי דסתרי ולא יכול להיות כדבר הזה".

(בזכרונות הרה"ח ר' אהרן פאפנהיים שליט"א הובא ב"דורות" של מכת"ע העדה)

חלק ב' - על הבחירות והתחברות להציונים

כהדר"ג להרבנים הרוצים לדרוש מחר בבנין האומה לעשות תעמולות לבחירות שהם ג"כ יתחשבו עם דעת האוסרים ולא לעשות שנאות ומחלוקת בישראל, כי כמו שאנו צריכים להתחשב לפי שיטת כהדר"ג עם דעת המתירים, כן צריכים הם להתחשב עם דעת האוסרים ולא להשמיע את דעתם רק בבית מדרשיהם, ומ"ש שאין מחויבים למחות בהחלוקת לבחירות לא זכיתי להבין כוונתו בזה כי המחאה נקרא מה שמוחים בשעת הבחירות ועומדים על יד הקלפי למחות ולצעוק וכו' אבל מה שמשמיעים דעת תורה כ"א לפי שטתו האם גם זה נקרא מחאה, ואם דעת כהדר"ג שגם צריכים

מכתב לאחד מגדולי הרבנים שהיה ממיתרי הבחירות

ב"ה אור ליום ב' לך [תש"ל]

לכבוד הגאון המפורסם וכו' כש"ת מו"ה... שליט"א

במה שטוענים למה מוחים ברבים על הליכה לבחירות הרי כיון שמפרסמים את ההיתר עלינו לפרסם את האיסור

מכתבו היקר קבלתי לנכון ואשר טוב עשה בעמו להרבות שלו' בעולם ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלו", ע"כ מאד נכספה נפשי לדעת אם ג"כ כתב

ג. ועי' פמ"ג (שם סק"א בא"א) וז"ל: שמעתי מא"א הרב ז"ל שאמר כמדומה בשם החסיד רבי גרשון קיטובער ז"ל שבא לירושלים וראה בשלוותה עמים יושבים בה, ובכה ואמר שזה שאומרים בראותי כל עיר (ירושלים של מטה) על תילה בנויה, ועיר ה' מושפלת (ירושלים של מעלה), כי שם ניכר החורבן ודוממים וכו', עכ"ל. ומה גם עתה בעקבתא דמשיחא ששולטים בה רשעים ומינים, וטשטשוה בדעותיהם הכוזבות רח"ל כאילו זו אתחלתא דגאולה עפ"ל. וכ"מ בתשובות דברי יואל (שם בהשטות ח"ב) [זכור לאברהם שם].

ד. כאן השיב תחילה על מה שטען הרב שלא ילכו הקנאים למחות שבזה הם גורמים למחלוקת.

ואח"כ אין לומדים כלל וקודם צהרים רוב לימודים הם לימודי חול, ולימודי קודש הם טפלים כמו שנותנים מלח על המוציא.

ובכל אופן עיקר התועלת של הבחירות בשביל כסף תועפות של היושבים שם וכבודם ובשביל זה הם מגררים אלפים ורבבות להבחירות.

ולא כתבתי עד עכשיו לכהדר"ג בענין זה כי אין דרכי לומר חו"ד לגדולים ממנו, אמנם כיון שמוכרח אני להשיב מפני הכבוד מוכרח אני לומר את אשר בלבבי.

בדין חמור כזה אין לסמוך לומר זה מתיר וזה מתיר רק לברר ההלכה עפ"י התורה"ק כמו שהתווכחו כל גדולי הדורות בהלכה

והנני בבקשתי באם כהדר"ג רוצה להטריח להשיבני בדבר הלכה בנדון הנ"ל נא לא להזכיר זה מתיר וזה מתיר רק לברר מש"ס ופוסקים להתיר איסורים חמורים הנ"ל הנוגע למינות רח"ל בשביל הישג הדמיון, כי כן ראיתי בתשובות מרבנותינו מדורות הקודמים החת"ס, והכת"ס, שואל ומשיב, מהרש"ם, ר"ש קלוגר וכו' לא ראיתי אף תשובה א' שיהי' נכתב זה מתיר וזה מתיר וכו' רק לפלפל בדעת המתירים מהמקור מש"ס ופוסקים וכל התשובות הם בדרך זה לברר הלכה לאמתה של תורה מש"ס ופוסקים ראשונים ואחרונים, הגם שבדורם היו יותר צדיקים ויותר גאונים עכ"ל כל התשובות רק כנ"ל לברר הלכה מש"ס ופוסקים.

ואבקש מאד מכהדר"ג להעמיק היטב בענין הנ"ל כי כתבתי זאת ללא שום נגיעה כ"ש חו"ד רק לש"ש אשר כואב לי מאד על ח"ה הנורא המתהווה ע"י הבחירות...

נא ליקח בחשבון דברי קטן ודל הכותב בלב נשבר ורוח נשברה.

הדושת"ה

אברהם יצחק קאהן

אנו עומדים לפני נסיון הבחירות שבעוה"ר הרבה נמשכים אחרי הבלבול הנורא

מורי ורבותי אנחנו עומדים לפני נסיון גדול וקשה מאד, נסיון הבחירות, הנסיון הוא דהנה כללות ישראל הם רוצים להיות טוב, כלל ישראל הם רוצים לקיים התורה, ואינם יודעים לשית עצה בנפשם, כי אלו אוסרים ואלו

להתעכב שלא להרבות מחלוקת ושנאה אז מסתמא כתב ג"כ להרבנים הנ"ל שלא ידרשו למחר כדי שלא להרבות מחלוקת ושנאות ואם הם יצייתו לכהדר"ג אז גם אנו מוכנים לציית.

עצם הליכה לבחירות הוא חילול ה' שהרי שלטון ישראל טרם המשיח הוא מינות וגם המה מחוקקים חוקי מינות

ובעצם הענין של בחירות לדעתי אין בעולם ח"ה גדול מזה כי ידוע ומפורסם גודל הח"ה שנעשה בהכנסת של מינים ואפיקורסים, ראשית בעצם מדינה ושלטון ישראל קודם ביאת משיח צדקינו הוא מינות, ושם מחוקקים כל חוקי המדינה שהם חוקי נכרים ואין מתחשבים כלל בדעת תורתנו הקדושה אשר צריך למסור עצמו במסי"ג ע"ז.

וכל אחד מהמשתתפים נוטל חלק בזה ואין היתר אם היו משיגים משהו לטובת היהדות ומכ"ש שאין מועילים כלום

והכנסת נעשה ע"י הבוחרים כי בל"ז אין כנסת, ומי שהולך לבחירות אין חילוק אם הולך לא' או לב' או לג' וכו' הוא יש לו חלק בהתיסדות הכנסת אשר הוא מינות ואפיקורסות רח"ל וצריך לצנוק מרה על ח"ה הנורא שנעשה בזה והכל הוא אפי' אם הי' שייך איזה הישג בזה, אמנם לפי האמת מי שיש לו קצת מוח בקדקדו ומתבונן על העבר רואה שאין בזה שום הישג כי אין מתחשבים כלל בד' אנשים בתוככי 120 נבחרים. ואצלם מצביעים הכל עפ"י רוב ואין מתחשבים כלל בדעת תורה, וכל הצעקת שלהם הכל הוא רק ליצנות בעיני החפשים למיניהם ולמשל בענין גיוס בני הישיבה כל הדברים של האגודה הוא לצחוק בעיניהם רק שא' מהשמאליים ביותר שטתו שצריך לשאר כמה אלפים זכר לעתידות וכאשר באים מחו"ל הטוריסטען ומראים להם זכר מדור הישן מרויחים מזה וכו'.

האמת היא שהכל עושים להרווחת כספים לתועלת עצמם ותו לא

וכן בענין חינוך העצמאי אם הי' כוונתם לש"ש היו צריכים את כסף תעמולות של הבחירות להחזיק ת"ת וכן במקום לכתת רגלם ממדינה למדינה לקבץ כסף עבור המדינה היו צריכים לעשות זאת עבור הת"ת, וישראל נתבעים ונותנים והיו יכולים להחזיק ת"ת כראוי ולא יהיו משועבדים לפקידת הלימודים להממשלה. כי הייתי בכמה ישובים לתהות על קנקנם של החינוך עצמאי

יוצאים כל החוקים והמשפטים, ויצירת הכנסת נעשה על ידי הבוחרים, כל מי שהולך לבחירות אין חילוק את מי הוא בוחר יש לו חלק בהקמת המדינה על ידי הכנסת.

נתבונן נא, מדינה שיסודה היא מינות ואפיקורסות, מדינה של עקירת הדת, מדינה של חילול שבת בפרהסיא, וכל משפטיה הם חוקי הגוים, איך יכולים להיות שותף בהקמת המדינה, איך יכולים להתפתות שזה היא מצוה, מעבירה אין יכול להיות מצוה, מי שיש לו חלק בחילול ה' גדול ונורא איך יכול עוד לחשוב שעושה מצוה.

מובא בדחז"ל (שבת קט"ז) אם רודף נחש אחר אדם מותר ליכנס לבית ע"ז ואסור ליכנס לבית מינות, רואים מזה כי מינות גרוע יותר מע"ז.

הבלבול של הבחירות הוא כמו נסיון העבודה זרה בזמן הבית

מובא במסכת סנהדרין (ק"ב ע"ב) רב אשי אמר למחר נפתח בחברין (בחברינו שהיו תלמידי הכמים כמותנו ואין להם חלק לעתיד, רש"י) אתה מנשה אתחזי ליה בחלמיה אמר (ליה מנשה בחלום, רש"י) חברך וחבירי דאבין קרית לן (כלומר) וכי סבור אתה שנהיה חבריך וחבירי דאבין, רש"י, מהיכא בעית למישרא המוציא. אמר ליה לא ידענא אמר ליה מהיכא דבעית למישרא המוציא לא גמירת (איןך יודע מאיזה מקום בפת אתה צריך לבצוע המוציא, רש"י) וחברך קרית לן, אמר ליה אגמריה לי ולמחר דרישנא ליה משמך בפירקא וכו', אמר ליה מאחר דחכימתו כולי האי מאי טעמא קא פלחיתו לע"ז, אמר ליה אי הות התם הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי (היית מגביה שפת חלוקך מבין רגליך כדי שתהא קל לרוץ והיית רץ לשם מפני יצר ע"ז שהיה שולט, רש"י) עכ"ל.

כתוב (ישעיה מ"ד י"ז) לפסלו יסגד לו וישתחו ויתפלל אליו ויאמר הצילני כי אלי אתה, לא ידעו ולא יבינו כי טח מראות עיניהם מהשכיל לבותם ולא ישיב אל לבו ולא דעת ולא תבונה לאמר חציו שרפתי כמו אש ואף אפיתי על גחליו לחם אצלה בשר ואוכל ויתרו לתנועה אעשה לבול עץ אסגוד, הנביא אומר איך אפשר להיות כזאת ליקח עץ אשר על חציו אפה לחם וצלה בשר והנותר עושה ממנו ע"ז ומשתחוה לו.

נראה ונתבונן, כעת אשר אנשי כנסת הגדולה בטלו יצר הרע דע"ז אין לנו שום השגה איך אפשר להיות יצר הרע על זה להשתחוות לחתיכת עץ, ואין אנו משיגין כעת איך אפשר להיות נסיון כזה, אמנם אם היצר הרע מסמא את העינים רואים כל דבר בהיפוך מהאמת. כמו שכתוב (ישעיה ה' כ') הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע. כי היצר הרע מטשטש השכל ומבלבל את האדם, כנזכר לעיל המשל מהאלישיך שעל סחורה הגרוע מפתה

מתירין אלו פוסלין ואלו מכשירין, אלו אומרים שזה הוא מצוה גדולה לילך לבחירות, ואלו אומרים שזה הוא עבירה גדולה, בכל צד ישנם גדולי ישראל, הטשטוש והבלבול הדעת גדול מאד ואין יודעים מה לעשות.

על סחורה טובה לא צריכים לפיתויים כמו כן דרך התורה אינו נקנה בפראפאגאנדעס

האלישיך הקדוש מביא משל בענין יצר טוב ויצר הרע לשני חנויות מוכרים סחורה, בא' מוכרים סחורה טובה ויפה, והב' הוא סחורה גרוע ומיושנת, זה הסוחר שיש לו סחורה הרעה צריך להרבות פיתויים ופראפאגאנדעס על סחורה שלו שאם לא כן שום א' לא יקנה אותו, אמנם הסוחר שיש לו הסחורה טובה א"צ לזה, רק מראה הסחורה להקונה ואין צריך יותר, כי בראות הקונה הסחורה מכיר תיכף טובו ויפיו.

כן הוא בענין יצר טוב ויצר הרע, כי הסחורה של יצר הרע בהתבונן האדם ויחשוב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה, הלא יראה שכל הסחורה שלו לכולם יחשב, לכך צריך היצר הרע להתגבר בפיתויים שונים וסמיות עינים ללכדו בפח שלו. אמנם היצר טוב הסחורה שלו התורה והמצוות הם חיינו ואורך ימינו אין צריך לעשות פיתויים רק מראה לו ראה והתבונן.

בדורינו בעוה"ר גדול מאד הסמיות עינים וקשה מאד לראות האמת, וכשאדם רוצה לעשות איזה דבר מצוה עושה מקודם חשבון, כמה כסף יעלה לו, אם לא זייק לו לכבוד, מה יאמרו הבריות, ואם שלש אלה לא יעשה לו אז כולי האי ואולי, אמנם אם יהיה לו איזה פניה או איזה הפסד אז כבר נסוג אחרו, לכן נתבונן נא היטב תוכן ועמקות הענינים, ונראה דברים כהויות ואז נוכל לראות מה הוא האמת.

יש לזכור שכל מהות הציונות ומדינתה היא כפירה נוראה

בערך לפני ע"ה שנים התחיל נסיון הציונות אשר מיסדם היו מינים ואפיקורסים, והנסיון היה הולך ומתגבר עד שבשנת תש"ח עלה בידם לעשות מדינה, ידוע מה שאמר הגאון ר' חיים מבריסק ז"ל שאין תכלית הציונים להיות להם מדינה, רק עיקר רצונם הוא עקירת הדת והאמצעי לזה הוא על ידי מדינה. ומאז הנסיונות עלו למעלה ראש, וצריכים לרחמים מרובים שנוכל להתחזק בתוקף הנסיון.

כל המשתתף בבחירות יש לו חלק בזה והאיך יטעו לחשוב שזה מצוה

דבר ידוע הוא שיסוד המדינה היא הכנסת שמשים

ורע, מה שאין כן אם לא תדעו רק טוב, כי במה תזכו לחיות כאלקים אם אין לכם דרך לחטוא, וזהו ותפקחו כו' יודע כו' עכ"ל, זה כחו של היצר הרע לעשות מעבירה מצוה, וצריך להתחזק מאד ולבקש מה' להכיר האמת ולידע מהו מצוה ומהו עבירה.

וכן מובא בספר נועם אלימלך (תחלת פרשת תולדות) וז"ל דהנה אנו רואים מעשה בני אדם דהיינו הרשעים תחלת הסתת היצר הרע בהם הוא שאומר להם שזה הוא מצוה לעשות, ובאמת הוא עבירה גדולה עכ"ל.

אין לנו אלא לצעוק להשי"ת שירחם עלינו ויושיענו מנסינות הקשות

מובא בזהר חדש (איכה) בכה ר' שמעון ואמר וי דגלותא אתמשך, מה נאמר בדורינו זה שכבר אנו בגלות קרוב לאלפיים שנה, כמה הריגות גזירות שמדות עברו מאז על כלל ישראל, וכן צרות רוחניות בלי שיעור וערך, בפרט בשנים האחרונות מעת קום המדינה הציונית.

בדורות הקודמים מה עשו לבטל הגזירות, במצרים כתיב ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, כתיב אחר כך, ותעל שועתם אל האלקים מן העבודה, וכן כתיב (דברים כ"ו ז') ונצעק אל ה' אלקי אבותינו וישמע ה' את קולינו, וכן בכל הדורות בכל מיני גזירות בני ישראל צעקו אל ה' וישמע שועתם, וכן כעת אין לנו עצה אחרת רק לצעוק אל ה' שירחם עלינו, כי כבר הנסינות גברו למעלה ראש, והקב"ה הוא אל רחום וחנון ובודאי ישמע צעקתינו, חסדי ה' כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו, כל העולמות מחכים על זה שבני ישראל יעוררו רחמים על אריכות הגלות.

עיקר תפלתנו צריך להיות שיתקיים והיה ה' למלך על כל הארץ, להתודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ.

אמנם בעוה"ר טח מראות עינינו ולבנו מהשכיל, לומר דיבורים אמיתים מתוכיות הלב, עם כל זה רחמי ה' הם בלי גבול ובלי חקר, כי הקב"ה יודע מצבינו השפל וגודל הנסינות אשר עוברים עלינו.

יעזור ה' שנוכח לתשובה אמיתית, שנוכח להרבות כבוד שמים, וה' יאר עינינו וישיכל לבנו שנדע ונאמין באמונה אמיתית באמונה שלמה בהבורא ב"ה כי אין עוד מלבדו, ושיתגלה כבוד מלכותו ית' במהרה בימינו אמן.

(דרשה נגד הבחירות הטמאות שילהי אייר תשל"ז לפ"ק)

לחשוב שזה טוב, וככה הוא בכל הנסינות שהיצר הרע מסמא את העינים ומטמטם הלב ובוזה נופלים בידו, אמנם כשאדם מתבונן היטב רואה שכל הנסינות הם אפס ואין.

כתיב (יחזקאל ל"ו ל"א) וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקוטותם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם, כי כאשר יבא הגואל אז יתחרטו מאד על העבירות שעשו ויצטערו בעצמם איך היה אפשר להיות כזאת להתפתות על דברים שאין בהם שום ממש.

כן הוא דרך היצר תמיד לומר על עבירה שהוא מצוה וככה הוא עושה בענין הבחירות

וכן הוא בענין הבחירות שאנו נתאספנו כעת, איך יכולים להתפתות ולומר על רע טוב, איך יכולים לחשוב לטוב על ענין שיש לו על ידי זה חלק בהקמת המדינה, אפילו אם היו יכולים בזה לתקן כמה דברים היה גם כן אסור לילך לבחירות, כי עבירה אי אפשר להיות מצוה, מכ"ש שלמעשה לא תקנו עדיין דבר שיש בו ממש, ומה שפעלו לתקן כמה דברים הוא רק על ידי מחאות שמבחוץ לכנסת, וגם על ידי מחאות שבחוץ לארץ.

כתיב (תהלים ק"ח ז') ה' לי בעוזרי ואני אראה בשונאי, דהנה קיום המצוות בא מכח יצר טוב ועבירות בא מכח יצר הרע, אמנם יש גם מצוות מכח יצר הרע שעושה מעבירה מצוה שאומר לרע טוב, וצריך לזה עזר ה' לידע ולהכיר איזה הוא מצוה ואיזה הוא עבירה, לזה אמר דוד המלך ע"ה ה' לי בעוזרי שה' עוזר לי ואני אראה בשונאי שאני רואה ומכיר בשונאי, השונא האמיתי הוא היצר הרע ואינו יכול לפתות לי על עבירה שהיא מצוה, וכן התפלל דוד המלך (תהלים קמ"ג ה') הודיעני דרך זו אלך, (הדרך אשר אלך בה להנצל מיד אויב, מצודות), אויב האמיתי הוא היצר הרע שלא יסית אותי על עבירה שהיא מצוה, וכן התפלל (תהלים פ"ו י"א) הורני ה' דרכך אהלך באמתך, שאדע האמת ולא אפתה עצמי על מצוה עבירה ועל עבירה מצוה.

האלישיך הק' פירש (בראשית ב' ה') כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם וז"ל לומר כי אדרבה אז טוב לכם, כי הלא עתה שענייכם אטומות מדעת רע לא יגדל שכרם בהיותכם צדיקים, כי לא ידעתם עשות רע, אמנם בזה אדרבה ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם לדעת הטוב והרע, ועל ידי כן תשיגו בהיותכם צדיקים וכבוש יצרכם, להיות לאלקים, שתדמו ליצרכם לגזור בעולם, ולהתקיים מרוב זכות, ואין זה רק מהיותכם יודע טוב

בדורינו העני שאין לנו את רביה"ק צריכים להתגבר על הנסיונות הקשות מהשלטון הציוני

אנו צריכים להאמין באמונה שלימה גם כשאין השכל משיגו, וזה ירש לנו אברהם אבינו ע"ה שצריכים להאמין אפילו כשהיא נגד השכל...

בעוה"ר הוא עכשיו זמן של נסיונות קשים, וכבר עברו כמעט ב' שנים מהסתלקות רבינו הגה"ק מסאטמאר זי"ע, והדור הולך מטה מטה, ובעוה"ר אין עתה ממני לשמוע דיבורים והתחזקות, והחשכות גדול עד מאד, ע"כ צריכים אנו להתחזק מאד מאד שלא להכשל ח"ו.

בעוה"ר קם שלטון בארץ ישראל, שלטון של מינים וכופרים, שלטון של מהרסי תורתנו הק', אשר חוקיהם הם חוקי נכרים, ומקלקלים מאות אלפים ילדי ישראל ע"י חינוך של מינות וכפירה רח"ל, הנסיון גדול מאד שכבר אנו מחכים כ"כ זמן רב לביאת משיח צדקינו, ועדיין אין רואים ואין שומעים שום התגלות אלוהית ומנסים אותנו מן השמים בנסיונות קשים ומרים, ואנו צריכים להאמין באמונה שלימה שהכל הוא בהשגחה פרטית אפילו שאין אנו משיגים את זה, כתיב ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, היינו אפילו שאין אנו משיגים את אשר אנו רואים בעינינו צריכים אנו לידע כי גבוה מעל גבוה שומר.

עון הנעשית ברשות הציבור גרוע מהכל ק"ו בשלטון הציוני שהסכימו לעקור את התורה"ק

מובא בספר העקידה פר' וירא שער עשרים וז"ל ואני דנתי על זה פעמים רבות לפניך ולפני גדוליך והסברתי להם שהחטא הגדול אשר יעבור עליו איש איש מבית ישראל בסתר ושלא לדעת הרבים וברשות ב"ד חטאת יחיד הוא, והוא בעונו ימות ע"י ב"ד של מעלה או מטה וכל ישראל נקיים כמו שה' עון פילגש בגבעה אם היו ב"ד שלהם מוסרין האנשים הרשעים ההם לבדם ביד ישראל, אמנם החטא הקטן כשיסכימו עליו דעת הרבים, והדת בבתי דיניהם שלא למחות בו, הנה הוא זמה ועון פלילי וחטאת הקהל כלו ולא ניתן למחילה אם לא בפורענות הקהל כמו שה' בבני בנימין על השתתפם בעון, והוא ה' עון סדום כמו שביארנו שהם ובתי דינין שלהם הסכימו שלא להחזיק יד עני ואביון, ולכן הוא טוב ומוטב שיכרתו או ישרפו או יסקלו החטאים ההם בנפשותם משתעקר אות אחד מהתורה בהסכמת הרבים עכ"ל.

הרי נתבונן נא אם גם חטא קטן אם יסכימו על זה דעת רבים ובתי דינין שלהם הסכימו על זה הוא זמה ועון פלילי וחטאת הקהל כלו ולא ניתן למחילה, יכרתו

או ישרפו או יסקלו החטאים ההם בנפשותם, מה נאמר ומה נדבר בשלטון של מינים וכופרים שאין המדובר על מצוה אחת לבד, רק על כל התורה כלה, שהסכימו בדיניהם שלא לפסוק כדת תורה רק כחוקי הנכרים, כמה חמור עונשו של דבר.

האחריות הנורא רובצת על כל המשתתף בהבחירות וצריך להתבונן תחילה על גודל הפגם ואשר אין בזה שום היתר בעולם

בעוה"ר עומדים אנו עכשיו בזה הנסיון, ואין הכל מבינים את גודל האחריות, כנסת כזו שמיוסדת לעקור את תורתנו הק', וכל ההולך לבחור נוטל חלק בהקמתה, כי יסוד הכנסת הוא רק על ידי הבוחרים, וכל ההולך לבחור נוטל חלק בהמינות והאפיקורסות שנעשה שם, וצריך להתבונן את גודל הפגם, ואין על זה שום היתר שבעולם, ושום מצוה אי אפשר לכסות את החטא של מינות ואפיקורסות רח"ל.

ישנם הרבה מאלו שהולכים לבחירות שביום המחרת אחר הבחירות לבם נוקפם ומתחרטים על מה שעשו, חשבונות אלו יעשו מקודם יום אחד, כי האחריות של הקמת הכנסת נורא מאד וכל הבוחר נוטל חלק בה.

אלו שיעמדו בנסיון יקרב השי"ת אצלו כמו שקירב את שבט לוי שלא חטאו בעגל וכן קירב את כלב שלא חטא במרגלים ולא נמשכו אחרי רוב העם

כתיב ביחזקאל (מ"ה, ט"ו) והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי, פסוק זה יתקיים גם כן בשעת ביאת משיח צדקינו, אלו שיעמדו בהנסיון הקשה אלו יהיו אז חשובים בעיני המקום, ואת אלו יקרב השי"ת.

וכן היה בשעת חטא העגל שהנסיון ה' גדול מאד, כמובא ברש"י (שמות ל"ב, א') בא שטן וערבב את העולם והראה דמות חושך ואפלה וערבוביא וכו', דמות משה הראה להם השטן שנושאים אותו באויר הרקיע וכו' עי"ש, מפני שניתן רשות להשטן, לכן נכשלו רוב כלל ישראל, אבל הלויים עמדו במיעדם ולא נתפעלו מכל הנסיונות ולא חטאו בעגל, כי ידעו שיש בורא ומנהיג בעולם, וכשהכריז משה רבינו ע"ה מי לה' אלי, כתיב ויאספו אליו כל בני לוי, מפרש רש"י מכאן שכל השבט כשר, לכן אח"כ אמר השי"ת והיו לי הלויים, מפני שנכשלו הבכורים בחר השי"ת בהלויים, וקרבם אליו.

וכן במעשה המרגלים כתיב (דברים א', כ"ח) אנה אנחנו

הפשט", בדברי הגמרא ביומא דף ט' דהבית המקדש הראשון נחרב בעוון ג' עבירות, עבודה זרה גילוי עריות ושפיכת דמים. ובמסכת בבא מציעא (דף ל') מובא בגמרא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שהעמידו דבריהם על דין תורה. הרי אנו רואים שבעבירות קטנות נחרב הבית המקדש. מתרץ הנועם מגדים, שששהאדם מכיר שעשה עבירה עדיין יש לו תקנה. אבל אם אינו מכיר שעשה עבירה, הרי גרוע הרבה טפי וזה לא חרבה ירושלים אלא שהעמידו דבריהם על דין תורה, דהיינו שאמרו שזהו ח"ו הדין תורה.

כל הרע אויב בקודש, מבאר הוא בזה את הפי' שעל כל דבר רע "בקודש", הם מכניסים אותו לתוך הקדושה. עושים עבירות וחושבים שעושים טוב.

ובזה מפרש עוד, וידבר משה אל ראשי המטות. מטות היא לשון הטיה, ראשי המטות, עיקר הדבר מה שבני ישראל נטו מדרך הטוב וע"ז גרמו לחורבן בית המקדש, היא לאמר זה הדבר אשר צוה ה', שטעו לחשוב שעושים טוב ואשר כן צוה ה' לעשות כמעשיהם וזהו פגם גדול פגם שמרמים את עצמם לחשוב שכן הוא רצון השי"ת.

הבני יששכר בספרו אגרא דכלה פרשת בראשית בפסוק וקוץ ודרדר תצמיח לך מבאר ג"כ באותה בחינה את הפסוק שמע ישראל וגו' ה' אחד, אשר האות ד' מ"אחד" הוא אות גדול, ובפסוק ולא תשתחוה לאל אחר הר' מתיבתא "אחר" הוא אות גדול, והתורה"ק בא לומר שלא יחליפו מהאות הד' לאות הר' ולעשות "מאחד" "אחר" ח"ו וצריכים לזהר מאוד שלא לעשות מעבירה מצוה וממצוה עבירה.

הרמב"ם פוסק שמי שאינו מאמין באחד מהי"ג עיקרים הרי הוא מין ואפיקורס ואינו בכלל יהודי

הרמב"ם בפירוש המשניות במסכת סנהדרין פרק י' מונה שם את הי"ג עיקרים. ומסיים שכשיהודי מאמין באמונה שלימה בהי"ג עיקרים ועושה עבירה אז יהיה לו עונש על העבירה ומיקרי פושע ישראל אבל עדיין מיקרי יהודי ויהיה לו עוה"ב, אבל מי שאינו מאמין באחד מהי"ג עיקרים הרי הוא מין ואפיקורס, ואין לו חלק בכלל ישראל.

החטא של שבנא היתה דמאחר דסנחריב חירף את ה' היה אסור להתחבר אליו

בגמ' סנהדרין (דף כ"ו) מובא, חזקיה המלך דריש

עולים אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם ממנו, והנה המרגלים היו אנשים כשרים וצדיקים כמו שכתוב (במדבר י"ג, ג') כלם אנשים ראשי בני ישראל המה, והם היו אומרים שסכנה לעלות ופקוח נפש דוחה כל התורה כולה, ולכן לא רצו בני ישראל לעלות, וזה היה נסיון גדול מאוד, אמנם כלב עמד בנסיון כמו שכתוב (שם י"ג, ל') ויהס כלב את העם אל משה ויאמר עלה נעלה, פירוש רש"י עלה נעלה, אפילו בשמים והוא אומר לנו עשו סולמות ועלו שם נצליח בכל דבריו, ולכאורה לא הועיל כלום בדבריו, כמו שכתוב אחר כך ויאמרו כל העדה לרגום אותם באבנים, וירד שם ענן לקבל את האבנים, והגם שלא הועיל כלב כלום עם כל זה בשביל שקנא לכבוד שמים קראו הכתוב בשם עבדי כמו שכתוב (שם י"ד, כ"ד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו, שכמו כן נקרא גם משה רבינו, כמו שכתוב (שם י"ב, ז') לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, ומפני שכלב עמד בהנסיון ולא נתפעל משום דבר קראו השי"ת עבדי כלב.

בזמן קשה כזה שהנסיגות גדולים כ"כ בכל הפרטים, ומלבד נסיון הבחירות ישנם עוד הרבה נסיגות, וכל אחד יודע בעצמו את הנסיגות שעוברים עליו בכללות ובפרטות, ומי שיתחזק בזמן הזה יקויים בו הפסוק ביחזקאל (מ"ד, ט"ו) והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המזה יקרבו אלי לשרתני ועמדו לפני להקריב לי, שבביאת משיח צדקינו יקרב השי"ת את היהודים שהתגברו על הנסיגות ויטב להם לעולם ועד לעולם הנצחי.

תקותנו שהגלות לא יתארך עוד זמן רב כל כך, כי הנסיגות עצומים מאד ואנו נמצאים בזמן חושך ואפלה, ויעזור השי"ת שנוכל לעמוד נגד הנסיגות ולא נמשך אחריהם ח"ו, והשי"ת יאיר עינינו שנראה את האמת ונרגיש את האמת, ונוכל להתחזק תמיד, ונזכה לביאת משיח צדקינו במהרה בימינו אמן.

(מתוך דרשה נגד הבחירות, בביהמ"ד שיכון קרית יואל בני ברק פרשת חקת שנת תשמ"א לפ"ק)

עיקר החטא מה שמחליפים עבירה למצוה לומר שעושים דבר טוב ולשם שמים

בפרשתו וידבר משה אל ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה ה'. הנועם מגדים מבאר

ה. תרגמו את הדרשה מאדיש.

זה. אבל צריכים לראות שהחרטה שמתעוררים יום אח"כ ישפיע עליו מתחילה ויקח ללבו טרם העשיה שלא יכשל בעבירה זו ח"ו.

התחברות לרשע חמור מאוד אפי' להתחבר לדבר קטן

אצל יהושפט נמצא שהתחבר לאחזיהו מסיבות סותרות, לבנות ספינות, ובכ"ז אמר לו הנביא בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך. הרי שאפילו בדבר קטן אם מתחברים לרשע כבר נאמר פרץ וגו' ומכ"ש לילך לבנות בית מינות א"א להשיג עד כמה גדול הפגם.

הגאולה היא אך ורק בידו של הקב"ה ואי אפשר לחשוב אחרת

הייטב לב מפרש בפרשתן זה הדבר אשר צוה ה' איש כי ידור נדר וכו' ככל היוצא מפיו יעשה, בגמ' בבא בתרא (דף ע"ד) רבה בר בר חנה שמע קול אוי לי שנשבעתי ועכשיו שנשבעתי מי מיפר לי, ומסיק הגמ' שהי' צריך לומר מופר לך, וזה הפירוש ככל היוצא מפיו, שהשי"ת יתיר את הנדר של הגלות המר, כן פי' הייטב לב.

לפי דרכו דקאי על הגאולה אפ"ל זה הדבר אשר צוה ה', שהגאולה הוא אך ורק בידי הקב"ה ואסור לקחת לעצמם גאולה של שקר, כל הגאולות שקריות הם מהסטרא אחרא והיא בכלל אפיקורסות.

עוד יתכן לפרש זה הדבר אשר צוה ה' כפי בחינת הייטב לב דקאי על הגאולה, דהנה בזוה"ק מבואר שבני ישראל מתחזקים כשרואים נחמות דברי הנביאים שהשי"ת יגאלם בסופו של דבר, וזה הפי' זה הדבר אשר צוה ה' הקב"ה מבטיח אותנו שלא יתכן אחרת ואע"פ שהגלות נמשכת כ"כ יש לבטוח שהקב"ה יגאלנו במהרה אכיה"ר.

בדורינו שיש נסיונות עצומות מאוד השי"ת משפיע כוחות עצומות שיוכלו לעמוד בנסיון

וכתיב בספרה"ק דברי חיים פ' וישב שאע"פ שהקב"ה ברא את העולם עם בחירה יש מציאות כזה שיבא זמן שהרשעים עלולים לטשטש את העולם באפיקורסות והקב"ה משפיע כוחות למעלה מן הבחירה ואינו מניח שישטפו בזרם הכפירה. בעוה"ר אנו נמצאים במצב כזה, ואין שום ספק שבזמן זה בנסיון המר אשר אנו נמצאים בה הנסיון גדול כ"כ אשר מעולם לא היתה כזאת, ובוודאי הקב"ה לא יטוש אותנו ואנו מקוים לראות בקרוב

בחד סרי מתיבתא שבנא הסופר הוה דריש בתליסר מתיבתא, היה קא מסתפי חזקיה אמר דילמא ח"ו נטיה דעת' דקוב"ה בתר רובא כיון דרובא ממיסרי אינהו נמי מימסרי בא נביא ואמר לו קשר רשעים אינו מן המניין. לכאו' צ"ב מה הי' שבנא רוצה הרי רק רצה להיכנע לסנחריב והרי ירמיה הנביא אמר לצדקי' המלך (ירמי' ל"ה) שאם יכנעו לנבוכדנצר לא יחרב ביהמ"ק ויחיה ולא יחרב העיר, וא"כ הרי גם שבנא רצה לעשות כן והסכנה היתה גדולה מאוד ומהו הפגם הגדול שלו בזה.

והמהרש"א מתרץ דכיון שסנחריב חירף מערכות אלקים חיים ואמר מי בכל אלהי ארצות שהציל את עמו ממנו, ודימה א"ע שכביכול הרבש"ע גם הוא לא יוכל להציל מידו ח"ו, ובכן היה אסור לו להיכנע אליו והיה נצרך לזה מסירת נפש.

וא"כ בממשלת המינות שכופרים בה' ומהרסים את הדת ביד רמה האיך יטעו להתחבר אליהם ועוד לחשוב שעושים מצוה

מורי ורבותי! אנו נמצאים כאן זה שלושים ושש שנים תחת שלטון המינים ואפיקורסים שאינם מאמינים בבכו"ע אינם מאמינים בתושב"כ ובתושבע"פ, הם מחללים שבת בפרהסיא, וכבר העבירו מיליאנען מבני ישראל הקטנים עם הגדולים על דת תוה"ק. והאיך יכולים עוד לטעות בהם לחשוב שיש בהם קדושה ושיש בזה מצוה האיך יכולים לקחת חלק בהקמת כנסת של מינים ואפיקורסים, האיך יכולים לטעות להיות עמהם ולשלוח שליחים לכנסת הכפירה הלזו.

הלא רביה"ק אמר שלא נמצא בתורה עבירה חמורה כל כך

הרבי ז"ל (רביה"ק מסאטמאר ז"ע) אמר שעוד לא ראה עבירה חמורה כזה בכל התורה כולה שהרי עבירות הקשורים למינות וכפירה גרוע מהכל.

בוודאי יש המתחרטים אח"כ על מה שהלכו לבחירות ונמשכו אחרי הנסיון ויש להם להתבונן תחילה מבעוד מועד

אין שום ספק שיש חלק שהולכים לבחירות ולבם נוקפם ומתחרטים ע"ז, טרם שעושים העבירה היצה"ר עושה חומות גדולות והנסיון גדול מאוד ואינם יודעים האיך לעבור הנסיון אבל אח"כ הלב כואב ומתחרטים על

בהתגלות כבוד שמים בישועתן של ישראל ובביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

(דרשה נלהבה נגד הבחירות בככר זופניק בירושלים ע"ה"ק ת"ו ביום ה' בערב פרשת מטות תמוז תשד"מ לפ"ק)

היצה"ר מפתה את האדם לעשות עבירה לתועלת של כבוד שמים וכדו' אבל יש לדעת שאין להתחכם נגד ציווי ה'

בתואנה זו הסיתם הנחש לאכול מעץ הדעת שעל ידי זה יהי' להם יצה"ר ונסיונות וכשיתגברו עליו זה יהי' חשוב לפני השי"ת. (כמובא באלשיך הק') אולם זה הי' נגד רצון השם. כי אם הקב"ה צוה להם לא לאכול מעץ הדעת אסור הי' להם להתחכם נגד רצון השי"ת, ונסיון זה הוא בכל הדורות שלא יודעים מהו טוב ומהו רע, והיצה"ר מבלבל להפוך דברי אלקים חיים, והנביא (ישעיה ה' כ') אמר על זה הוי האומרים לרע טוב ולטוב רע,

וז"ל ספר נועם אלימלך (ריש פ' תולדות ד"ה הב') דהנה אנו רואים מעשי בני אדם דהיינו הרשעים העושים רע תחילת הסתת היצר הרע הוא שאומר להם שזה הוא מצוה לעשות ובאמת היא עבירה גדולה וכו' עכ"ל.

חובה הוא לשנוא את הרשעים האפיקורסים תכלית שנואה

דוד המלך ע"ה אומר (תהלים קל"ט) הלא משנאיך ה' אשנא ובתקוממיך אתקוטט, תכלית שנואה שנאתים לאויבים היו לי.

בספר התניא בליקוטי אמרים סוף (פרק ל"ב) כתב וז"ל, ולא אמר דהע"ה תכלית שנואה שנאתים לאויבים היו לי אלא על המינים והאפיקורסים שאין להם חלק באלקי ישראל עכ"ל.

וכן כתב הרמב"ם בפירוש המשניות (סנהדרין פרק י' סוף משנה א') וז"ל, וכשנתקלקל לאדם יסוד מאלה היסודות (י"ג העיקרים) הרי יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורס וקוצץ בנטיעות, ומצוה לשונאו ולאבדו ועליו נאמר הלא משנאיך ה' אשנא עכ"ל.

האין יכולים לטעות ולחשוב שבהשתתפות הקמת ממשלת הכפירה והירוס הדת יש איזה מצוה

עומדים כעת להקים את בית הנבחרים שמשם יוצא מינות ואפיקורסות לכל העולם כולו, וחבריה הם מינים

ואפיקורסים שאינם מאמינים בבורא כל עולמים, ואין אפשר לחשוב שהשתתפות בבחירות היא מצוה, אין אפשר לעשות מעבירה גדולה כל כך למצוה, הלא כל הבוחרים שהולכים יש להם חלק בהקמת בית הנבחרים זה. אשר זה היסוד של כל האפיקורסות, איזה שייכות יש להם אתנו, ואיזה שייכות יש לנו עמם הלא הם אפיקורסים מינים ושונאי ה', אשר דהע"ה אומר עליהם הלא משנאיך ה' אשנא. הרשעים הללו כבר העבירו על הדת אלפים רבים מישראל ועוקרים את האמונה ממאות אלפי ילדי ישראל.

הלא יש בממשלתם משום חוקי כפירה והעברה על שלש השבועות החמורות מלבד האיסור הנורא של התחברות לרשעים

ואם לא די בכך הרי הם עומדים ומכריזים שחוקי הכנסת חוקי הכפירה הם מעל לחוקי התורה רח"ל, ומשפטיהם משפטי גוים, וגם מחללי שבתות בפרהסיא, והגם שהם קוראים לעצמם בשם ישראל הם אינם בכלל ישראל, וכמו שכתב הרמב"ם שיצאו מן הכלל, ואין להם חלק באלקי ישראל. ולבד מזה גודל הפגם והעונש על ההעברה על שלש השבועות כמבואר באריכות בספר "ויאל משה".

בספה"ק ישמח משה פ' בלק כתב וז"ל. ואין דבר בעולם מזיק לנפש כמו ההתחברות עם אדם רשע אף לפי שעה. אף אם אינו ניכר נכנס בנפש כמו העכס וארס וברוב ימים ימצא, וצריך לזה זכות גדול בצירוף העסק בתורה שיצא ממנו העכס והארס כולי האי ואולי אחר זמן רב, עכ"ל.

הרשעים הללו אינם מאמינים בבורא כל עולמים. המה שונאי ה', ואסור שיהי' אתם שום שייכות, וכמה רע ומר הוא שאחרי שנים כה רבות תחת שלטונם עוד חושבים ללכת אתם יחד ולהתחבר עמם, ולהקים פארלעמענט עמם יחד, ולשבת ביחד אתם, הלא כל בוחר יש לו חלק בזה, וקשה לתאר איזה פגם גדול הוא זה.

יש כאלו הטוענים שהמה סומכים על הגדולים שציוו ללכת לבחירות אולם באיסור נורא כזה אי אפשר לסמוך בזה

אלו שהולכים לבחירות נשענים ונסמכים על גדולי ישראל שציוו לילך לבחירות, אולם איתא בתוה"ק בפר' שלח (במדבר י"ד) ותשא כל העדה ויתנו את קולם ויבכו העם בלילה ההוא, ופירש"י שם, כל העדה. סנהדראות, ואח"כ אמר משה רבינו בנבואתו מפי הקב"ה שרק כלב

בעת הבלבול נראה הדבר כנסיון קשה מאוד ושוב אח"כ שנתבטלה רואים שאין בזה כלום

מובא במסכת סנהדרין (ק"ב) ששאל רב אשי למנשה. ואמר לו מאחר דחכמיתו כולי האי מאי טעמא קא פלחיתו לע"ז, א"ל אי הות התם הות נקיטנא בשיפולי גלימא ורהטת אבתראי, ופירש"י שם, היית מגביה שפת חלוקך מבין רגליך כדי שתהא קל לרוץ והיית רץ לשם מפני יצר ע"ז שהי' שולט עכ"ל.

רואים מכאן עוצם וגודל הנסיון שהי' אז בע"ז, וכיום מי הוא משוגע להשתחוות לחתיכת עץ ולומר שזה אלוה, וכל זה הוא מאחר שכבר אין זה יותר נסיון, לאחר שאנשי כנסת הגדולה ביטלו את יצרא דע"ז, אולם בשעת הנסיון הי' סמיות עינים כל כך עד שהיו משתחווים לכול עץ ואומרים שהוא אלוה רח"ל, בשעת נסיון רואים הכל להיפך, ולכן צריך מאוד להתחזק בעת נסיון שלא להתפתות.

מצפים אנו ומקוים שקרבה ישועתינו לבא בביאת משיח צדקנו, אי אפשר שימשך עוד ככה זמן רב, וכאשר יבא משיח צדקנו כתיב (יחזקאל ל"ו כ"ה), וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם, אז יווכחו כולם שכל הנסיונות היו אפס ואין, וכדכתיב (שם ל"א) ונקטתם בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם, כי כאשר יבא הגואל אז יתחרט כל אחד ויוכיח את עצמו ויצטער מדוע הייתי שוטה כל כך להתפתות ולחטוא כנגד הבוכ"ע, אז יראו שכל הנסיונות לא הי' בהם ממש והם כאפס ואין.

יש לעמוד בנסיון כעת טרם ביאת המשיח שהרי אז כבר לא יוכלו לזכות בזכות של התגברות על הנסיונות

עכשיו עוד אפשר לעשות נחת רוח להקב"ה בזה שעומדים בנסיון ומתגברים עליו, וצריך בכל יום אחד להתחזק, כי לאחר שיבא משיח נקראים אותם השנים **שנים אשר אין בהם חפץ**, וכמו שאמר הכתוב (קהלת י"ב) וזכור את בוראך בימי בחורתיך עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חפץ, ואמרו חז"ל, (שבת קנ"א ע"ב) אלו ימות המשיח שאין בהם לא זכות ולא חובה, והטעם כי אז יתבטל היצר הרע, ולכן כיום עוד אפשר להתחזק ולעשות את רצון ה' בהתגברות על הנסיונות, כל אלו אשר יעמדו בנסיון אין ספק שהם זוכים לעשות נחת רוח להבוכ"ע.

יעזור השי"ת שיתעוררו רחמים וחסדים על כלל ישראל, ובפרט על אלו שיעמדו בנסיון שיוושעו בכל

בן יפונה ויהושע בן נון יבואו לארץ ישראל, ולכאורה צריך להבין, הלא סנהדראות אלו שבחר בהם משה היו גדולי ישראל, כי משה רבינו בחר בהם מתוך ששים רבוא מישראל ובתוכם גם שבט לוי, ובודאי היו סנהדראות אלו גדולי ישראל.

וסנהדרין אלו הם שעזרו וסייעו למרגלים, וצריך להבין מה אשם כל הקהל, מדוע מגיע להם העונש לאחר שהי' להם תמיכה מהסנהדרין, הלא הם ראו שהסנהדרין מסייעים ותומכים במרגלים. אלא רואים מזה שבענין כזה של התחברות לרשעים אין לסמוך על תמיכת גדולי ישראל, ומה שאסור אסור, אי אפשר לסמוך על כך ללכת יחד עם רשעים ואפיקורסים.

ולימוד זכות לפני ה' הוא מה שעדיין יש יהודים המאמינים בה' שעומדים בנסיונות

ואם אפשר למצוא לימוד זכות הוא רק בכך, שגם אחרי שנים כה רבות בגלות המר הזה, קרוב לאלפיים שנה שאנו בגלות וזה יותר מארבעים שנה שאנו תחת שלטון מינים ואפיקורסים, ועדיין נשארו יהודים המאמינים בבורא כל עולמים, דבר זה הוא לימוד זכות לפני הקב"ה.

כשיהודי מחזק את עצמו בשעת נסיון, הוא חשוב מאד למעלה, כמו שאנו רואים בתוה"ק אצל כלב שלא נמשך אחר עצת מרגלים, לבד מזה שזכה להיות מבאי הארץ עוד זכה שהקב"ה קראו בלשון חבה ועבדי כלב (במדבד י"ד), תואר "ועבדי" מראה על חשיבות ואהבה יתירה, כמו שאמר הקב"ה על משה רבינו לא כן עבדי משה (במדבר י"ב), וכן אנו רואים בחטא העגל, שבט לוי לא נמשכו אחריהם ונפרדו מהם. ולכן לקח אותם הקב"ה לעבודת הקודש תחת הבכורים בזמן כזה בשעת נסיון אם מתחזקים ועומדים בנסיון זה חשוב מאד לפני הבוכ"ע, כמו שכתוב בהפטורה לפ' אמור, והכהנים הלויים בני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי המוה יקרבו אלי לשרתני וגו' (יחזקאל מ"ד), בתעות בני ישראל דהיינו כאשר תעו בני ישראל מהדרך הישרה ולא עמדו בנסיון, ואז אלו שעמדו בנסיון עליהם אומר הכתוב. המה יקרבו אלי לשרתני, הם אלו החשובים לפני, בזמן כזה כאשר מגיע נסיון ולא יודעים לאן לפנות. ואז אלו אשר מתחזקים ועומדים בנסיון, חשובים מאוד לפני הבוכ"ע.

מורי ורבותי! הבה נתחזק עצמנו בנאמנות (גיטריישאפט) לבורא כל עולמים! ולא יהי' לנו התפעלות מהרשעים והאפיקורסים. ולא לילך לבחירות שלהם ולא להמשך אחריהם ח"ו!

על המינים והאפיקורסים שאין להם חלק באלהי ישראל עכ"ל.

האיך יתכן כזאת ששמחים עם ממשלת האפיקורסים במקום שהיה לנו לזעוק אל ה' שיוציאנו מגלות המר הזה

איך אפשר להעלות זאת על הדעת, התקוממו מינים ואפיקורסים שאינם מאמינים בבורא כל עולמים, שונאי ה', הלא משנאיך ה' אשנא עליהם נאמר, והתלכדו יחד להעמיד בית מינות ואפיקורסות, וכל אחד שהולך לבחור יש לו חלק בזה, במקום שהיו צריכים לזעוק ולהתחנן ולהתפלל להקב"ה האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די, עד מתי ימשך עוד ההסתר פנים המר, שלא רואים ולא שומעים כלום, (תהלים פ"ה ו') הלעולם תאנף בנו תמשוך אפך לדור ודור הלא אתה תשוב תחינו, הלא הבוכ"ע הבטיחנו (ויקרא כ"ו מ"ד) ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתם לבלותם, וגם הבטיחנו וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור, הקב"ה הבטיח לנו שיוציאנו ויגאלנו מהגלות המר הזה, ובמקום שנועק ונבקש, עד מתי עוד נהי' ונסבול בגלות המר הזה, עוד שמחים ומרקדים ברחובות קריה, ועל זה נאמר ולשמחה מה זה עשה (קהלת ב' ב').

במה הם שמחים האם יוותרו האפיקורסים על המינות והכפירה ועל ההירוס הדת שעושים הלא וודאי שלא

והנה על סמך איזה הבטחות שהרשעים מבטיחים להם הולכים להתחבר אתם, נראה האם על המינות והאפיקורסות שזה העיקר אצלם יוותרו, נראה אם הם יבטלו את השמד הנורא של מאות אלפי ילדי ישראל המתחנכים עם אפיקורסות ללא אמונה, ומשפטיהם הם חוקי הגוים, והחילולי שבת אם יוכלו לפעול אצלם שיבטלו, הלא בודאי לא ישיגו זאת, ואם כבר יפעלו אצלם איזה דברים, הלא כל היסוד שלהם הוא מינות ואפיקורסות, וכן ההעברה על השלש שבועות שהפגם והעונש גדול ונורא מאד, ועמהם הולכים ביחד להקים ממשלה, כמה גדול הצער כביכול לשכינה הקדושה, שבני ישראל הקדושים יהיה להם איזה שייכות עם מינים ואפיקורסים כאלו, וכי אפשר לתאר לעצמנו את גודל הכאב שיש בזה...

[כאן הביא מדברי ספה"ק יושר דברי אמת שכתב שאם רואים פעם שיש התלהבות יתירה לאיזה דבר שחושבה למצוה יש לו לחשוש הרבה בזה אם לא מצד היצר הוא יע"ש]

מיני ישועות והצלחות וברכות, ונזכה בקרוב לגאולה שלימה בב"א.

(דרשה נלהבה נגד הבחירות, אור ליום ב' פרשת חיי שרה תשמ"ט)

כבר למדונו הראשונים והאחרונים שמחויבים לשנוא את האפיקורסים ולהבדילם מעל בני ישראל

... כתב הרמב"ם בפירוש המשניות (סנהדרין פרק י' סוף משנה א') וז"ל, וכאשר יאמין האדם אלה היסודות כולם ונתברר בה אמונתו בהם הוא נכנס בכלל ישראל, ומצוה לאהבו ולרחם עליו ולנהוג עמו בכל מה שצוה הש"י איש לחבירו מן האהבה והאחווה, ואפילו עשה מה שיכול מן העבירות מחמת התאוה והתגברות הטבע הגרוע הוא נענש כפי חטאיו אבל יש לו חלק לעולם הבא, והוא מפושיעי ישראל, וכשנתקלקל לאדם יסוד מאלה היסודות (י"ג העקרים) הרי יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורס וקוצץ בנטיעות. ומצוה לשנוא ולאבדו ועליו נאמר הלא משנאיך ה' אשנא עכ"ל. (עיין בספר שערי חיים (שער כ"ה סימן י"ח) שמביא את לשון הרמב"ם וכן מראשונים ואחרונים באריכות מענינים אלו).

וכן כתב בתשובות הרשב"א (סימן ת"ז) וז"ל ומי לנו גדול מן הרב רבינו ז"ל (הרמב"ם) שכתב בספרו כתוב יושר וזה לשונו, הדין אצלי בכל עבירה שיראה ממנה סתירת התורה או המחלוקת כנגדה, אפילו אכל אדם מישראל בשר בחלב או לבש שעטנז או הקיף פאת הראש לבזיון התורה מפני דעת שיתבאר ממונו שאינו מאמין שזאת התורה אמת. הוא אצלי שהתורה אמרה עליו את השם הוא מגדף ויהרג מיתת כפירה לא מיתת עונש ולזה ממונם בשריפה ואינה ליורשיהם כשאר הרוגי בית דין וכו', וכן אני אומר בעשרה מישראל שזדו לעבור על איזה מצוה שתהיה ועשו ביד רמה יהרגו כולם וכו' ע"כ לשון הרב ז"ל מורה דעה ומי כמוהו מורה תורות אמת ומשפטי צדק גם הוא יורה, ישמעו הדור כולם, הבנים אין לישראל, הגם אין מקנא לתורת האל, האם התורה אין מנהל להם מכל בנים גדלה, החטאים האלה בנפשותם מחויבים כל ישראל להחרימם ולנדותם ולא יכופר להם העון הזה עד ימותון, אש של גיהנם כלה וגופם של אלו באש לא נפח לא תכבה וכו' עכ"ל הרשב"א.

מובא בספר ליקוטי אמרים תניא (סוף פרק ל"ב) וז"ל, ולא אמר דוד המלך ע"ה תכלית שנאה שנאתים אלא

מעולם לא ראיתי כ"כ התלהבות במצוה כמו שיש להם בהליכה להבחירות

מעולם לא ראיתי שתהיה התלהטות כל כך גדולה להניח תפילין, לברך על האתרוג, או למצות סוכה, כמו ההתלהטות שיש בריצה להבחירות, אילו ה' זה מצוה אז לא ה' בזה התלהטות כזה, הלא סוכה בודאי מצוה, תפילין הוא בודאי מצוה, וכן לקבוע מזוזה בודאי מצוה, ולא ראיתי כל כך התלהבות כזה, ומה פה בהליכה לבחירות ההתלהטות כל כך גדולה, מזה יכולים לראות שהתגנב בזה מעשה שטן רח"ל, שהוא מאיץ לזה.

במעשה העגל כתיב (שמות ל"ב ו'), וישכימו ממחרת ויעלו עולות ויגישו שלמים, פירש"י השטן זרזם כדי שיחטאו, הזריזות וההתלהטות שרואים פה בהבחירות אין רואים זאת בדברים שזה בודאי מצוה, נראה נא אם למצוה גם כן יתלהטו כמו לזה, מזה לבד יכולים לראות מה זה.

המחלוקת הנוראה שנגרם ע"י הבחירות זה ג"כ מראה שזה בא מצד השטן

וכן המחלוקת שנגרם על ידי הבחירות, בסוף פרשת נח על הכתוב (בראשית י"א ט') ומשם הפיצם, פירש"י וז"ל, למד שאין להם חלק לעוה"ב, וכי איזו קשה של דור המבול או של דור הפלגה, אלו לא פשטו יד בעיקר ואלו פשטו יד בעיקר להלחם בו ואלו נשטפו ואלו לא נאבדו מן העולם אלא שדור המבול היו גזלנים והיתה מריבה ביניהם לכך נאבדו ואלו היו נוהגים אהבה וריעות ביניהם שנאמר שפה אחת ודברים אחדים למדת ששנאו המחלוקת וגדול השלום, עכ"ל.

אפשר לראות מכאן ער היכן המחלוקת והמריבה יכול לגרום, אם נתבונן קצת מה פה המחלוקת ההכאות והמריבות, ובפרט עכשיו שזה כבר אחרי הבחירות, על מה הם מריבים, על מה הם מתקוטטים, מזה רואים שטמון בזה מעשה שטן, ומי יודע מה שזה יכול עוד לגרום ה' ישמרנו.

כבר העידו חז"ל על חשכות הנורא וטמטום הדעת שבדורינו שמתחברים עם אפיקורסים גמורים ועוד שמחים המה בזה

מובא בזהר חדש (בלק ס"ז ע"ב) בכה ר' שמעון ואמר וי דגלותא אתמשך, רבי שמעון בכה שהגלות נמשך כל

כך, אין רואים עוד סוף וקץ לגלותינו, הרבה צדיקים כבר התפללו עלינו ועל דורינו, הם ראו מה שיהי' לפני ביאת משיח צדקינו, את גודל ההסתר פנים והחשכות הנוראה הרבה דמעות שפכו, הרבה תפלות התפללו על זה, ובעוה"ר עדיין אנו בגלות המר, הדעת הוא מכוסה, הדעת סגור ואטום, איך אפשר ללכת ולעשות עבירות חמורות כאלו, להתחבר עם רשעים אפיקורסים כאלו אשר תכלית שנאה שנאתים, נתבונן נא במשמעות של תכלית שנאה שנאתים, שעד כמה שיכול להיות שנאה כך תכלית שנאה שנאתים, צריך לשנוא אותם, ומצוה לשנוא אותם, אין להם חלק בכלל ישראל, עם אלו הולכים לעשות שותפות, עם אלו הולכים להתחבר.

כתיב (דברי הימים ב' כ' ל"ז) כהתחברך עם אחיזהו פרץ ה' את מעשיך, כל ההתחברות עם אחיזהו ה' רק שעשו אניות ביחד, ואמר לו הנביא פרץ ה' את מעשיך, וכאן מתחברים עם רשעים אשר מבטלים את כל התורה והיהדות רח"ל, הם משרישים אפיקורסות רח"ל, מאות אלפים מיישראל כבר העבירו מיהדות, ובמקום שיתפללו על זה ויעשו משמורות תהלים, עושים משמורות תפלה להיפוך, ה' ישמרנו, כל כך נתמעט הדעת בעוה"ר.

עורו ישנים משינתכם, צריכים להתעורר מתרדימה. ולהתבונן מה קורה פה, היכן אנו נמצאים בחשכות נורא ואיום כזה שלא רואים ולא שומעים ולא יודעים כלום, רק עצה אחת יש לנו לצעוק לבוכ"ע, ויצעקו בני ישראל אל ה', לזעוק להשי"ת שיפתח לנו השכל והדעת, שהשי"ת ירחם על בני ישראל.

לימוד זכות זה יש היום, כבר הרבה שנים שאנו נמצאים בגלות, ולמעלה מארבעים שנה נמצאים אנו כבר תחת שלטון של מינות ואפיקורסות כזה, מהיכן יקחו דעת, אם במעשה העגל שה' משה רבינו באותו הדור ואף על פי כן נכשלו, מה נאמר ומה נדבר בזמננו שהחשכות עצום מאד, איך ובמה יכולים להתחזק, השי"ת ירחם על בני ישראל, האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די.

בתיקוני זהר (דף כ"ב ע"א) צווחין ככלבים הב הב. הב לנא מזונא הב חיי וכו' ולית לון בשת אנפין דלא אית מאן דקרא ליה בתיובתא דיחזור שכינתיה לקב"ה דאיהי מרחקא מיניה למהדר לגביה עכ"ל. במקום שיכאב לנו על צער השכינה. רבנו של עולם עד מתי. הלא גדול הוא הכאב והצער בכל העולמות על שבני ישראל נמצאים בשפלות כזה. ולדאבוננו אין מי שיקח זאת ללבו וירגיש זאת באמת. ועוד זאת ששמחים ומרקדים על הצלחתם להיות חבר בבית המינות.

גם מה שלוקחים כספים מהם זהו טמטום הדעת שהרי האם יכולים לקחת מתנות מרוצח שהרג את אביו הלא הציונים השחיתו לישראל ברוחניות וגשמיות

דוד המלך ע"ה אומר בתהלים (ק"ט) זלעפה אחזתני מרשעים עוזבי תורתך, ב' משפטים (שמות כ"ג ה') על הכתוב עזוב תעזוב עמו, מפרש רש"י, עזיבה זו לשון עזרה, דוד המלך אמר זלעפה אחזתני, פחד ורעדה אחזתני, מרשעים עוזבי תורתך כמרשעים עוזרים לתורה.

ספר תהלים נאמרה ברוח הקודש, דוד המלך חזה ברוח קדשו שלפני ביאת משיח צדקנו ירד חשכות והסתר פנים כזה, וזה יהיה גם כן מהסתרת הפנים שהרשעים יהיו עוזבי תורתך, כמה מר ואיום הדבר שהרשעים הם עוזרים לתורה, ועל זה אמר זלעפה אחזתני.

אב שראה אחד שהורג את בנו רח"ל, האם יוכל לקחת ממנו איזה מתנה או כסף, גדול המחטיאו יותר מההורגו, אוי כמה הם כבר החטיאו, כמה יהודים כבר קלקלו והשחיתו והעבירו על דתם, וגם הם גרמו חלק גדול של הצרות מהיטלער ימ"ש, כידוע ומפורסם שהי' להם בזה חלק גדול.

בזמן כזה יש לנו רק עצה אחת להתחנן להשי"ת, ולירושלים עירך ברחמים תשוב, ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים, שהשי"ת יחמול על בני ישראל, הלא הקב"ה רואה שאין יכולים, וחסר הדעת, ההסתר פנים הוא גדול ועצום, העינים צופיות ומחכים כל רגע לישועתן של ישראל, שבני ישראל יושעו כבר, ויתרומם קרן השכינה, על זה צריך לבקש, על זה צריך להתפלל ולהזעיק שמים וארץ, שהשי"ת ירחם כבר על כלל ישראל.

הבורא כל עולמים הלא הוא אל רחום וחנון, אומרים בפיוט של ימים נוראים, דרכך אלקינו להאריך אפך לרעים ולטובים והיא תהלתך, הקב"ה מרחם עלינו, ואין גבול לרחמנותו, אנו מבקשים מהקב"ה שירחם גם עכשיו עלינו, ויתרומם קרן השכינה, ובני ישראל יושעו בכל מיני ישועות בני חיי ומזוני ובריאיות, ועיקר שבעיקרים שנזכה לראות במהרה הישועה של השכינה הקדושה והתגלות כבוד מלכות שמים במהרה בימינו אמן.

(דרשה נלהבה לאור הבלבול הנורא בעת החינגא של הדתיים אחרי הבחירות, ביום ב' תולדות שנת תשמ"ט לפ"ק)

בעת נסיון נביאי הבעל הביא אליהו הנביא האש מן השמים וענו כולם ה' האלקים ובזמנינו האש היא התוה"ק שמורה לנו דרכינו

הנה מצינו (מלכים א' י"ח) בעת נסיון נביאי הבעל אשר בני ישראל היו אז במבוכה ועמד אליהו הנביא ואמר עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים אם ה' האלקים לכו אחריו ואם הבעל לכו אחריו, וצוה לנביאי הבעל להקריב פר מבלי לשים אש, ואחר שהם לא הורידו אש ע"י אלילים, הקריב הוא פרו וירד אש מן השמים ותאכל את העולה ואת העצים וליחכה את האבנים ואת העפר ואת המים וירא כל העם ויפלו על פניהם ויאמרו ה' הוא האלקים ה' הוא האלקים.

וכהיום בזמן שהחשך יכסה ארץ וההסתר גדול מאד הגם שאין לנו מי שיוריד אש מן השמים להאיר בתוך לבות בני ישראל את אור ה' ואמונתו, אמנם כתיב (ירמיה כ"ב כ"ט) הלוא כה דברי כאש נאם ה', רומז על התורה הק', ואש הזאת יש לה קיום נצחי לעולם ועד, וכשמתבוננים בדברי התורה הק', יכולים למצוא בה הדרך אשר ילכו בה והמעשה אשר יעשו.

אלו שמרשיעים ביד רמה נגד התוה"ק דינם ככופרים גמורים וחייבים להחריםם וק"ו לגבי הציונים השולטים בארה"ק

איתא בשו"ת הרשב"א (סי' תי"ז) והובא דבריו בשו"ת מחנה חיים ח"ג י"ד סי' ל' וז"ל, ובאמת האנשים האלה אם רוח עושים זה בקרבם ועל זה נשאלם לבם, באמת נאצו את ה', כי יכפרו בתורת אלהינו שנתנה למשה בסיני, ושחתו לכל העם, כי יוסיפו על חרון אף עברה וזעם, ויסף עוד להניחנו בגלותנו, ואפילו אחד כי תפשוט ידו באחת מאלה עליו הכתוב אומר כי דבר ה' בזה, ומי לנו גדול מן הרב רבינו ז"ל [הרמב"ם] שכתב בספרו כתוב יושר וזה לשונו, הדין אצלי בכל עבירה שיראה ממנה סתירת התורה או המחלוקת כנגדה אפילו אכל אדם מישראל בשר וחלב או לבש שעטנז או הקיף פאת הראש מפני דעת שיתבאר ממנו שאינו מאמין שזאת התורה אמת הוא אצלי שהתורה אמרה עליו את השם הוא מגדף ויהרג מיתת כפירה לא מיתת עונש ולזה ממונם בשריפה ואינה ליורשיהם כשאר הרוגי בית דין, וכן אני אומר בעשרה מישראל שזדו לעבור על איזה מצוה שתהיה ועשו ביד רמה יהרגו כולם, ...

הרי מבואר בדברי הרמב"ם שהרשב"א מביא לשונו כשציבור מבני ישראל אפילו רק עשרה אשר נתקבצו יחד לעבור בפרהסיא על איזה עבירה שהוא, מה הוא

ועד, ויקויים הכתוב שם ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע
בין עובד אלקים לאשר לא עבדו.

(מתוך דרשה נגד הבחירות בככר זופניק ירושלים, פרשת חקת ער"ח תמוז
תשמ"א לפ"ק)

עיקר התכלית הוא להתגבר על הנסיונות ובפרט בנסיון להתחבר עם האפיקורסים

דוד המע"ה אומר בתהלים (ק"ב י"ד) כי עת לחננה כי
בא מועד. כי תמיד מה שהזמן יותר קרוב למה שמצפים
כבר מרגישים אותו ביותר והזמן יותר מסוגל להכין עצמו
לכך, כלל ישראל כבר עבר בגלותו כ"כ הרב צרות אשר
אין לשער ואין לתאר, הן ברוחניות והן בגשמיות, כ"כ
הרב שמדות והריגות והרבה צרות ונסיונות, אבל זהו
תכלית הבריאה, שנתגבר עצמו על הנסיונות ושלא נמשך
עצמו עם הרחוב הקלוקל.

פסק הרמב"ם והרשב"א (בס' ת"ז), כאשר עשרה
מישראל זדו לעבור על איזה מצוה, ואפי' יהיה רק בשר
בחלב דרבנן, מפני דעת שיתבאר ממונו שאינו מאמין
שזאת המצוה מצווה עלינו לאמיתה, ועשה את העבירה
ביד רמה כתב הרמב"ם רח"ל יהרגו כולם. וכאן מדברים
משלטון כופר אשר עומד זה כ"כ הרבה שנים, מדינה
של רשעים ואפיקורסים אשר אין להם שום שייכות עם
האמונה, ושום שייכות לבורא כל עולמים, ושונאים את
כל היקר והקדוש לנו. הרי במקום שיקיים משנאך ה'
אשנא, לדאבונינו הרבה עוד נכשלים אחריהם, ולבנות
יחד עמהם ממשלה או עיריה, והכל טוב ויפה. איפה
עומדים הם האנשים האלו, עד כמה סינוורו עיניהם,
עד כמה היא כח ההסתער פנים בדורנו, ההסתער פנים
שנתהווה ע"י הגזירות והצרות הרבות שעברו על ישראל,
ועדיין לא רואים את הסוף כלל.

בשם הצדיקים אמרו עה"פ (יחזקאל מ"ד ט"ו) והכהנים
הלוים מבני צדוק אשר שמרו את משמרת מקדשי
בתעות בני ישראל "מעלי", כי המה היו מהיחידים בבית
ישראל אשר התחזקו בעת אשר תעו ישראל מדרך ה',
וממשיך הכתוב לברכם ולהבטיח להם גדולות, והוא
הדבר בימינו אנו, כאשר הזמן מלא בנסיונות, והתקופה
הוא לדאבונינו בתעות בני ישראל מעלי, כאשר רבים
והמונים נסחפים במערובלת הזמן, והוא מכח ההסתער
והחושך של ימינו, וע"כ מבטיחנו הקב"ה, כי אלו אשר
יתחזקו בימים קשים אלו ולא יסחפו אחרי המבול הזאת,
המה יקרבון אלי, בזמן ביאת משיח צדקנו.

חומר דינם וגודל עונשם, וק"ו ב"ב של ק"ו בדורנו אשר
נתקבצו כנופיא עצומה לעקור כל התורה הק' וכל
היהדות, מובן מזה חומר דינם.

אנו המאמינים שמפני חטאינו גלינו מארצינו הא"י
יכולים להאמין שאלו מהרסי הדת יביאו ישועה
לישראל

והנה הם אחזו השלטון על ארץ ישראל, ובאמת איזה
שייכות יש להם לארץ ישראל, והלא אומרים בתפילת
מוסף ומפני חטאינו גלינו מארצינו וכו', ואחז"ל (יומא ט'
ע"ב, וע"ע גיטין נ"ה ע"ב) שבית המקדש השני נחרב מפני
שנאת חנם, וכהיום אשר נתלקטו לעבור ולהרוס כל
התורה הק' רח"ל איך אפשר להעלות עוד על הדעת
להתפתות לחשוב אשר ה' נתן להם לרשת את הארץ,
ויש בהם ממש, ואשר מהם תצא ישועה לכלל ישראל
רח"ל מהאי דעתא, אמנם כל הענין הוא נסיון דורנו דור
האחרון אשר העינים והשכל מטושטש ומבולבל אשר
נמצאים כאלו אשר נתפתים לדעות כוזבות כאלו.

כמו בנסיון העגל שהיה בלבול גדול והלויים שעמדו
בנסיון נבחרו לה' וקירבם כן הוא גם בדור האחרון
וכמש"כ בדברי הנביאים

וחובתנו לידע ולהכיר אשר הוא הוא הנסיון הגדול
של דורנו, ובודאי מי שיעמוד בנסיון יזכה אשר לעתיד
לבא יוכלל בבחינה הנזכרת בכתוב במעשה העגל אשר
הקב"ה אמר והיו לי הלוים, כי גם אז היה הנסיון גדול
וקשה מאד, וכמובא שם (שמות ל"ב א') ברש"י בשם
המדרש אשר כמין דמות משה הראה להם השטן
שנושאים אותו באויר רקיע השמים, ובא השטן וערבב
את העולם והראה דמות חשך ואפילה וערבוביא לומר
ודאי מת משה לכך בא ערבוביא לעולם וכו', ולכן נתפתו
ונתדרדרו בני ישראל לילך לעשות עגל הזהב, ובכל תוקף
הנסיון שבט לוי לא שעו לדברי שקר ולא נתפתו אחרי
משאות שוא ומדוחים ונתחזקו בכל כחם ועמדו בנסיון,
וכשהכריז משה מי לה' אלי ויאספו אליו כל בני לוי, לכן
בחר בהם הקב"ה והקריב אותם אליו והיו לי הלוים, וכן
יהיה הדבר אחרי נסיון דורנו דור האחרון בנסיון הקשה
והמר הזה אשר נתקיימה מה דכתיב בסוף מלאכי אשר
בראותם דרך רשעים צלחה יתפתו לומר ולחשוב ח"ו
שוא עבוד אלוקים וגו', כי הבלבול והטשטוש וההסתער
גדול מאוד, אמנם אלו אשר יחזיקו מעמד ויעמדו בנסיון
יזכו שהקב"ה יקרבם אליו ית"ש ויחבבם בחיבה יתירה
ויזכו לרב טוב אשר עין לא ראתה אלקים זולתך לעולם

"רבי זה וראש ישיבה זה אומרים ללכת לבחירות אבל הקב"ה אומר שלא ללכת לשם"

הדבר ברור. רבי זה אומר שצריכים לילך לבחירות, וראש ישיבה זה אומר לילך. אבל מצד שני, הקדוש ברוך הוא אומר שאסור לילך לבחירות.

אי אפשר להיות כדבריהם, הקב"ה אינו אומר להתחבר עם הרשעים, במסילת ישרים ובכל ספרי החסידות ובמיוחד בישיבת ישראל וכמו"כ בבני יששכר ובתפארת שלמה מובא כשנהגין מרשע הרי זה מביא למחשבות זרות, וכן איתא במתניתין (אבות פ"א מ"ד) הרחק משכן רע ואל תתחבר לרשע, וכן אמר הקב"ה להושפט כשהתחבר עם אחזיהו מלך ישראל לעשות אגרות אמר לו (דה"ב כ' ל"ז) בהתחברך עם אחזיהו פרץ ה' את מעשיך, ונענש קשות על זה, כי ההתחברות עם הרשעים הוא פגם גדול.

ובזמננו מבטלים את הכל, מתעלמים ואינם מתחשבים בכלום, ואומרים, למה צריכים לילך לבחירות מכיון שצריכים כסף, ואם לא ילכו לבחירות לא יקבלו כסף.

תכלית העולם הוא בעבודת השי"ת והאיך יעלה על הדעת לומר שיש "חוב קדוש" להתחבר למהרסי הדת מחריבי העולם

הדברי חיים מצאנז זי"ע כתב בפר' וישב, כי העולם צריך לבוא לידי תיקון, והלא כן כתוב לא לתוהו בראה. בודאי שהקב"ה לא ברא את העולם בכדי שאלו הרשעים האפיקורסים יהיו מנהיגי העולם, ואפילו עכשיו הוא כך, אינו אלא נסיון, פתאום ניוושע ותבוא הישועה מבוכ"ע, אלא בעת הזאת צריכים אנו לקוות לצפות ולהתפלל להשי"ת ולהתחזק שלא ניסחף אחריהם לא במחשבה לא בדיבור ולא במעשה.

הכתוב אומר (תהלים קמ"ב ח') הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, כשיהודי משתוקק ורוצה להודות את שמך ולהתדבק בו ית"ש, הרי מקודם מתפלל הוציאה ממסגר נפשי, בכדי שאוכל באמת להודות את שמך. ורשעים האלו אשר אינם מאמינים בבורא כל העולמים רח"ל, מחללי שבת בפרהסיא, אשר עפ"י דין תורה יש להם דין כגוים אשר יינם יין נסך ואין להם שום שייכות עם כלל ישראל, כי כאשר היה ביהמ"ק קיים היו אלו חייבי מיתות, והיו לוקחים אותם לבית הסקילה להסקילם, כי מחלל שבת בפרהסיא חייב סקילה, וכמו"כ על שאר העבירות, אלו אין להם לא תורה ולא

שלחן ערוך, ועמהם עוד הולכים להתחבר ולהקים אתם ממשלה, ועוד אומרים שמצוה היא וזה עוד "חוב קדוש".

הכתוב אומר (תהלים ע"ג כ"ח) ואני קרבת אלקים לי טוב, הטוב האמיתי היא קרבת אלקים, ולמה נתן לנו הקב"ה את התורה, בכדי שנוכל לעבדו ית"ש ושנוכל לעשות את רצון ה', והאיך יכולים להתפתות שנים רשעים ואפיקורסים כאלו אשר אין להם שום שייכות בבוכ"ע, עם כאלו עוד להתחבר ולהקים ממשלה עמהם, וזה עוד טוב, אין בפי את הדברים להביע את המצב החמור.

ברור שאלו שלוקחים כספים מהם כשיתערבו בעניני יהדות בוודאי לא יוכלו לדחות בקשתם ויגררו אחריהם

ואמרתי הסבר נכון למה הם מחלקים כספים לשיבות וכו', נניח שכל הישיבות היו לוקחים את הכסף מאלו הרשעים וכבר יהיו מרוגלים ומשוקעים בזה, ואז פתאום ביום בהיר אחד יתחילו להוציא פקודות לדבר עברית או להניח דגלים על בניני המוסדות, מה יאמרו אז, וכי בשביל שלא להרים דגל יסגרו את הישיבות, הלא אי אפשר בכך, אלא מאי יניחו את הדגל ביום אידם. או אם יאמרו להנהיג את השפה העברית, מה יאמרו, וכי מה כל הרעש נלמוד קצת עברית חצי שעה או שעה ליום, מה יכול להיות, וכי בשביל זה יסגרו את הישיבות, וככה לאט לאט יעקרו את כל התורה עד סופו רח"ל.

וכל מה שאינם עוד גוזרים אלו הגזירות, הוא רק מפני שרואים שאנו נאבקים עוד על זה. והם מפחדים שלא יאבדו את מה שכבר נתפס בחלקם, ומפחדים שהללו יתפרדו מהם ולא יתחברו עמהם, כי כאשר יראו את הרעש שאנו עושים יחזרו למוטב ויאמרו אין אנו צריכים לכספכם ושוב לא נצייט לחוקותיהם ויחזרו לדרך הישן, אבל כאשר יראו אשר כולם כבר משוקעים כולם בכספיהם וכבר אינם יכולים להינתק הימנה אז כבר יעשו את מה שירצו ח"ו.

בתפילת ראש השנה אמרינן להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ, ועל דבר זה צריך כל יהודי להשתוקק להתפלל ולהתחנן להשי"ת, להתוודע ולהגלות כי הוא מלך על כל הארץ, שכל העולם יראה ויגלה כי הוא מלך, "לא שמיר ולא שרון" ולא שאר הכופרים הרשעים והאפיקורסים, ורק כי הוא מלך על כל הארץ, והדבר ממילא יקוים ומוכרח להתקיים, כי הלא הקב"ה הבטיחנו בזה, וכמו שמביא רבינו ז"ל בשומר אמונים מאמר הגאולה, אפי' מלך בגדוד כאשר מבטיח לעשות

1. בעוה"ר נתקיימו דבריו במילואם בדורינו שמתערבים להדיא בהרבה דברים בחינוך בכונה גלויה לשם עקירת הדת רח"ל. וע"ע להלן בחלק ה' הרבה מאמרים בענין זה.

עם דיני התורה, נאמר גם עליהם את ה' הוא מגדף (רשב"א), והוא עון פלילי, וחטאת הקהל כולו, ולא ניתן למחילה אם לא בפורעניות הקהל (עקדה), ודינם כאנשי עיר הנדחת (רשב"א), וכל היושבים ומצטרפים בממשלה זו יש להם חלק בעקירת התורה הנעשה בפרהסיא.

מה שהם אומרים "בעזרת השם" יש בזה לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא

ואשר הם מזכירים שם ה' ואומרים בתמידות "ברוך ה'" או "בעזרת ה'", על זה נאמר לא תשא את שם ה' אלקיך לשוא, כי הזכרת שם ה' הוא רק לפנים, אבל באמת הם מנאצים את ה' ועוקרים את התורה, וכל הממשלה מיוסדת על עקירת התורה, בפרט בענין חינוך ילדי בתי הספר החילוניים שמחנכים מאות אלפים ילדים למינות ואפיקורסות, והמון עם שמחים על קצת הנחות באיזה פרטים, אבל שוכחים עיקרי הדברים כי עוקרים כל התורה כולה, ולעומת שמזכירים שם ה', עוקרים את האמונה ומשכיחים שם ה'.

מה ששמחים בממשלתם זהו שמחה בצער השכינה הק' רח"ל

ולכן לעומת השמחה שהמון עם קורין אלי גיל, אומר אני ולשמחה זו מה זו עושה, ושכינתא בגלותא, ואם היה לנו קצת הרגש והשגה היינו צריכים להתגולל בבכיות עצומות על צער השכינה, ולצעוק (תהלים י"ג) עד אנה ה' תשכחני נצח, עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עלי.

וכמו שבחטא העגל היה הנסיון גדול ושבת לוי שעמדו בניסיון נבחרו לה' כן הוא בניסיון הציונים

והנה הכל אנו מוצאים בדברי התורה, כמבואר בזוה"ק (מצורע נ"ג ע"ב) שלכך נקרא תורה על שם דאורי וגלי מה דהוה סתים.

הנה מצינו בחטא העגל שהנסיון היה גדול וקשה מאד, ומבואר במדרש (שמו"ד פרשה מ"א ס"ז) וכן הוא בפירש"י פר' תשא וז"ל בט"ז בתמוז בא השטן וערבב את העולם והראה דמות חושך ואפילה וערוביאי לומר ודאי מת משה לך בא ערוביאי לעולם וכו', ... ומוזב בזה גודל הנסיון שהיה בזה, ובאמת הכל היה סמיות עינים, ושבת לוי לא התפעלו מכל זה ועמדו בנסיון, ולכן נבחרו מכל ישראל לעבוד עבודתו

דבר מסוים בודאי יעשנה, שכן הבטיח, ואין אחד שיעכב בעבורו, כל שכן להבדיל אלף אלפי הבדלות מלך מלכי המלכים הקב"ה.

ויעזור הקב"ה שיפתחו הלבבות שנזכה להרגיש כי יש בורא לכל העולם, ושיושעו כולם בבני חיי ומזוני, ושנזכה לראות במהרה בישועתן של ישראל, שיושעו כל אחד במה שצריך להיושע, רפואות וישועות בריאות ונחת ופרנסה בהרחבה, שנזכה לראות במהרה פתאום יבוא אדון להיכלו, ואקוה לבוית"ש שיתעוררו רחמים וחסדים ובני ישראל יזכו לראות במהרה בישועה וגאולה שלימה במהרה בימינו אמן.

(דברי התחזקות ומחאה טרם הבחירות באסיפת חיוזק לאברכי ביהמ"ד "תולדות אהרן" ערב שבועות תשנ"ב לפ"ק, הובא בקונטרס קול ה' בכח עמ' 20-21)

דברי חיוזק ומכתב קודש לגליון "העדה" ההשקפה הטהורה בנוגע לממשלת הציונים

ב"ה. ה' אב יומא דהלולא של האר"י הקדוש תשל"ז, פעי"ה ק צפת"ו.

לכבוד הנהו חברותא קדישא די בקרתא קדישא עיר קדישין ותפארתינו יע"א.

אודות שאלתם בענין הנסיון של הממשלה החדשה "ליכוד" אשר המון עם יוצאים בשמחה ובששון בחושבם שכבר קרבה הישועה לבא'.

כבר אמרתי בדרשה בחוהמ"פ הע"ל (שנת תשל"ז) לבאר קצת ענין נסיון של המדינה, ואמרתי שם דברי העקדה פרשת וירא וז"ל: ... אמנם החטא הקטן כשיסכימו עלי דעת הרבים והדת ניתנה בבתי דיניהם שלא למחות בו, הנה הוא זמא ועון פלילי וחטאת הקהל כולו ולא ניתן למחילה אם לא בפורעניות הקהל, ... ולכן הוא טוב ומוטב שיכרתו או ישרפו או יסלקו החוטאים ההם בנפשותם משתעקק אות אחד מהתורה בהסכמת הרבים עכ"ל.

וכן מובא בשו"ת הרשב"א ס' תי"ז וז"ל ... וכן אני אומר בעשרה מישראל שזדו לעבור על איזו מצוה שתהיה ועשו ביד רמה יהרגו כולם עכ"ל, וכיון שגם זו הממשלה לא נשתנו בזה שכל פסקי דיניהם הם דיני הגוים וכל חוקיהם נעשה ונגמר על פי רוב דיעות, ואינם מתחשבים

ז. מכתב זה כתב בעת שיסדו הקאאליציע של האגודה עם ראש ממשלת הכופרים מ. בעגין שר"י שלבש איצטלא דרבנן, והיה דרכו לומר "בעזרת ה'" והרבה נמשכו עי"ז לציונות, ובכן יצא נגדם במלחמת אש קודש, ועי"ז מסובבים הדברים דלהלן.

קלקלו הרבה מבני הנעורים ובחורי הישיבות ממשפחות חשובות שיצאו לטמיון ולא נשאר בהם זיק של אמונה רח"ל, ומי יודע מה הם עוד עלולים לעשות אם נסיח דעת ולא נעמוד על המשמר, וה' ברוב רחמיו וחסדיו יציל אותנו מהם ומהמונם.

טובה גדולה היתה בזה שלא היה לאלו הצבועים הממשלה עד עכשיו דא"כ לא יכלו לעמוד בניסיון

ולדעתי היה השגחה מן השמים שלא קבלו הממשלה לידם כל הכ"ט שנה עד עכשיו, כי אם היה הממשלה בידם כל הזמן מי יודע אם היה במציאות לעמוד בנסיון קשה כל כך, לכן ברחמי ה' השאיר הנסיון הגדול והקשה הזה לזמן האחרון אשר אנו מקוים שקרבה מאד ישועתנו לבא בביאת משיח צדקנו.

לכן צריכים אנו מאד להתחזק נגד הנסיון המר הזה אשר הקב"ה מנסה אותנו בזמנים האחרונים קודם ביאת משיח צדקנו, ובזכות זה יעזור ה' שנזכה בקרוב לביאת גואל צדק בב"א.

הק' אברהם יצחק קאהן

ית', כמו שכתוב (במדבר ג' י"ב) ואני הנה לקחתי את הלויים מתוך בני ישראל תחת כל בכור פטר רחם מבני ישראל והיו לי הלויים, (פירש"י ז"ל לפי שהיתה העבודה בבכורות, וכשחטאו בעגל נפסלו, והלויים שלא עבדו ע"ז נבחרו תחתיהם עכ"ל), (שם ח' י"ד) והבדלת את הלויים מתוך בני ישראל והיו לי הלויים, (שם) כי נתנים המה לי מתוך בני ישראל.

ובאופן זה הוא גם הנסיון של עכשיו, שגדול כמו של הס"מ להטעות את ישראל, וגדול מאד הסמיות עינים שרואים היפך האמת, ומי שיעמוד בזה הנסיון יזכה לעתיד כמו שהיה אצל שבט לוי שיקרב אותם ה' אליו מתוך בני ישראל...

הצבועים שמראים עצמם כדתיים גרועים המה מכל

ואמרו חז"ל (סוטה כ"ב ע"ב) אל תתיראי וכו' אלא מן הצבועים (פירש"י כלומר שאין מראיתם כתולדותם, אלא צבועין מבחוץ ואין תוכן כבשר עכ"ל), שדומין לפרושים שמעשיהן כמעשה זמרי, ומבקשין שכר כפנחס עכ"ל הגמרא, ואנו זוכרים עוד קודם התיסדות המדינה הצינונית אשר הליכוד אשר היו נקראים אז בשם אצ"ל ולח"י בחלקלקות לשונם

חלק ג' - מו"מ עם רבינו בעניני השקפה

רבינו שליט"א ספר ויואל משה, ובלמדי בזה נפתחו עיני בכמה ענינים נחוצים, הן בעניני השבועות אשר לולא דברי רבינו היו יכולים לטעות בדברי הקדמות ס' שער ההקדמות^ט שאין שייך עכשיו השבועות. וכן מה שמבואר היטב בס' מ"ו שלא לעשות עסק כלל מהמופתים, בראיות ברורות, אשר נחוץ מאד לידע זאת בזמן הזה. וגם מה שמבאר גודל העונש בדחיקת הקץ, וחומר הענין של כנסת בית המינים שהוא ביהרג ואל יעבור, אשר עד עכשיו היה נראה שהאיסור הוא רק משום התחברות לרשעים. וכן בכללות כל עניני

מכתב אל רביה"ק לרגל הופעת ספה"ק "ויואל משה"

ב"ה

אורך ימים ושנות חיים ושלום ובריות גופא קדישא לכבוד מורי ורבי הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם תפארת ישראל וקדושתו כבוד כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

בלימוד בספה"ק ויואל משה נפתחו עיני בכמה ענינים נחוצים

בהיות שעזרני ה' ללמוד בעומק קצת בספרו של כ"ק

ח. הנה, בשילהי קיץ שנת תשי"ט נפל נהורא בבי מדרשא בהגלות נגלות הספר הנפלא ויואל משה מרבינו ז"ל, על ענין השבועות שהשיב הקב"ה את ישראל כשגלו בין האומות, מהדורא זו של הספר לא הכיל עדיין אלא מאמר שלש שבועות בלבד, ורק בשילהי שנת תשכ"א יצא הספה"ק כלול בשלימותו, כשהוא מכיל בקרבו שלשת המאמרים מאמר שלש שבועות ומאמר ישוב ארץ ישראל ומאמר לשון הקודש. והאדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל מגלה טפח בכמה ממכתביו על השמחה הגדולה שהיתה לפניו עם הופעת הספר, ואף למד בו בעיון רב וגם שקיל וטרי טובא בדברי רבינו ז"ל, ואף כתב לרבינו כמה מכתבים עם הערות רבות ונפלאות לישא וליתן בדבריו. וזכה לקבל מענה מרבינו ז"ל על הערותיו כשהיה לביקור בארה"ב בחורף תשכ"א, אמנם המשיך לכתוב לרבינו ז"ל הערות עוד, ומכתב זה כתבו כפי הנראה בשילהי שנת תש"ך.

ט. עיי"ש במאמר שלש שבועות ס' ע' עמוד פ"ה, שכתב מאחד ציוני נלהב שהביא בשם הקדמת רבי חיים וויטאל בתחילת ספר עץ חיים, שהשבועה שעל ישראל שלא ידחקו את הקץ, אינו אלא עד תשלום האלף שנה ולא יותר, ורבינו ביואל משה כותב עליו שזה זיוף גמור, יעו"ש בדברותיו בקודש.

י. עיי"ש במאמר שלש שבועות ס' ע"ו וע"ז.

ואבקש מאת כ"ק רבינו להזכירני לטובה, הדו"ש כ"ק רבינו שליט"א.

אברהם יצחק בן שינדל ברכה קאהן

(אוסף מכתבים דברי אמונה סימן קל"ב, והובא גם באגרות מהר"ט ח"ב סי' תקכ"ח)

מאוד יגעתי להבין ספה"ק ויואל משה

ב"ה, אור ליום עש"ק ראה"ק פעה"ק ירושלם ת"ו.

לכבוד קדושת מורי ורבי הגאון הקודש צ"ע רבן של ישראל כקש"ת מרן אדמו"ר שליט"א.

בפחד ובאימה הנני בא עוד הפעם¹ כתלמיד היושב ודן בקרקע לפני רבו לשאול איזה הערות בהספר "ויואל משה", ורובא דרובא אינן שייכות לעצם הענין, רק מחמת עומק המושג לא זכיתי להבין איזה דברים בפלפולא דאורייתא. וע"ז הנני סומך, כי **דכירנא כד הוינא יושב ולומד בישיבת רבינו²**, ה' רבינו נהנה וחדדי בפלפולא דאורייתא, גם שהיו תלמידים שהיו מתווכחים הרבה ה' רבינו יושב ועונה להם בסבר פנים יפות ובלב ונפש חפיצה. ויש הרבה דברים שמאד יגעתי להבינם ובקוצר דעתי לא זכיתי להבינם, ע"כ מאד הייתי שמח אם הייתי מקבל תשובת רבינו להבינני ולהדריכני בדרכי תורה.

הכ"ד תלמידו הד"ש כ"ק רבינו שליט"א ומצפה לשמוע תמיד מבראות ושלול' רבינו.

אברהם יצחק בן שינדל ברכה קאהן

(אגרות מהר"ט ח"ב סי' תקכ"ט)

המדינה והמתחברים אליהם אשר גורם כמה טשטושים ונסיונות וספיקות, וכאן בזה החיבור מאיר עינים ופותח המוח לראות האמת הברור ממש כמו שהוא. וממש הוא זכיה גדולה להדור שיצא לאור זה החיבור. גם שחסר כאן מענין חומר האיסור לדבר עברית, ואולי יהיה מזה בחלק ב"א.

והנה כרגיל כשלומדים בעומק קצת באיזה הלכה עולה במוח כמה הערות קושיות ותירוצים, כך רשמתי לעצמי בדרך לימודי בזה החיבור כמה הערות, למשל בענין דחיקת הקץ שמביא רבינו דעת רש"י ושאר המפרשים רשמתי בזה כמה הערות, ובענין דברי המהר"ל שצריך למסור נפשו ע"ז. וכן בדברי הרמב"ם בענין תשובה, ובדברי הרמב"ם בהלכות נזירות שמובא בסי' נ"א, ובפלוגתת הרמב"ם והראב"ד בסי' נ"ג ד"ה ונראה. ובענין התו"ט במסכת מע"ש. ובענין בנין העתיד אם יבא משוכלל משמים המובא בסי' ס"א.

ובענין החת"ס שסובר דבנין לשעה לא הוי בנין, ורבינו דוחה ראיתו מירושלמי שבת³. תמהתי על החת"ס למה לא מביא ראיה מירושלמי עירובין פרק ה' הלכה א', ששם מבואר כדבריו כמובא שם בשירי קרבן, וכן עוד הרבה הערות. ורציתי לגמור זאת קודם ר"ה ולשולחם לרבינו, אמנם באמצע הכתיבה נחלה מאד ילד א' אצלי והי' מסוכן רח"ל והי' בבית החולים כמה ימים, וב"ה הוטב לו וכו".

וכן בדרך לימודי רשמתי לעצמי טעות הדפוס שהרגשתי, וכן כמה מראה מקומות, וזאת אני שולח כאן כי אולי יכולים להדפיס לוח הטעות...

יא. כי כאמור לא הכיל הספר תחילה אלא מאמר שלש שבועות בלבד, וע"ז העיר האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל שבספר חסר עדיין מענין חומר האיסור לדבר עברית, ואולי יהיה בחלק ב'. ואכן בשנת תשכ"א כשיצא הספר ויואל משה בשלימותו, כבר כלול בקרבן גם מאמר לשון הקודש בענין איסור זה.

יב. עיי"ש במאמר שלש שבועות סי' ס"ג.

יג. כנראה היה הכוונה לשלוח המכתב עם ההערות שילחי שנת תש"ך קודם ר"ה של תשכ"א, אך למעשה מחמת הסיבה המבואר בפנים נתאחר שילוח המכתב עד לאחר ר"ה, עד חורף תשכ"א, ובאותו חורף תשכ"א כשהאדמו"ר מתולדות אהרן היה בארה"ב אצל רבינו ז"ל, קיבל את תשובתו בע"פ על ההערות של מכתב זה, וכמו שהאדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל מזכיר זאת להלן במכתב ד'. (ההערות שהיו מצורפים למכתב זה לא הגיעו לידינו לע"ע).

יד. המכתב נכתב בשנת תשכ"א.

טו. האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל חזר ושולח לרבינו הערות שניות נוספות שנתחדשו אצלו, וצירפם למכתב זה והדפסנו אותם להלן.

טז. האדמו"ר מתולדות אהרן זצ"ל למד אצל רבינו בעיר סאטמאר והי' מחשובי תלמידיו המובהקים, ורבינו הראה לו אותות אהבה וחיבה יתירה, ואף שח אותו בעניני חסידות אע"פ שדעתו של רבינו ז"ל הי' שבחור צריך להיות ראשו ולבו שקוע בלימוד גפ"ת.

ב"ה, יום א' תצ"ז.

בהמשך למכתב הנ"ל¹, בינתיים עברו זמן הבחירות כאן באר"י, א"א לתאר הצער והעגמ"נ שעברו עלינו ביום הנ"ל וכו', ואלו שלא הי' לבם תקיף ואמיץ לא הי' בידם להתחזק נגדם. אמנם עכ"ז הי' צבור גדול מאד מהרבה אלפים שהתחזקו ולא הלכו לבחירות יותר הרבה מהבחירות הקודם. בעיקר השפיע מכתבו של רבינו שהי' כתוב שם לא ראיתי כזה עבירה גדולה בכל העבירות שבעולם.

ימי הבחירות יכולים לקרותם ימי בירור, כי הנסיונות גדולים מאד והבלבול הדעת והטשטוש הרחוב א"א לשער וכו', אשר בזה משתמשים לבלבל את הקהל, ולולא כוחו של רבינו שליט"א בהס' ויואל משה ובהמכתב, מי יודע אם הי' נשאר אפילו כמה מאות שלא ילכו להבחירות.

ובאמת א"א להבין זאת בפשטות לאחר מה שרבינו מבאר זאת באריכות בס' ויואל משה, דברים פשוטים וברורים ענין הבחירות בפרט, וענין האגודה והמדינה בכלל, דברים חוצבים להבות אש, איך יכולים להתטפש בזה, אין זאת רק כח הבע"ד שמסמא את העינים שלא לראות השמש בצהרים.

ביום הבחירות התבוננתי שבזה יכולים להבין מעשה של קרח, איך שהי' מפתה את כלל ישראל נגד משה רבינו, בזה שרואים איך בדברי טטות והבל שאין בזה שום ממש מושכים כ"כ אלפים לבחירות, בשביל שד' אגודאים יקבלו כסא בהכנסת, כאילו יש בזה הצלת כל כלל ישראל.

ורבינו שליט"א יעורר רחמים על כלל ישראל בימים הנוראים הבעל"ט, כי באמת העדר הדעת גורם כל זאת,

ובביאת משיח צדקינו יושפע דעת על כל כלל ישראל, שיתגלה בב"א.

(אגרות מהר"ט ח"ב סי' תק"ל)

בענין גדלות וחשיבות הספה"ק ויואל משה

ב"ה

אור ליום עש"ק משפטים תשכ"ב פעה"ק ירושלם ת"ו.
החזה"ש וכט"ס א"כ מורי ורבי הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם תפארת ישראל והדרו כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א.

אחדשה"ט, זכיתי לראות פעם הראשון כלול בהדרו ספרו של מרן שליט"א², ואמרתני אשרי הדור שככה לו, שזכינו לאור גדול וקדוש להאיר פני תבל בדבר אמת וקדושה, אשר גם בזמן של רבינו בעל דברי חיים אשר הי' דור של גדולים וצדיקים וקדושים, הי' ספר כזה ליקר ערך מאד. ומה גם בזמנינו אשר השקר גובר מאד בכל צד ובכל פינה והנסיונות הם גדולים מאד, כמה עלינו להודות לה' על האור כי טוב להאיר לנו במחשכים שהי' לנו להתחזקות במצור ובמצוק ימי האופל האלו וכו'. וכמובן שבזה הספר א"א ללמוד בו רק בהעברה בעלמא בב' וג' ימים רק שצריך לשים בו כל המוח והלב וכו'.

והנה במשך כל ימי החורף הנני מחכה על תשובת כ"ק רבינו שליט"א על מכתבי שכתבתי בחודש אלול העבר³, על כמה הערות שלא זכיתי להבינם, ותורה היא וללמוד אני צריך, גם שידוע לי גודל טירדת רבינו וכו'.

וגם הערות על מכתבי הראשון⁴ אשר רבינו השיב עליהם שם באמריקע כשהייתי אשתקד⁵, אמנם הייתי אז מוקף בחבילי טרדות ובלבולים שונים, אשר ע"כ רובם א"א לי להזכיר עצמי, רק הערה א' ראיתי שמדבר שם רבינו בהס' הנדפס מחדש בס' ס"ד.

ואכפיל כאן הערה א' מה שכתבתי במכתב הב' הנ"ל,

יז. מכתב זה היא גם משנת תשכ"א.

יח. מכתב זה הוא המשך של מכתב הנ"ל ששלח האדמו"ר מתו"א צ"ל לרבינו, ובמכתב זה מתלונן בפניו על גודל טשטוש הדעת והמוחין שהי' באר"י כשהתקיימו הבחירות, - כי בג' אלול תשכ"א התקיימה בחירות באר"י לכנסת המינים, (לא היה חתימה על מכתב זה, מאחר שהיא מכתב המשך).

יט. מכתב זה כתב האדמו"ר מתו"א צ"ל אחר שכבר קיבל וראה את הספה"ק ויואל משה בשלימותו.

כ. היינו המכתב מיום עש"ק פר' ראה תשכ"א, המובא לעיל.

כא. היינו המכתב הראשון הנזכר לעיל ועיי"ש בהערה.

כב. האדמו"ר מתו"א צ"ל היה בארה"ב בחורף שנת תשכ"א לרגל בנין בית מדרשו, ואז שוחחו ביניהם רבינו עם האדמו"ר מתו"א צ"ל, וקיבל תשובות על ההערות ששלח אליו במכתב הראשון הנ"ל. [כל ההערות האלו הם מתוך ספר אגרות מהר"ט חלק ב' והעתקנו כ"ז ברשות המו"ל ותשוח"ח לו]

גם שאלו שכבר נתפסים לציונות למחצה לשליש ולרביע, לאלו לא מועיל כלום, כי אם תכתוש האויל במכתש לא יועיל לו. אמנם לאלו שמחפשים האמת, כל דיבור ודיבור הוא להם למשיבת נפש, ובלי שום ספק שהרבה אלפים אנשים יתחזקו בזה החיבור עד ביאת משיח צדקינו בב"א.

ואגב אכתוב איזו הערה קטנה...^כ

והנני מסיים בהשתוקקות לכ"ק רבינו שליט"א ובדרישת שלו' כבוד קדושתו, והנני מאחל ומצפה תמיד לשמוע מבריות כ"ק רבינו שליט"א.

אברהם יצחק קאהן בן שינדל ברכה

(אגרות מהרי"ט ח"ג העמוד לצאת לאור בזמן הקרוב בעוה"ש"ת)

בענין ההערות אשר כתב על ספה"ק ויואל משה

ב"ה, אור ליום ב' וישב [תשכ"א] פעה"ק ירושלים ת"ו.

אורך ימים ושנות חיים ושלו' לכבוד קדושת מורי ורבי הגאון הקדוש, צדיק יסוד עולם, עטרת תפארת ישראל, מרן אדמו"ר שליט"א.

הנה מאוד פחד לבי לשלוח את ההערות כאשר כתבתי במכתבי הקודם^כ, אמנם כתבו לי שרבינו שליט"א נהנה אם כותבים הערות.

וכן ראיתי כתוב שאצל גאוני הדור הקודם ג"כ נהנו אם כתבו הערות על חיבורם, והגאון מו"ה שלמה קלוגר ז"ל חיבר ס' קנאת סופרים, ותוכן הס' הוא תשובות על מה שאנשי דורו שאלו אותו קושיות והערות על הס' טוב טעם ודעת ושאר חיבוריו, וכמדומה שכותב שם, גם שאינו משיב עוד על שאלות מחמת רוב טרדותיו, אמנם מה שמקשים על חיבוריו ע"ז משיב.

גם שאני חושש אולי יהי' נחשב בעיני רבינו קצת הערות או אולי רוב הערות לשטותים, אמנם תורה היא וללמוד אני צריך, ופוטפטיא דאורייתא טבין הן.

לא כתבתי יותר מסי' ע"ג, כי בהמעשה שכתבתי שנחלש ילד רח"ל^ה, הפסקתי אז לכתוב, וחכיתי כל הזמן על תשובה מרבינו שליט"א, כי כתבתי המכתב הקודם עוד קודם יו"כ, וכיון שלא קבלתי תשובה כלל לא כתבתי יותר.

אשר מונח עכשיו בזכרוני מבין שאר הערות. בסי' קכ"א בסוף הסי' שכותב שם רבינו בזה"ל, ולקחו רק משולחנו של יהושפט אבל השחיטה הי' מבי טבחי דאחאב ע"כ, לא זכיתי להבין כלל זה התי', כי זה שהי' יהושפט אצל אחאב הי' הרבה שנים אחר המעשה של העורבים, וכשהעורבים הביאו הבשר מאחאב לא הי' שם יהושפט כמבואר בתנ"ך מלכים, ואיך אפשר לומר שהביאו משולחנו של יהושפט ומבי טבחי דאחאב, וע"כ או שהביאו כולו מאחאב או כולו מיהושפט, כי אם היו העורבים אצל יהושפט היו יכולים ליקח גם מבי טבחי דיהושפט. והחפץ ה' מתרץ, שרב סובר שלא הביאו מבי טבחי דיהושפט כיון שהי' רחוק ויש משום צער בעלי חיים דעורבים, או כדי שיוכלו להביא מה שנשחט בו ביום. עכ"פ איך אפשר לומר שהי' מב' וג' מקומות כנ"ל, והייתי שמח מאוד לקבל גלילת יד קדשו של רבינו להאיר עיני הקטן שבתלמידים.

ואסיים בדרישת שלו' כ"ק רבינו שליט"א וע... וביותר בעד אריכת ימיו ושנותיו של רבינו שליט"א, ולקבל פני משיח צדקינו בב"א.

אברהם יצחק בן שינדל ברכה קאהן

(אוסף מכתבים דברי אמונה סי' קל"ד, ובאגרות מהרי"ט ח"ב סי' תקל"א, וע"ע בס' זכור לאברהם ח"ג עמ' של"ט)

על החיזוק מהספה"ק ויואל משה ושאר ענינים

ב"ה, אור ליום ה' קרח [תשכ"ב] פעה"ק ירושלים ת"ו.

אורך ימים ושנות חיים ושלו' לכבוד קדושת רבינו הגאון הקדוש, צדיק יסוד עולם, אור ישראל וקדושו, האדמו"ר מסאטמאר שליט"א....

הנני להודיע בזה כי קבלתי הטשעק... וחוז' מזה שהוא סכום חשוב והי' בזה תמיכה גדולה לשילום המלמדים, עוד יותר החשיבות בזה שנתקבל מכ"ק רבינו שליט"א, כי אלו שמקבלים כסף ממקומות זרים כמה השפעה גורם זאת, ומדה טובה מרובה שאם מקבלים כסף ממקום קדושה, גורם הרבה השפעת קדושה והתקשרות.

ואגב אכתוב שא"א לשער הטובה והתועלת מהחיבור ויואל משה, כי עכ"פ אלו שרוצים באמת לידע האמת, יש להם התחזקות מזה החיבור, כי הוא השו"ע בדור הזה.

כג. ע"י בפנים דברי הערתו וכן העיר על כמה תיקון ט"ס אשר היו אז בדפוס הראשון של היואל משה, ויש לציין אשר בשנת תשכ"א כשיצא לאור הספר בשלימותו תיקנו את כל אלו הטעותים.

כד. מכתבו הקודם נדפס בספר אגרות מהרי"ט ח"ב סימן תקכ"ח.

כה. ע"י באגרות מהרי"ט ח"ב סי' תקכ"ח, שכותב בסוף המכתב "ורציתי לגמור זאת קודם ראש השנה ולשולחם לרבינו, אמנם באמצע הכתיבה נחלה מאד ילד א' אצלי והי' מסוכן רח"ל והי' בבית החולים כמה ימים, וב"ה הוטב לו".

הכ"ד הדו"ש כ"ק שליט"א ומצפה לרחמי שמים במהרה
אברהם יצחק בן שיינדל ברכה קאהן

(בסיס מכתב ארוך מיום ה' עקב תשי"ז שכתב לרבו מרן רביה"ק זי"ע ובו
ו' שאלות)

בעת מלחמה היינו בסכנה עצומה וחשבתי בטח שרבינו מתפלל עלינו

ב"ה אור ליום עש"ק מ"ה למב"י פניה"ק ירושלם ת"ו.
לכבוד מורי ורבי הגאון הקדוש צדיק יסוד עולם רבן
של ישראל כ"ק אדמו"ר מסאטמאר (שליט"א) [זי"ע]¹.

אם אמרתי אספרה כמו מה שעבר עלנו בזה השבוע
ביום ב' ויום ג' תקצר היריעה מהכיל, שהיה ממש
כפסע בינינו ובין וכו', אפפוני חבלי מות וגו', שזרקו
עלינו קאנאנען ופאגאזין לאלפים, והרבה פעמים אשר
הבנין היה מזדעזע מהפאגאזען שנפלו עליו וסביבותיו,
וב"ה שעשה נסים גדולים אשר שם נפשינו בחיים ולא
הזיקו הבאמבעס, בהרבה בתים שנפלו הפאגאזים בפנים
ושברו הכל ובחדר שהיו האנשים לא הזיקו כלל, כמעט
שלא הזיקו כלל נפשות, וזה היה בעיקר באור ליום ג'
זה השבוע פ' נשא, משעה 2 עד הבוקר שעה 7 בערך
היה היריות עם הקאנאנען בלי הרף, והקולות הצעקות
והתפלות שהיו בזה הלילה אין לשער, כי כל רגע חשבו
שזה הרגע האחרון ח"ו, בטוח אני אם היו יכולים לומר
ככה תהלים ותפלות על ביאת משיח צדקנו, בטח היו
יכולים לפעול איזה ישועה, וגם ביום ב' אחר צהרים היה
ג"כ כמה שעות יריות כאלו.

הרבה פעמים באמצע תהלים באמצע הסכנה היה
במחשבתי שבלי שום ספק שכ"ק רבינו (שליט"א) [זי"ע]²
מתפלל עלינו.

בעוה"ר כולם שמחים בנצחון הציונים ובכיבוש המקומות הק'

והעיקר מה שרציתי לכתוב עכשיו שאין לשער גודל
הטמיון והבלבול שנעשה ברחוב, הרבה יותר ממה שהיה
מקדם במלחמת סיני עכשיו בהצלחת הציונים, יש כמה
ישיבות וביניהם שמרקדים ומטפחים ומדברים מגודל
הנסים למעלה מגדר הטבע שבאיזה ימים כבשו הכל,
ובפרט מלקיחת כותל המערבי והר הבית.

שמעתי מעד ראיה, סאלדאט א', שאתמול היו הרבה
מראשי המדינה וביניהם גראנציק על הר הבית, רק

והנני מסיים בדרישת שלו' כ"ק רבינו שליט"א, ויה"ר
שנוכה בקרוב שרבינו שליט"א יוליך אותנו לקבל פני
משיח צדקינו בב"א, כ"ד תלמידו.

אברהם יצחק בן שיינדל ברכה קאהן

(אגרות מהרי"ט ח"ג)

כל העולם צריכים לשמוע את דברי רבינו שמעורר על מצב הדור כעת שיש כ"כ נסיונות במינוח מחמת הציונים

...וטרם אשים קצי למלין אדברה עוד וירוח לי, כי מאד
אני משתוקק להיות אצל כ"ק שליט"א לפחות על ג' ד'
שבועות, והרבה אני מחשב על זה לעשות איזה פלאנען
על זה.

כי היכן יש עכשיו בכל העולם לשמוע דברי אלקים
חיים להכיר ולעורר על מצב ירידות הדור בעוה"ר
מבלעדי אצל כבוד קדושתו שליט"א.

וכן מי יש בזה הדור שירגיש בצער שכנית עוזינו
מבלעדי אדמו"ר שליט"א, חוץ מהל"ו צדיקים הנסתרים
שאין אתנו יודע מהם, כי ההסתר גדול מאד בלי שיעור,
כי מי היה יכול לחשוב שאחר הגזירות הנוראות שעברו
על כלל ישראל, שיעברו עוד י"ג שנים עם נסיונות גדולות
כאלו, ומה יש עוד דיבורים להשיב להמונ'עם השואלים
ופוסחים על שתי הסעיפים, כי באמת מה יעשה הבן שלא
יחטא בהסתר גדול כזה, ומי יודע זה האפיקורסות רח"ל
והפריצות אם יעבור זאת פשוט, אם לא יהיה עי"ז ח"ו
עוד פעם גזירות ה' ישמרנו.

וכמדומה עכשיו כולם מודים שהצדק עם בני ארץ
ישראל בהויכוח שהיה להם המובא בתיקון שלש
משמרות, למי צריך לבכות יותר, וכתב שם שבני א"י
אמרו אנן אית לן למיבכי ולמספד דאנן חמאין בכל
יומא וכו', ושרקין יענים בגוה, שהאפיקורסים לקחו להם
הממשלה והשליטה על כל א"י, והלבבות על ידי רוב
הרגילות נתאבנו כאבנים וכבר כמעט אין מרגישין כלום,
ומאד אנו צריכים לרחמי שמים.

וכ"ק יעורר רחמים רבים על כלל ישראל, כי אם עכשיו
לא יבוא עדין משיח צדקינו ח"ו, לא יהי לו ח"ו למי
לבוא...

ואני תפלה לאל חי שה' יאריך ימינו ושנותיו של כ"ק
אדמו"ר שליט"א, ונוכה לקבל פני משיח צדקנו ביחד עם
כ"ק שליט"א בב"א.

כו. עי' בהקדמת המשב"ק הרה"ר ר' יוסף אשכנזי ז"ל להקונטרס על הגאולה ועוה"ת (הוצאה חדשה שנת תשנ"ח) שמעתיק שם
כמה שורות ממכתב זה ועיי"ש מש"כ בזה.

עיני כל ישראל צופות אל רבינו שיחזק אותנו כי אין בכל הדור הזה מי שיוכל לחזק האמונה מלבד רבינו

ועתה עיני כל ישראל המאמינים בה' צופות אל כ"ק אדמו"ר (שליט"א) [זי"ע], לעזור ולחזק אותנו מען זאל נישט בלייבען אינגאנצען פארפאלען ח"ו, כי אי אפשר עוד לסבול הנסיונות הגדולות והקשים האלו, איך קען מיר נישט פארשטעלען שהנסיון העגל היה נסיון יותר קשה מזה הנסיון, ואשר אז היה תיכף אחר קבלת התורה דורו של משה ואהרן וכו', ומה נאמר ומה נדבר עכשיו בדור השפל והירוד בתכלית השפלות הזה.

ואין עוד בדור הזה חוץ מכ"ק רבינו (שליט"א) [זי"ע] שיוכל להגביה ולחזק את האמונה והקדושה, כי כמעט אנו נאבדים בעיני עצמינו, ואפילו אם יהיה מי שהוא שירצה לדבר ולהדפיס קצת חיזוק יהיה ללעג ולקלס בעיני המון עם.

ועל כן כל הדור עכשיו עומד רק על רבינו (שליט"א) [זי"ע] ומצפים שיפח חיות חדש בקרבינו, ואולי היה נכון שידפיס רבינו קונטרס קטן מבויגען א', או משני בויגען, דברי חיזוק על המצב¹.

(מתוך מכתבו בשנת תשכ"ז אחר מלחמת הציונים, אגרות דברי אמונה ל"א¹)

שאלתי את רבינו למה לא החרמנו את הציונים והשיב דמתחילה לא עלה על הדעת שיצליחו כ"כ במזימתם

עוד י"ל, על פי מה שכתבו התרגום וכן רש"י שקאי על נסיונות של אריכת הגלות, דהנה כבר אלף ותשע מאות ועשרה שנים שאנו בגלות, נסיונות קשות מיום ליום, אמרו חז"ל אין לך יום שאין קללתו מרובה מחברתה, הנסיונות מתרבים ומתגברים יותר ויותר.

נסיון הגדול ביותר הוא נסיון של הציונות, שאלתי פעם את רבינו כ"ק אדמו"ר מסאטמאר (שליט"א) [זי"ע]

בפנים בתוך הבנין העגול שהוא מקום קדשי קדשים שם לא נכנסו וצוה לסגור את המקום, וגם השמחה ממערת המכפלה וקבר רחל, כמעט שאי אפשר לדבר עם אנשים מהרחוב לשנות דעתם, כי מי שיאמר שלא נעשו כאן נסים גדולים מכנים אותו לאפיקורס רח"ל.

אמרתי כמה פעמים ברבים שכל זה הוא נסיון וזה ענין הבירור טרם ביאת המשיח

אני אמרתי כמה פעמים באלו הימים בתוך בית מדרשו, שאנו צריכים לידע שזה ענין הבירור שצריך להיות קודם ביאת משיח, לכן עשו משמים ענינים אלו לנסות אותנו כל אחד איך לבו נוטה, ועל זה כיון הנביא מלאכי וגם נבנו עושי רשעה וגו', אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו, לפי שלכללות כמעט לא יהיה אפשר לדבר מחמת גודל הטמיון, וסיים שם הנה אנכי שולח לכם את אליהו הנביא, לפי שזה הנסיון יהיה קודם ביאת משיח צדקנו.

וגם אמרתי שבמלחמה הראשונה שנסתיים תרע"ח ירד העולם מאד באמונה ובפריצות רח"ל, ובמלחמה השנייה שנסתיים תש"ה היה ירידה עוד יותר גדולה, ועכשיו בזו המלחמה הקטנה מי יודע איזה צורה יהיה להעולם, ואמרתי כמה פעמים דברי כ"ק רבינו שאומר הרבה פעמים "על הגאולה ועל התמורה" וכו'.

הציונים כבשו את עיר העתיקה ומקומות הקדושים, אמנם המכאוב היותר גדול שכבשו בעוה"ר את לבות רוב החרדים בכל העולם, והנסיונות קשים וכבדים מאד, מה יהיה עם האמונה, ומה יהיה עם התורה, ומה יהיה עם כל היידישקייט, ומה יהיה התכלית של הגלות המר הזה עם הנסיונות הקשים המרורים, כמעט מען ווערט פארלוירן ח"ו.

כו. כידוע, דאכן אחר זה כתב רביה"ק זיע"א את הקונטרס "על הגאולה ועל התמורה".

כח. רבינו השיב לו ע"ז במכתבו בזה"ל, ב"ה

שוכט"ס לכבוד ידידי הרה"צ חו"פ וכו' כש"ת מוה"ר אברהם יצחק קאהן שליט"א בן שינדל ברכה.

אדשת"ה, קבלתי מכתבו בעתו עם הפתקא והפ"נ, ואני תפלתי בעדו ובעד ביתו, שהשי"ת יה' בעזרו וינצל עכב"ב שיחיו מכל צו"צ ומפגעי הזמן, ואך טוב וחסד ישכון באהליכם, ויזכה לבשר רק בשו"ט כה"י, כחפץ לבבו ולו"נ.

ידידו דושת"ה באה"ר מצפה לרחמי שמים במהרה.

הק' יואל טייטלבוים

ובדבר המצב הנורא שכתב במכתבו כבר כתב לו מוה"ר יוסף אשכנזי נ"י, והשי"ת ירחם במהרה ויחיש לנו הגאולה שלימה בביאת גוא"צ בב"א.

הנ"ל, (אגרות מהר"ט ח"ב ס' ב')

ב"ה

לכבוד ידידי היקר והנעלה וו"ח [ותיק וחסידי] בנש"ק
כש"ת מו"ה יוסף אשכנזי נ"י.

... ואגב באתי להעיר כאן כי לפני קצת זמן בא לכאן
ר' חיים ווייס וסיפר לי שהי' מדובר בברוקלין בביהמ"ד
של כ"ק מרן שליט"א שהי' ברית בבית מדרשינו ואח"כ
הלכו כל העולם לכותל מערבי, וכל הענין הוא שקר
מוחלט ואין בזה אפי' נדנוד אמת, מלפנים הי' צריך
שקורן להכניס קצת אמת בשקוריו, ועכשיו כח השקר
כ"כ שיכולים לבדות דברים שלא היו מעולם, ואצלינו
רובא דרובא מהעולם אין הולכים לכותל מערבי, רק
יש אחדים שאין צייתים לי, וא"א לי לעשות בזה איסור
כיון שכ"ק מרן שליט"א אינו כותב איסור בהספד^א, אבל
רובא דרובא אין הולכים, ובדרך כלל אצלינו אין זזים
כלל משיטת רבינו שליט"א בספריו הק', ויואל משה, על
הגאולה ועל התמורה, והמעשה הנ"ל להד"ם.

והנני בזה דושה"ט ומאו' - [ומאוה] לו כט"ס.

ידידו אברהם יצחק קאהן

(אגרות מהר"ט חלק ג' העומד לצאת לדפוס בזמן הקרוב בעזהשי"ת)^א

מכתב בענין אסיפת כספים לבנין החדש לביהמ"ד תולדות אהרן

ב"ה, יום ד' יתרו [תשכ"א] מונטרעאל יע"א.

לכבוד ידידי הרה"ח וכו' מו"ה יוסף אשכנזי נ"י.

הנני שולח כאן קטע מעתון המודיע אשר קבלתי
אתמול מאר"י כדי להראות זאת לכ"ק רבינו שליט"א...^ב

למה בתחילת התהוות הציונות לא החרמנו אותם כמו
את כת הנעלאגין, ענה לי, בתחילה היו כנופיא קטנה
ולא היה שום הוה אמינא שיתהווה מהם איזה ממשות,
ולא הסתכלו עליהם כעל דבר יש, אולם אח"כ כבר
היה מאוחר ע"כ, מתחילה לא ראו בזה ממשות, שהיו
רק כנופיא קטנה, ואח"כ מעשה שטן הצליח שנתגברו
יותר ויותר עד שנתהווה מזה מדינה, הנסיונות מתרבים
ומתגברים מיום ליום, מתחילה היו עוד גדולי ישראל
שציעקו, אבל כיום לדאבוננו נשארו מעט מאד כתורן
בראש ההר, מעט נשארו שציעקו בגלוי שזה מינות, ועד
כמה צריכים להתבדל מהם.

(אסיפת מכתבים דרשה ז')

רביה"ק אמר לי שצריכים לדעת שאנו שבויים תחת הציונים

אחד מהי"ג עיקרים הוא אני מאמין באמונה שלימה
שזאת התורה לא תהא מוחלפת ולא תהא תורה אחרת
מאת הבורא ית"ש, בני ישראל מאמינים וצריכים להאמין
אשר זאת התורה אשר נתן לנו הקב"ה במעמד הר סיני
זאת היא תורתנו תמיד לעולם ועד וא"א להחליפו בשום
אופן, ובכן לממשלת מינות ואפיקורסות כזו אין לנו ולא
יהיה לנו שום שייכות.

מרן הגה"ק מסאטמאר זצוק"ל אמר לי, אשר אנו
צריכים לדעת שאנו שבויים בין הרשעים הללו, ובזכות
זה אשר בני ישראל יתחזקו ויחזיקו מעמד יזכו להינצל
ממכשול ומפגע רע ומכל מיני פורעניות המתרגשות
ובאות לעולם, כי מי יודע כמה סובלים עבור עון הזה
אשר א"א לצייר גודל ועוצם פגמו.

(אסיפת מכתבים, דרשה ט')

כט. המכתב נכתב באחד השנים אחר שרבינו ז"ל נפל למשכב ל"ע.

ל. כוונתו שרבינו ז"ל בספרו הקדוש על הגאולה ועל התמורה בסימן פ"ח כותב: "ובענין הליכה אל הכותל המערבי
ולהקדמות הקדושים שנכבשו זה עתה שאמרת 'למנוע מזה' וכו'", ורבינו ז"ל אינו כותב לשון "איסור". וידוע שאצל
רבינו הקדוש ז"ע הי' כל דבר ודבר שקול ומדוד היטב, והי' שוקל כל דבר איך לכותבו, ואף כשהי' כותב פסק הלכה
הי' שוקל באיזה לשון לכותבו.

וידוע העובדא שאחד מאנ"ש כשאמרו לו שרבינו לא כתב בספרו שאסור לילך להכותל רק למנוע מזה, השיב: ואלא
מאי, כשאתה אומר 'אבינו מלכינו' 'מנע' מגיפה מנחלתיך, ג"כ כוונתך רק 'למנוע' ולא שבכלל לא יהיה?... וכסיפרו זאת
לרבינו נהנה מאד מדבר זה.

ועי' באגרות מהר"ט ח"א בשיחה של רבינו ז"ל עם האדמו"ר מתולדות אהרן ז"ל בחורף שנת תשכ"ח לפ"ק (מדף שכ"ט
ולהלן) שרבינו מאריך אתו בענין מה שאמר שלא לילך אל הכותל המערבי. (הערה מספר אגרות מהר"ט שם)

לא. יש כאן הרבה מכתבים אודות ענינים שונים שנשלח לרביה"ק ז"ע, וכאן העתקנו רק את החלקים השייכים לעניני
השקפה, קיבלנו את המכתבים האלו בתשואת חן מהמו"ל מוה"ר נתן נטע משה גליק שליט"א יו"ר הוצאת "מזל", וכל
הזכויות שמורות לו, זכות הצדיקים הק' יגן עליו להתברך בכל משאלות לבו לטובה ולברכה.

לב. כאן כתב אודות כמה מפרטי המגבית והרבנים והעסקנים שסייעו לזה ועי"ש בפנים.

הירידה, עכ"ז נשאר עוד הרגש קדושה מהופעת כ"ק שליט"א באה"ק, אשר הפיח חיות חדש ורוח של קדושה וטהרה בלבבות ישראל החפצים בקרבת ה', ודיבוריו הקדושים מאירים עוד בכל קצוי הארץ, שידעו את המעשה אשר יעשו, ובזה אפשר לפרש אור זרוע לצדיק, ולישרי לב (דהיינו שאין מהפכין דברי אלקים חיים ומחפשים האמת) נצמח להם מזה האור שמחה, מהופעת אור הקדושה, ושמחה על שזכו לדבק באמת. ומי יתן לי לעוף אבר כינה אנופה ואשכונה לחצרות קדשו ליהנות מאור קדושתו. יעזור ה' ונזכה לזה שכ"ק שליט"א ישפיע קדושה וטהרה על כלל ישראל, עד ביאת משיח צדקינו שיבוא בב"א.

אסיים בדרישת שלו' כבוד קדושתו שליט"א. ואבקש להתפלל גם עלי, שלא אדחה מאור פני ה', ונוכל לעמוד בנסינות הדור הקשים מאוד, ואזכה לעשות תשובה שלימה בתוך כלל ישראל.

אברהם יצחק בן שינדל ברכה

(אגרות מהרי"ט ח"ג)

מכתב לרביה"ק אודות גודל הנסיונות תחת השלטון הציוני

ב"ה, אור ליום י"ג מידות [תשכ"ג] פגיעה"ק ירושלם.
... לקראת השנה החדשה, הנני להזכיר עצמי אל כ"ק אדמו"ר שליט"א בתוך כלל ישראל לטובה ולברכה, והיה השנה הבאה לקראתינו שנת גאולה וישועה. כי באמת מי היה יכול להעלות על הדעת שיעברו חמש עשרה שנים בשלטון מלכות המינוח, והם מתגברים מיום ליום בראותם שעתם מוצלחת בחושבם שהצלחתם יהי' עדי עד ח"ו.

והמאמינים בה' הם בתוך הלחץ והדחק של הכופרים הרשעים, ובתוך פחד ואימה כי מי יודע מה יולד יום, הן מחמת גזירות הרשעים כי מי יודע מה יעלה על דעתם לעשות עוד ח"ו שמדות וגזירות, והן מחמת מצב כללות העולם, כי ככה בטח לא יוכל להתקיים בתוך כפירה גלו' רח"ל וגודל הפריצות רח"ל, ומי יודע מה יעבור עוד על העולם.

והנה שמעתי מפ"ק של רבינו שליט"א א"ל בשם הקדושת יו"ט זצ"ל, על מה שאומרים "הושענא בית הבחירה", שכבר בטל הבחירה מגודל הנסיונות, וזה הי' לפני

ועכשיו הנני לבקש את כ' [כבודן] לשאול את רבינו שליט"א, אולי כדאי לסדר עכשיו על מוש"ק פ' משפטים בבוראפארק, ובקראנהייץ, לסדר מלו' מלכה אצל א' מהנגידים אשר יצו' רבינו, כי אמרו לי כי בזה האופן, אם יהי' זאת בפקודת רבינו שליט"א, יכול להיות בזה הצלחה. וישאל כ' את רבינו שליט"א איך לסדר זאת, כי רק בזה האופן יהי' הצלחה, (ונרמז בפ' השבוע וצון אלקים ויכלת עמוד עיי"ש בפרש"י^ל, וצדיקים נקראים איש האלקים כמבואר בס' סש"ט, כמו שמצינו אצל משה, אשר ברך משה איש האלקים (דברים ל"ג א'), תפלה למשה איש האלקים (תהלים צ' א'). וגם יטכס כ' איזה עצה גם בברוקלין שלא יהי' לריק, כי עשו איזה אפילין באיזה בתי מדרשות אבל לא הי' רק דברים קטנים, כי אם הייתי נוסע בשביל חיזוק הישיבה ות"ת אז הי' הכל ריוח, אבל בשביל בנין, אם לא יהי' בכל הדרך סכום חשוב, אז לא יהי' אפשר אפי' להתחיל בבנין, אשר הוא בירושלים ביוקר מאד כידוע.

וידוע לכ' אשר אין בירושלים ביהמ"ד, חוץ מביהמ"ד של רבינו שליט"א, שיתנהג הכל כרצון רבינו חוץ מבית מדרשינו.

ואגב אכתוב מעשה שהי', כשהי' רבינו שליט"א בירושלים, בא אצלי ... ודרש ממני שאלך לומר לרבינו שעושה ח"ה במה שמתפלל עש"ק מנחה מאוחר כ"כ ובירושלים היו מתנהגים תמיד כשיטת הגאונים, והשבתי לו שרבינו שליט"א יודע היטב מה שעושה והכל הוא אויסגערעכענט וצ"ל לומר כלום. כתבתי זאת איך שגם... המה רחוקים מאוד מלשמוע לרבינו...

והנני דושה"ט.

ואבקש למסור הפתקא הרצוף פה לרבינו שליט"א.

אברהם יצחק קאהן

(אגרות מהרי"ט ח"ג)

אודות השפעת ביקורו של רבינו ז"ל בא"י בשנת תשי"ט

ב"ה, י"ג תשרי [תשכ"ב] פגיעה"ק ירושלים ת"ו.

לכבוד קדושת מורי ורבי, גאון ישראל וקדושו, רבן של ישראל, צדיק יסוד עולם, עטרת תפארת ישראל, האדמו"ר מסאטמאר שליט"א...

והנה הגם בירידות ושפלות הדור בעו"ה בתכלית

לג. ז"ל (י"ח כ"ג) וצון אלקים ויכלת עמוד. המלך בגבורה, אם מצוה אותך לעשות כך תוכל עמוד, ואם יעכב על ידך לא תוכל לעמוד.

לד. רבינו אמר לו זאת בהשיחה שהי' לו עם רבינו כשרבינו היה בירושלים לביקוריו בהמלון שברח' צפניה.

יעזור ה' שנזכה במהרה להתבשר בשורה טובה מבריות השלימות של כ"ק רבינו שליט"א, ויאיר מזיו אורו והשפעתו הקדושה לכלל ישראל כמקדם, בתורה ותפלה וכל הענינים, ובמהרה ישמע קול מבשר מבשר ואומר, בישועתן של ישראל, בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הכ"ד תלמידו המצפה לראותו בקרוב בבריות השלימות.

הדושת"ה

הק' אברהם יצחק בן שיינדל ברכה קאהן

(אגרות מהרי"ט ח"ג)

שיחות קודש מרביה"ק עם תלמידו ה"ה כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן ז"ל בעמח"ס דברי אמונה^ל

גודל חוצפתם של הציונים

אחד ששאל רבינו בשלומו של אדמו"ר מתו"א, שאלו: מה נשמע כעת מארץ ישראל האם נרגעו מהשכרות שמה?

תולדות אהרן רבי ז"ל: תלוי במי יש שנכנסים ויש שיוצאים, ויש שעוד יותר נכנסים.

רבינו שאל בתמיהה: מה הכוונה עוד יותר נכנסים האם נתחדש דבר מה?

האדמו"ר מתו"א: לא נולד כלום, אלא שהם מצליחים יותר ויותר. הלא רואים כעת שמדינת מצרים נשברה מהנאפט וגם לגבי חי-ען (אומות המאוחדות) היה להם הצלחה שלא ציוו להם ליסוג אחור.

רבינו: אין זה רבותא מה שאין מצווים להם לסגת אחור. האם היו יו-ען עושים כלום?...

ששים שנה בערך, ומה אפשר לומר עכשיו שהרשעים מתפארים בקיומם כבר הרבה שנים עם גודל רשעתם, וזה גורם נסיונות גדולים כי כמעט כבר אין שום דיבורים אין לחזק את ההמון עם אשר אין יודעים רק מה שרואים בעיניהם ות... ורואים עוד בזה ענין השגחה ומהככים דברי אלקים חיים.

וכ"ק רבינו שליט"א יעורר רחמים על כל ישראל לישועה ולגאולה שלמה בב"א.

הכ"ד הדו"ש מע"כ כ"ק רבינו שליט"א ומתפלל תמיד על בריאותו.

אברהם יצחק בן שיינדל ברכה קאהן

(אגרות מהרי"ט ח"ג)

רבינו צריך להאיר ולהודיע בעולם שיש בורא עולם

ב"ה, י"ז למב"י פגיעה"ק ירושלים ת"ו.

לכבוד מורי ורבי הגאון הקדוש רבן של ישראל צדיק יסוד עולם כ"ק מרן אדמו"ר מסאטמאר שליט"א^{לה}.

בהשתוקקות רב וגעגועין אל כ"ק מרן שליט"א, בטוחים אנו ברחמי ה' וחסדיו המרובים, אשר יחדש ימינו כקדם כהלו נרו על ראשינו, והקב"ה ברוב רחמיו וחסדיו ירפא את כ"ק רבינו שליט"א רפוש, ויחדש כנשר נעוריו, ויאיר ויופיע עלינו בזיו הדרת אורו ורוב קדושתו.

ועוד מצלצל באזני תפלת ש"ק שזכיתי לשמוע בתחלת החורף בהאי שתא^ל בנעימות ומתיקות הדרת קודש, וכן תפלת שבת שירה של שנה שעברה אשר ירדו חדרי בטן, וכל לב נמס כמים בהתעוררות רב.

וצדיק הדור הוא נשמת כל הדור, וכמו שא"א להיות גוף חי בלא נשמה, כן כל הדור א"א להתקיים מבלעדי כ"ק רבינו שליט"א, ורבינו שליט"א צריך להאיר ולהודיע בכל העולם עד ביאת משיח צדקנו, שיש בורא עולם באמונה שלמה וברורה.

לה. מכתב רפוש"י אל רביה"ק אחרי שנחלה בשנת תשכ"ח

לו. שהי' בתחילת החורף בשנת תשכ"ח כמה חדשים לפני שרבינו נפל למשכב, ועי' באגרות מהרי"ט ח"א במדור שיחות קודש השיחה שהי' לו עם רבינו באותו זמן בעת שהי' בארה"ב.

לו. שיחה זו התקיימה בפרשת לך תשכ"ח בעת שהיה האדמו"ר דתו"א בארה"ב לטובת החזקת מוסדותיו הק' וזה היה זמן קצר אחר מלחמתם של הציונים עם הערביים שהיה בחודש סיון תשכ"ז וכבשו המקומות קדושים. ונעשה אז ערבוביא גדולה בין בנ"י שומרי תומ"צ בענין הציונות ומלכות המינות ורבינו ז"ל יצא אז בקול חוצב להבות אש בדרשותיו בס"ג פ' נשא, בהעלותך, שלח, קרח ואח"כ נסדר דברות קדשו בקונטרס על הגאולה ועל התמורה שיצא אז לאור עולם.

העתקנו את השיחה מתוך ספר אגרות מהרי"ט חלק א' סימן שי"ג-שכ"ה וחלק מהמילים שנכתבו שמה באידיש תרגמנו בלשה"ק, ויש לציין דבספר דברות קודש להנשא תורות הובא שם שיחת קודש האלו בלשונם ממש ובשלימות וכן הושמטו כמה חלקים, וכמו"כ נעתק בקיצור וחלקו בלשה"ק, וכאן לא הבאנו את דברי רבינו כי אם תוכן הדברים בקיצור מה שהשיב, מאחר שכאן המקום להעתיק בעיקר את מאמריו של כ"ק אדמו"ר מתו"א זי"ע.

צדיקי הדור הקודם כבר הגידו זאת מראש

האדמו"ר מתו"א הוסיף על זה: הנסיון גדול מאוד מעולם לא היתה כזה נסיון.

רבינו: הלא ידעו מראש ג"כ, כל צדיקים הקודמים העידו ע"ז מלפני מאה שנים שככה יהיה.

האדמו"ר מתו"א: כזה דור שפל ונסיונות כאלה כמעט אינו מציאות לעמוד בהם.

החילוק בין כת ש"ץ והציונים

האדמו"ר מתו"א: הנסיון של כת ש"ץ לא היתה כ"כ נסיון כמו עכשיו הרי היתה אז עולם של צדיקים.

רבינו: בדורם של כת ש"ץ באמת היתה נסיון יותר גדול, אלא מאי שהיה אז גדולי ישראל.

וטען האדמו"ר מתו"א: מעשה הרי אז עדיין לא היה הדבר במעשה, כעת הרי הכל הוא במעשה, והוא מציאות.

ענה על זה רבינו: שבזמן הש"ץ היה ג"כ במעשה. הלא הוא הראה אותות ומופתים נוראים, וכהיום הוא הבל הבלים^ל.

(אגרות מהרי"ט ח"א סי' ש"ג-ש"ו)

הנגררים אחר הציונים תולין בוקי סרוקי בדברי הפוסקים

(רבינו מתרגז על אותן שהצדיקו את מלחמת הציונים בטענת "פיקוח נפש", ומראה בעליל שהוא טענת שוא ושקר).

רבינו: מה הם מבבלים את הראש לומר שהתגרו בהעבריים על אשר באו להשמיד ולהרוג ולאבד, ומי שאינו אומר כדבריהם נחשב אצלם כשונא ישראל...

רבינו פתח את העינים שכולם יבינו ויראו את האמת

האדמו"ר מתו"א: ככה היתה המציאות, הרי כ"כ הצליחו לפתות בזה את כל העולם עד שהיה פחד לומר שלא היו צריכים למלחמה, עד שבא רבינו ופירסם דברים ברורים ולא יכלו לומר אחרת, היה פחד לומר אחרת.

רבינו: אבל האם אין רואים שככה הוא (שלא היו צריכים למלחמה).

האדמו"ר מתו"א: אם פותחים את העינים אז רואים, מעט האור דוחה הרבה מן החושך, אחר אשר התחילו

לשמוע (מרבנו) תפסו את עצמן וראו שהאמת הוא כן. מתחלה לא ידעו מה לענות כולם שאלו מה יעשו? האם יהרגו את כל היהודים? ולא ידעו מה לענות עד ששמעו מרבנו התשובה. רבינו האריך בענין זה שהציונים התגרו במלחמה זו ולא רצו להתפשר בשלום...

(שם סימן שט"ז)

האדמו"ר מתו"א: הרחוב משפיע מאוד על האנשים.

רבינו: הוא אשר דיברתי מתחילה הזרם העולם גורמת להימשך אחריהם.

האדמו"ר מתו"א: כשהולכים במקוה וברחוב יש אנשים שאומרים שם דרשות.

רבינו: בזמנינו טוב ללכת למקוה קטנה שלא ישמע כ"כ דברי מינות.

והמשיך רבינו: עוד משפיע מאוד מה שהכל בידם הכסף והכבוד בידיהם.

האדמו"ר מתו"א: יש עוד סיבה לדבר, שהרושם שיש לנו מדינה, לזה יש השפעה גדולה הם צועקים, כבוד ישראל, הם טוענים שח"ו זהו כבוד לכלל ישראל.

רבינו: כבוד ישראל, רחמנא ליצלן!

האדמו"ר מתו"א: הם טוענים שכל האומות מכבדים את היהודים בשביל זה כל העולם כל האומות מכבדים את ישראל בשביל זה, הם רוצים לפתות אותנו לחשוב שמשום שיש להם מדינה מכבדים אותנו.

רבינו: אם לא היו כ"כ מעוורים היו רואים כמה שנאת ישראל זה גורם בלי גבול וערך, והאריך בזה.

האדמו"ר מתו"א: הנסיון גדול מאוד ברחובות שמה, אם בזמן ביהמ"ק הראשון היו יכולים לקחת חתיכת עץ ולשתחוות אליו מה נאמר עכשיו בדורינו.

רבינו: אבל לא כמו הנסיון שהיה בימי ש"ץ, הלא אם היו אנשי הש"ץ בזקן ופיאות היתה הנסיון פי כמה.

האדמו"ר מתו"א: אכן בשביל זה מכניסים דוקא יהודים עם זקן ופיאות.

רבינו: אין הכי נמי זה פועל קצת אבל באמת יודעים שאינם כלום.

(שם סי' ש"ח-ש"ט)

האדמו"ר מתו"א: לולא הפירסום (של רבינו) על כל העולם כשרבינו צעק כ"כ לא היתה נשאר שריד ופליט לבני ישראל החרדים.

לח. עיי"ש בפנים שהסביר רבינו את דבריו באריכות, וע"ע ביואל משה מא' ש"ס סי' קע"ה בד"ה ולפלא ודו"ק.

השאלה הוא אם כבר היה אצל הכותל, הלא זה נגוע להם עד דכדוכה של נפש, שילכו להכותל המערבי.

רבינו: לעולם לא הייתי כותב מזה הרי טענו לי כשם שמצוה לומר דבר הנשמע וכו' אבל נתיישבתי בדעתי וכתבתי מזה, ראשית, זהו שיטתי וזה דבר אחד, והשנית, אפילו אם לא יועיל, וההמון ילך לכותל מערבי, אבל עם כל זה הייתי צריך לכתוב נגד זה מטעם דלהלן.

הם בלבלו את כל העולם והם כיסו את הכל הרי "היכל ה', היכל ה'" הצלחנו במלחמתנו (מיר האבן פארט עפסס אויפגעטאן).

האדמו"ר מתו"א: ככה הם אמרו, שהיה הכל כדאי רק בשביל זה, בשביל זה בלבד (לכבוש הכותל היה כדאי להם כל המלחמה).

רבינו: אחד מהאדמו"ר"ם החשובים התבטא "השכינה הקדושה נגאלה". הציונים הלא הצדיקו כל מעשיהם בזה, וגם מה שנעשה הכותל מערת פריצים הצדיקו עי"ז, [ודיבר עוד בגודל הבלבול שנגרם ע"י כיבוש הכותל]. ועכ"פ במה שדיברתי נגד זה הרווחתי לעכב קצת הבלבול הגדול שהרי יש הסוברים שאסור ללכת לשם.

האדמו"ר מתו"א: הרי רואים שאין זה ישועה לגמרי אבל עכ"פ החשק (של ההליכה לכותל) נטלו מהם^ט.

רבינו מסיים: אבל אמת הוא, שיש טעמים למי שמבין.

האדמו"ר מתו"א: אמרתי בתחילת דבר עוד טעם, למה אין ללכת אל הכותל המערבי, טעם אשר הרבי אינו מביא שם.

הלא הרבי מביא שם בעל הגאולה ועל התמורה, שבאמת היה צריך להיות הגאולה האמיתי, אלא שלא היה לנו הזכיה והחליפו אותה [בגאולת של שקר].

רבינו: דעתי באמת כן הוא שהיינו עומדים כבר אחרי הגאולה אם לא התערבותה בעל דבר, ובאמת החטא הוא אשר קילקל כמאחז"ל שביאת המשיח תלוי בזה.

וממשיך האדמו"ר מתו"א בטעמו: וכן רצו להשתיק את הבעל דבר ונתנו לו את הכותל המערבי אבל יהודים שיש להם אמונה צריכים לומר אין אנו רוצים את הכותל, אנו רוצים גאולה אמיתית כשיבא משיח צדקינו ואין אנו רוצים לצאת הגאולה כזה.

רבינו השיב: באמת אפשר לומר כמה טעמים לדבר,

רבינו: אפילו כאן אצלינו בבית המדרש היו ג"כ מבולבלים מתחילה עד אימתי שהתחלתי לעורר בזה היו כולם נכשלים.

ואמר רבינו: שאחר שהוציא לאור הספר מתחילה נשתתקו הציונים, אבל אח"כ נתגברו בשנאתם יותר מבתחילה.

האדמו"ר מתו"א: הם חשבו שכבר כבשו את כל העולם כולו, ובאמת היה יכול לקרות כזה שאף חשובים מישראל היו נמשכים אל הציונים.

(שם ס"י ש"ב)

[ע"כ העתקה משיחה א' ומכאן ואילך שיחה ב']

וילכו אחרי ההבל וההבלו

האדמו"ר מתו"א: הפחד היתה חזק מאוד, על כל דבר קטן שנעשה והתחילו לצוות שיתאספו ונעשה מזה פחד גדול ואני נזכר לפעמים הרבה השנים התנדנדו מהפחד כששומעים שקורה משהו.

ורבינו השיבו: איתא במדרש על הפסוק פנו לכם צפונה, מה נעשה כאשר עת צרה ליעקב? פנו לכם צפונה, הצפינו עצמכם בדברי תורה, בתוך התורה הקדושה.

האדמו"ר מתו"א: הרבי אמר פעם פשט, על פסוק (ימיה ב' ב') וילכו אחרי ההבל וההבלו, מתחילה וילכו אחרי ההבל, ואח"כ נעשים ויהבלו.

והשיב רבינו: כן כתוב בישמח משה...

זעירון אינן שזוכים להנצל מבעלי בחירה

האדמו"ר מתו"א: הדברי חיים מביא בכמה מקומות שיש גבול לרשעת הרשעים עד מתי שמניחים אותם יש להם גבול כ"ז שיש להם ביכלתם לעשות רשעות ואם באו כבר להסוף והקצה עושה הקב"ה להם כח למעלה מדרך הטבע.

(אגרות מהרי"ט ח"א סי' שכ"א-שכ"ב)

בענין הליכה לכותל המערבי

האדמו"ר מתו"א: הזכיר בענין ההליכה לכותל מערבי, ואמר לדוגמא כשנוסע אחד לארץ ישראל, מיד שואלים אותו אם היה אצל הכותל מערבי, כשמוצאים אדם

לט. דהיינו אפילו הולכים להכותל, עכ"ז אינם הולכים בחשק גדול כי יודעים שישנו מי שמערער על ההליכה לכותל.

מעריב. ובעוה"ר נתרבו התועבות ופירצות על מקום המקדש באופן שלא היה מימות עולם, ובפרהסיא.

האדמו"ר מתו"א: במערת המכפלה גם הדין כך, כמעט בכל יום עושים שם חופות במערת המכפלה, ואומרים שיש בזה חשיבות...

רבינו: מתאונן על המצב, שנתרבה בעוה"ר חילול כבוד שמים, גם מדבר מזה שהתחילו לחפור אצל כותל המערבי.

האדמו"ר מתו"א: הייטב לב מביא שמה שאברהם אבינו התפלל אם יהיה עשרה צדיקים, התפלל כן על כל הדורות שעשרה צדיקים יגינו על הדור, וחשבתי הלא בעת המלחמה, יתכן שזה היה מגין, י' אנשים בוודאי היו הלא עכ"פ בוודאי נמצאים עשרה יהודים כשרים.

(אגרות מהרי"ט ח"א סימן שכ"ג)

היה נוהג לספר מלחמות ה' שערך רביה"ק נגד הציונים

בליל כ"ו אב, יומא דהילולא של מורו ורבו הגאון"ק מסאטמאר זצוקללה"ה בעל ויואל משה, נטל רבינו [מתולדות אהרן זי"ע] ידיו לסעודה ברבים והדליק ב' נרות וסיפרו במהלך הסעודה עובדות ופעולות צדיק מה פעל בדרא בתראה הדין לקומם שארית הפליטה וגודל מסירת נפשו ולהצילם מידי מנהיגי וראשי השלטון בארה"ק כנופיית זדים ואפיקורסים למיניהן, וכן גודל קדושתו ועבודתו הק' ושיטתו הטהורה והברורה בה ה' דבוק רבינו כל ימיו.

(זכור לאברהם ח"ב סי' נ"א)

מלחמת ה' בדרכו של רביה"ק

כמו"כ ברשותיו של רבינו בהתייבבו לפני מקהלות עם קודש לישא דבר ה' לערוך מלחמת קודש נגד עוברי הדת, ה' רבינו מזכיר כמ"פ שבזכותו הגדולה של רבו הק' עדיין בכוחנו וביכולתנו להחזיק מעמד על מול גזירות השלטון הזוממים עלינו בכל עת ה"י.

בלקו"ת ד"א פסח (עמ' ד"ש) אמר בתוך נאומו, דבעת שהיו ההפגנות מחוץ לעיר נגד "אגד" המחללת את השבת, אמר לו מרן רבו הגה"ק מסאטמאר זי"ע בזה"ל: הם המפגינים חושבים שירושלים שייכת להם, עלינו לדעת שאנו שבויים בידי השלטון, ע"כ. וממשיך שם

אבל הלא מדברי הר"י ששפורט בענין ברכת כהנים יש ראייה ברורה^ה, וגם אני אמרתי עוד כמה טעמים לדבר...

כאן ממשיך רבינו: כנראה למה שאמר מקודם כי הציונים בלבלו את כל העולם בכיבוש הכותל.

שמעתי את אשר "גורן"^{מא} הוציא כרוז כעת לפני יו"ט שכבר אין צריכים לומר ועיר האלקים מושפלת...

האדמו"ר מתו"א מספר: בימים הראשונים עוד טרם שיכלו ללכת אל הכותל המערבי, אמר לי הקצין של המשטרה...

רבינו: "קצין"? ... קצינים שבהם, מוקצים שבהם, זהו הפשט... (עי' בפ' בהעלותך בפסוק ותבער בקצה המזחנה).

האדמו"ר מתו"א: הראש של המשטרה התקשר בטלפון לר' יוסל שיינבערגער שרוצה ליקח אותי ואת הבית דין אל הכותל המערבי אע"פ שעדיין לא יכלו ללכת שמה אבל הוא יעשה לנו טובה, אמרתי לו מגיע לך יישר כח אבל "אין אני רוצה ללכת".

אחד מהגדולים אמר שהוא מבטל דעתו לדעת רבינו, אף שאינו מבין טעמו בבידור, אבל כיון שהרבי אומר ככה הרני מבטל דעתי, הרבי מבין יותר.

רבינו: אכן ככה הוא זה מתחילה אינם מתבוננים כ"כ בהרעוּתא ללכת לשם ואח"כ הטבע הוא דעביד אינש לאחזוקי בדיבורא.

מי יודע אם השכינה הק' נמצאת עדיין שם

האדמו"ר מתו"א: המונקאטשער רב אמר עוד בזמנו, הוא מביא בספר שער יששכר, מי יודע לא גירשו הציונים את השכינה הקדושה מהכותל המערבי.

רבינו משיב: אמרתי פעם במדרש כתוב הלשון "מעולם לא זזה שכינה מכותל מעריב", לשון עבר, ולכאורה הו"ל לפרש ולומר השכינה "לא תזוז", שלעולם השכינה לא יזוז משם. אלא שאינו בטוח שלעולם לא יזוז ומיירי דוקא בתקופה שלאחר חורבן בית שני אבל על היום עדיין אינו ברור.

אלא משמע שאין ראייה מלשון חז"ל על זמן הזה, דהלא אמרו חז"ל בלשון עבר, מעולם לא זזה שכינה, ולא אמרו שיהיה כן עד ביאת משיח צדקינו, כי חז"ל מדברים מהחורבנות שהיו לישראל, ורצו חז"ל לומר שאף אחר שני חורבנות עכ"ז לא זזה שכינה מכותל

מ. עי' על הגאולה ועה"ת סי' פ"ח דברי הר"י ששפורט ובספרו אהל יעקב יע"ש.

מא. הוא היה אז הרב הראשי של הצבא הטמאה שלהם.

שריד ופליט, רבינו הגה"ק מסאטמאר (שליט"א) [זי"ע] שהוא גם בבחינת "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה", אין לו מורא מאף אחד, אומר הוא את הדעה המפורשת והשיטה הברורה וכו'. אילמלא הוא מי יודע אם היינו יכולים להחזיק בנסיגות הקשים ומרים, עכ"ל.

(זכור לאברהם ח"ב הערה ע"ב)

רבינו דגם שבוי יש לו זכויות שונות אשר לפי חוקי המדינות זכאי הוא לדרוש לעצמו, ולכהפ"ח יתחשבו בנו כשבויים וכו' יעו"ש³².

ובשיחת קדשו חוהמ"פ שנת תשל"ח (שם עמ' שכ"ו) אמר בזה"ל: עלינו להודות לה' בדור הזה שהשאר לנו

חלק ד' - על מלחמותיהם ועל צבאם הטמאה

רשעים צלחה למאוד וגדולתו הוא לאורך הזמן אז האדם מתיאש וסובר שאי אפשר שהקב"ה יאריך אפו זמן רב על רשע ההוא אם לא ח"ו שהסיר השגחתו מבני אדם כדעת האפיקורסים או שמעשיו הרעים אהובים לפני ה', ובאמת כך דרכו של הקב"ה שמאריך אפו זמן רב, וסופו שיגיע עת פרעון למעשיו, ... עכ"ל.

מבואר בדבריו שהנסיון בגלות הארוך הזה הוא על ידי שרואים אשר דרך רשעים צלחה, ועל ידי זה יכולים ליפול **ליאוש** ח"ו וסוברים ח"ו שאי אפשר שהקב"ה יאריך אפו כל כך רק או שהקב"ה הסיר ח"ו השגחתו מהם ח"ו כדעת האפיקורסים, או שמעשיהם הרעים אהובים לפני ה' ח"ו, אמנם באמת גאולת מצרים ונסי הים יוכיח, שגם אז היה כך ולבסוף הושיעם הקב"ה ונאבדו כל המצרים, וזה לנו לחיזוק האמונה בגלות להאמין אשר כך דרכו של הקב"ה לעשות עצמו כאלם ולשתוק ולהאריך אפו זמן רב, אבל בסופו יגיע עת פרעון למעשיהם, וכמו שנתבאר לעיל הכתוב אבינה לאחריתם אך בחלקות תשית לנו הפלתם למשואות, איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות וגו'.

וכן הוא נסיון המר של דורינו אשר נסתם השכל והדעת במשך אריכות הגלות ודרך רשעים צלחה שעושים כל מה שעולה על לבם באין מפריע, ואפשר ח"ו להעלות מחשבות פיגול שח"ו הקב"ה הסיר השגחתו מבני אדם כדעת האפיקורסים לאמר שח"ו עזב ה' את הארץ, או שח"ו מעשיהם הרעים אהובים לפני ה', והגם שאלו שמאמינים בה' אין מוציאים מהפה דיבורים אסורים כאלו, אבל צריכים מאוד להתחזק ולהזהר שגם בפנימיות

דרשה נלהבה בעת מלחמת הציונים עם הערביים להזהר שלא להימשך אחריהם בנצחונותיהם

(תהלים ע"ג) כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה [רש"י, קנאתי במערבבי דרכיהם אשר הייתי רואה את שלומם], כי אין חרצבות למותם ובריא אולם [אין יסורין למיתתם]...

הנסיון בדורינו הוא מה שרואים שדרך רשעים צלחה אבל יש להתחזק באמונה ולדעת שסוף פרענותם לבא

היוצא לנו מזה אשר מעיקרי נסיגות הגלות הוא אשר רואים דרך רשעים צלחה ולא חסר להם כלום גם כשפוערים פיהם לדבר סרה על ה', ומחמת ההסתר הגדול והתמיהות העצומות שאין יכול להיות הנה אלה רשעים ושלי עולם השגו חיל, גם שלומי אמוני ישראל נמשכים אחריהם עי"ז ח"ו. וכעין זה כתיב גם כן בסוף מלאכי אשר לפני ביאת משיח יהיה דרך רשעים צלחה והנסיון יהי גדול מאד.

וכן מצינו בדחז"ל (ברכות ז' ע"א) אשר משה רבינו ע"ה ביקש מהקב"ה להודיעו דרכיו, שנא' (שמות ל"ג) הודיעני נא את דרכיך, אמר לפניו רבש"ע מפני מה יש צדיק וטוב לו ויש צדיק ורע לו, יש רשע וטוב לו ויש רשע ורע לו וכו' ע"כ, ועיקר הטענה והתמיהה היא צדיק ורע לו רשע וטוב לו.

והענין מבואר בחתם סופר (דרשות, לפסח דף רס"ט ע"א) וז"ל, ... כי כמה פעמים בזמן שאדם רואה שדרך

מב. ומהראוי להעיר בזה שבענין זה נמצא דו"ד עם כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן זי"ע בשו"ת דברי יואל (או"ח סי' ל') אשר שאל האדמו"ר מתו"א את רבינו לגבי המדינה, וז"ל רבינו שם (באות ז'), מה ששאל האריך אומרם עכשיו בארץ ישראל בהתפילות המיוסדים לומר ותטה לב המלכות עלינו לטובה, הלא המלכות שמה אין לו דין מלכות. הנה ראשית אין התפילות מיוסדים לומר על עצמו או על עירו ומדינתו אלא על הכלל ישראל כולו, ורוב ישראל המה תחת מלכי האומות. גם שמה אף שמדינת אין להם דין מלכות כלל, אבל חזינן בגמרא סנהדרין דף ק"ה ע"א שאמרו חוצפא מלכותא בלא תגא היא, והרי דאף שבוודאי מד"ת אין לו דין מלכות מחמת החוצפא, אלא כיון שבכח החוצפא הוא מושל קראוהו חז"ל בל' מלכותא... וא"כ גם אותה מלכות המינוח שעכשיו בא"י בעו"ה, יען שעושים מעשיהם כמלכי עכו"ם המקולקלים וביד חזקה וחוצפה גוראה, אין זה שקר אם קוראין אותה מלכות ע"ש מעשיהם אף שאינו מן הדין לא מיניה ולא מקצתי. עכ"ל ועיי"ש עוד בפנים הדברים.

הלב בל יעלה ח"ו מחשבות פיגול כאלו, רק להאמין כנ"ל שכן דרכו של הקב"ה להאריך אפו וסוף הדבר שיבא עת פרעון לרשעים וכנ"ל.

כל איסור שעוברים עליה ברבים ואין מוחה הרי זה עון פלילי וחטאת הקהל הוא

והנה כבר הזכרתי כמה פעמים דברי הרמב"ם במורה נבוכים וכן הובא דבריו להלכה בשו"ת הרשב"א (ח"א סי' ת"ז), וכן דברי העקידה פרשת וירא. ועיין בשו"ת מחנה חיים (ח"ג יר"ד סי' ל'), ובספרו שערי חיים (שער כ"ה סי' י"ח) עיי"ש.

מבואר בדבריהם שכשמתאסף ציבור ועדה מישראל לעבור על איזה מצוה שתהיה ביד רמה, או אפילו יחיד שעשה אפילו חטא קטן והסכימו עליו דעת הרבים והדת ניתנה בבתי דיניהם שלא למחות בו, הרי הוא כאילו כפרו בתורה כולה והוא ועון פלילי וחטאת הקהל כולו ולא ניתן למחילה אם לא בפורעניות הקהל, ודינם כמבואר שם.

כל מדינתם מיוסדת בהירוס הדת ובמינות וכפירה והאיך אפשר לשמוח בה ולהחזיק אתם

והנה בואו חשבון ונתבונן בעינים פקוחות במה שנעשה לעיני השמש בדורנו אנו, אשר נתאספו ונקבצו רשעים פורקי עול והקימו להם מדינה ושלטון ועוברים ביד רמה לא רק על מצוה אחת אלא עוקרים כל התורה כולה, חוקיהם הם חוקי גוים, משפטיהם הם משפטי גוים, היפך מחוקי ומשפטי התורה"ק, ועוקרים האמונה מילדי ישראל רח"ל, וכל מדינתם מיוסדת נגד התורה"ק, ואיך אפשר עוד להעלות מחשבת פגול להחזיק אתם ולשמוח במדינתם המיוסדת על כפירה ומינות רח"ל, וכי מפני שהם מזכירים שם שמם כבר נעשה בזה הכל טוב וישר, ואפשר להעלים עין ולהחליק הכל ולשכוח שכל יסודם הוא מינות ואפיקורסות ר"ל, ונתבונן לשמחה מה זו עושה והלא אי אפשר לשער צער השכינה בהרמת קרן רשעים האלו אשר כבר הספיקו לקלקל כל כך מכלל ישראל אשר לא הצליחו בזה כל כך שום אומה ולשון ואפילו המשכילים בדורם לא הצליחו להעביר כל כך רבים מבני ישראל על דתם כמו אלו הרשעים, אך בעוה"ר זהו הנסיון המר שהקב"ה הטיל על דורנו אשר רואים דרך רשעים צלחה ונמשכים אחריהם וכנ"ל.

עיקר הסיבה מה שנמשכים אחריהם היא ע"י קריאת העיתונים ושמיעת הראדיא המלאים ארס הכפירה ויש להיזהר מהם

ואחד מהסיבות שנמשכים אחרי דעות כוזבות הוא הקריאה בעיתונים, ושמיעת הרדיו, שמלאים כפירה ומינות רח"ל, וגם כל אופן הדיבורים "צבאינו" "כוחותינו" וכו' וכו' ולא ימלט שבל יקלט על ידי זה בדעת האדם דעות כוזבות, על כן את אחי אנכי מבקש להימנע מהסתכלות בעיתונים גם כעת בשעת מלחמה שכל אחד משתוקק לדעת מהמצב, ומה שצריכים לדעת בא כבר לידיעה מבלי לקרוא העיתונים ולשמוע רדיו.

אין לנו להתפעל ממה שרוב העולם נמשכים אחריהם שהרי קשר של רשעים אינם מן המניין

ועיקר המבוקש מאתנו להתחזק ב"תר שאת וביתר עז לא להתחבר אתם, ולא להיות נשפע מהם ללכת אחרי משאות שוא ומדוחים, ואפילו כשרואים אשר רובא דרובא מעם ישראל מחזיקים עם הרשעים הללו.

דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין כ"ו ע"א) שבנא [רש"י, כמונה על ביתו של חזקיה מלך יהודה] הוה דריש בתליסר רבונותא, חזקיה הוה דריש בחד סרי רבונותא, כד אתא סנחריב וצר עלה דירושלים כתב שבנא פתקא שדא בגירא, שבנא וסיעתו השלימו חזקיה וסיעתו לא השלימו שנא' וכו', הוה קא מסתפי חזקיה אמר, דילמא חס ושלום נטיה דעתא דקוב"ה בתר רובא כיון דרובא מימסרי אינהו נמי מימסרי, בא נביא ואמר לו (ישעיה ח' י"ב) לא תאמרון קשר לכל אשר יאמר העם הזה קשר, כלומר קשר רשעים הוא וקשר רשעים אינו מן המניין, ע"כ.

וביאור המאמר, דהנה סנחריב חירף אלקים (ישעיה לו י"ח-כ', ל"ז י"ב) שהשוה את ה' לאלילים דאמר כמו שהם לא יכלו להציל את ארצם כן וכו', ובכן שבנא וסיעתו שבאו להשלים עמו חיו מחשבותם לרעה על ה' וכאילו חשב לעבוד ע"ז ומחשבה רעה בע"ז הקב"ה מצרפה למעשה, ועל כן אף שהוא וסיעתו היו רובן של ישראל אין הולכין לרעה על פי הרוב כי קשר רשעים אינו מן המניין כי הקב"ה אין מן המניין הרוב שלהם (כ"ה בחידושי אגדות מהרש"א שם).

וזה גם חיזוק על דורינו אשר הגם שרואים אשר רובא דרובא דעלמא מחזיקים עם הרשעים הללו, עלינו לדעת אשר קשר רשעים אינו מן המניין והם כלא היו ואם מחזיקים ח"ו עם הרשעים הללו יכולים לגרום בזה קטרוג גדול רח"ל ותוצאותיו מי ישורנה, אלא עלינו

להתחזק באמונת ה', ולידע ולהכיר אשר אך נסיון הוא, ומי שיעמוד בניסיון יזכה להשאר בשוב ה' ציון.

הציונים אף גרועים מהאפיקורסים שבדורות הקודמים והמה גרועים מאומות העולם

וצא ולמד איך כתב בגודל אש קנאתו לה' ולתורתו, ועד כמה הזהיר להתרחק בתכלית מהרשעים שבדורו, והאנשים החטאים האלו בנפשותם שבדורנו אשר הם פי כמה וכמה גרועים מהם בודאי עלינו להתרחק ולהבדל מהם, ולידע ולהכיר אשר גובה טורא מפריד בינינו לבינם ומה לנו ולהם, כי אפילו האומות העולם על פי רוב לא השתדלו להעביר בני ישראל על דתם חוץ מזמנים ידועים ובמדינות ידועות, ורשעים הללו השתדלו והתאמצו והתגברו בכל כחם לעקור את הכל מנשמות בני ישראל, עקרו את היהדות, התורה הק' והחינוך, הם פרצו ופלטו לארץ ישראל ותפסו השלטון, ואנו כשבויים בידיהם ואין לאל ידנו להינצל מידיהם, ובאמות איזה שייכות יש להם לנו ולארצינו הק', אמנם זהו תיקון דורנו לא להגרר אחריהם ולידע בידעיהם והכרה ברורה אשר אין לנו שום קשר ושייכות אתם, וזהו תקוותנו אשר בזכות זה ירחם ה' עלינו ויושיענו.

הלא הפקירו דם ישראל במלחמה זו ומי לוקח אחריות על זה וכבר האריך רבינו בזה ב"על הגאולה ועה"ת"

והנה כעת במאורעות מלחמה זו לקח השלטון יהודים לצבא ללחום ולסכן נפשם, ולמרבית הצער כמה יהודים נהרגו רח"ל, ויש מאלו אשר בשבת שעברה עדיין ישבו על שלחנם בליל ש"ק ושתילי זתים סביב לשלחנם וקידשו ושמרו את השבת וכעת אינם כבר בין החיים, הבה נתבונן מי פסק להם על פי התורה"ק לצאת למלחמה ולסכן נפשות ישראל שכל אחד הוא עולם מלא, הלא ידענו שבזמנים הקודמים כשהיה לבני ישראל מלוכה וממשלה, קודם שיצאו למלחמה התייעצו בסנהדרין ושאלו באורים ותומים והתפללו וכו', וכעת כשהשלטון מחליט שצריכים לצאת למלחמה תיכף ומיד סוחבים יהודים בעצם יום הש"ק למלחמה, ומי יכול לקחת האחריות על דם בני ישראל שנשפכו כל כך, וכבר האריך בזה כ"ק מרן זצ"ל בדברים ברורים בספר על הגאולה ועל התמורה.

אף אם לא פועלים מאומה עצם הדבר שמוחים על כבוד שמים חביב בעיני ה' מאוד

הנה בפרשתנו כתיב ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת עמו וגו', וכבר היתה דיבורנו בזה כמה פעמים דלכאורה תמוה הלא לא פעל כלב מאומה במה שהשתיק את העם ואמר עלה נעלה וירשנו אותה כי יכול נוכל לה וגו', ולמעשה כל העדה לא שמעו לקולם ואדרבה ויאמרו

עלינו לדעת שאין לנו שום שייכות עמהם כי האפיקורסים האלו המה כגוים גמורים

והנה באמת איך אפשר להעלות על הדעת להתקשר ולהתחבר אתם, הלא מה שייכות יש לנו עמהם והם עמנו, הלא הם רשעים ואפיקורסים, אינם מאמינים בבורא כל עולמים, אינם מאמינים בתורה הקדושה ובי"ג עיקרים, ומחללים שבת בפרהסיא, וכבר כתב בספר דרך פקודיך (מצוה י"א חלק המחשבה אות ד') על המשכילים ורשעים שבדורו וז"ל, בדורותינו אלה אשר הרשעים הללו פרקו עול התורה והמצוות לגמרי והמה בוזים על דברי חכמינו, והן המה כתות המינים והמוסרים והאפיקורסים, וקיימין על ישראל בכלי חמס, ובהפקרא ניהא להם, למען ספות הרוה את הצמאה, לא יאבה י"י סלוח להם, ויהיו לחרפות ויקח מהם קללה לדור אחרון איך היו לשמה כרגע ספו תמו מן בלהות כחלום מהקיץ י"י בעיר צלמס תבזה, יתחמץ לבבי בראותי בתייהם שלום מפחד וקנא קנאתי לי"י ולתורתו ולמצותיו, וכל התנאים והאמוראים יליצו טוב בעדינו אשר נזכה במהרה לראות נקמות בהם ובכל הנלוים אליהם לרעה, אל תופע עליהם נהורא וכהמס דונג מפני אש יאבדו רשעים מפני אלקים, וצדיקים ישמחו יעלצו לפני אלקים וישישו בשמחה.

וכל מי שרוצה להכניס צווארו בעול התורה ומצוה ועבודת אמת לא יאמין בשוא נתעה כמלא נימא והרחק ירחיק את עצמו מהם ומספריהם ספרי המינים אפילו בדבר שאינו נוגע לעניני הדת, ומתלא אמרין לצרעה לא מדובשך ולא מעוקצך, ולא יהיה להם שם ושארית בבני יעקב, ואסורין במשהו, וכבר הזהיר המלך החכם אל תקרב אל פתח ביתה, וחלילה להתערב עם האנשים האלה הפוקרים במאכל ובמשתה וחיתון כי ראיתי רובם ככולם פוקרים גמורים פתם פת כותי ומאכלם בשר חזיר ועל בנותיהם הוא אומר ארור שוכב וכו' כי בניהם ובנותיהם בחזקת בני וכו', כי ראיתי שהם חשודים על כל התורה, וחלק משמן חכם, ואחריתם מרה כלענה, ויאמרו לאל סור ממנו ודעת דרכיך לא חפצנו, הן המה היו בעוכרינו בגלות המר הלו, ותדע אשר המה אינם נכנסים עמנו בגדר הערבות, כיון שאינם מאמינים בתורה ובמצותיה המה כגוים גמורים, ובמהרה בימינו יסיר השם יתברך בדילנו, ויקרא אותנו לעיר הצדק קריה נאמנה, עכ"ל.

בדורות הקודמים מסרו נפשו שלא ליהנות מהציונים ועי"ז ניצלו ואלו שלא עומדים בנסיון בעוה"ר נמשכים אחריהם בהכרח

והגם שלעת עתה אינם תובעים שינויים בהנהגת הדת לפי רצונם אבל סוף כל סוף היא משפיע, וכמו שראינו בדור הקדום בעת התיסדות הציונות פה בארץ הקודש כשהרעב היה גדול אשר נשבר מטה לחם עד שהאנשים מתו מרעב רח"ל, והרשעים באו לתמוך, ופה בירושלם עי"ה"ק הרבה מסרו נפשם על זה ולא לקחו תמיכתם ויש שממש מתו מרעב רח"ל, אבל הוא הדבר אשר הציל את שארית הפליטה מירידה לטמיון, מה שאין כן בעי"ה"ק צפת לא עמדו בנסיון, וכמו ששמעתי מהרה"ח ר' חיים ברוך בלוי ז"ל מצפת איך שמקודם צצו ופרחו תלמודי תורה בבנים יראי ה' ומלמדים יראי ה', אמנם מעת שהתחילו לקחת תמיכתם נהפכה הקערה על פיה ונכבה זיק היהדות וירדו פלאים מטה מטה ועד היום אין ביכולתם להחיות עצמות היבשות, לא כן הדבר פה עי"ה"ק ירושלם ת"ו אשר מסרו נפשם על זה לא לקחת אתנן כסף ובזכות זה נשאר לנו שארית בארץ לפליטה גדולה.

ומה מאוד גדול הנסיון שמעת שהתחיל הממשלה לתמוך במוסדות התורה יש שהתירו לעצמם לקחת תמיכתם בהיתרים שונים, עלינו לדעת שזה יכול לגרום ח"ו הריסת היהדות, ועלינו להתחזק מאוד ולידע שזהו נסיון ומן השמים עומדים ומביטים עלינו איך נחזיק מעמד, ולימוד זכות על דורנו החלש והשפל הוא כי נעדר האמת והדעת ואין ממי לשמוע דברי חיזוק, והקב"ה בעצמו ירחם עלינו.

בעוה"ר בדורינו אין לנו הצדיקים שבדורות הקודמים אשר עמדו בפרץ תמיד ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים

וכבר אמרו חז"ל על דורינו בראותם מצב הדור ויתמותם, וכדאי"ת בגמרא (מגילה י"א ע"א), לא מאסתי ולא געלתי לכלותם (ויקרא כ"ו), לא מאסתי, בימי יוונים, ולא געלתי, בימי נבוכדנצר, לכלותם, בימי המן, להפר בריתי אתם, בימי פרסיים, כי אני ה' אלהיהם, בימי גוג ומגוג, במתניתא תנא, לא מאסתי, בימי כשדים שהעמדי להם דניאל חנניה מישאל ועזריה, ולא געלתי, בימי יוונים שהעמדי להם שמעון הצדיק וחשמונאי ובני ומתתיהו כהן גדול, לכלותם, בימי המן שהעמדי להם מרדכי ואסתר, להפר בריתי אתם, בימי פרסיים שהעמדי להם של בית רבי וחכמי דורות, כי

כל העדה לרגום אותם באבנים עד שירד הענן לקלוט האבנים, וא"כ מה חשיבותו כ"כ, אלא הורנו בזה התוה"ק אשר כיון שכלב עשה והשתדל מה שבכוחו והיה נאמן להקב"ה ומסר נפשו למען כבוד שמים הגם שלא פעל מאומה אמנם על עצם קנאתו למען כבוד שמו ית' נחשב ונחשב מאד לפני הקב"ה עד שקראו בלשון חיבה יתירה ועבדי כלב, באותו כינוי חיבה וחשיבות שקרא למשה כדכתיב לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא, וז"ל רד"ק (יהושע א' א') עבד ה', מי ששם כל כחו וכוונתו וכל השגחתו בשם יתברך ואף בהתעסקו בעניני העולם מתכוין לעבודת האל ית' הוא יקרא עבד ה', כמו אברהם עבדי, דוד עבדי, עבדי הנביאים, שהם כמו העבד לאדון עכ"ל, וכ"ז נכתב בתוה"ק, ומעת קבלת התורה עד היום הזה כל יהודי לומד מה שנכתב עליו בתוה"ק ועבדי כלב שקראו הקב"ה בכינוי חשיבות כל כך, וכל זה מפני שלא נגרר אחר כולם והשתדל וקינא עבור כבוד שמים הגם שלא פעל מאומה.

ובכן עלינו למחות נגד שלטון הכפירה אף כשאין רואים תוצאות ואין כוחינו אלא בפה

ולהורות נתן לדורות שיהודי לא יוגרר אחר השפעת הדור רק צריך להיות נאמן לה' ולתורתו ולדעת ולהגיד את דבר ה', בין אם יפעול או לא, העיקר לעשות המוטל עליו ולהיות נאמן להקב"ה, וזה חשוב וחביב לפני הקב"ה, וכל זה היה כוחנו תמיד בכל הזמנים, וזאת מבוקש מאתנו גם היום, כי מה אפשר לנו לעשות יותר, הלא אין בכוחנו להלחם עם רשעים ואפיקורסים האלו, ואין כוחנו אלא בפה לצעוק ולהכריז אשר אין לנו שום שייכות וקשר אתם, והמדינה הוא היפך מדעת התורה הקדושה, והיא מיוסד על כפירה ומינות, ובלי שום ספק שבזכות אמונה שלימה וברורה ירחם עלינו הקב"ה ובמהרה נזכה לישועה.

עיקר הסיבה מה שנמשכים אחריהם הוא מחמת שלוקחים תמיכה מהם והשוחד מעור עיניהם

והנה מעיקרי נסיונות דורנו בזמן האחרון והוא הדבר אשר בעוכרנו, הוא שנכשלים בלקיחת מהרשעים תמיכת כסף, והתוצאה שמחמת זה מוכרחים לחנוף להם, כי השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים, וכבר צעקו על זה בספרים הקדושים אשר כח הפועל בנפעל, והוא פגם עצום ונורא, ובפרט מכופרים אשר כל רצונם ומטרתם לעקור היהדות.

אני ה' אלהיהם. לעתיד לבוא שאין כל אומה ולשון יכולה לשלוט בהם, ע"כ.

הרי שמונה והולך כל הדורות בכל זמן שהיתה עת צרה ליעקב שתל הקב"ה בדור ההוא צדיקים אשר הנהיגו והגיגו על הדור, והצדיקים וקדושים האלו הם הנהיגו ספינת האומה הישראלית בהשפעת קדושתם ובהשמעת דברי חיזוק והדרכה, מה שאין כן דור האחרון דרא דיתמי שניטל מאתנו מנהיגים וצדיקים ונשארו לבד ובדד מאין רועה, ורק אחד יחיד ומיוחד אשר נשאר לנו לעולם והוא אני ה' אלהיהם, ועל זה תמכנו יתדותנו, וזה התחזקותנו כי סוף כל סוף יבא קץ וסוף לצרותנו תחלה וראש לפדיון נפשנו וכלי שום ספק אשר הגלות לא יוכל להתארך עוד זמן רב, וישועתנו קרובה לבא.

הקב"ה ירחם כבר עלינו, ויביט על זה שאנו נשארו לבד כיתומים וכגלמודים, ואנו נמצאים בנסיון קשה ומר הזה כבר קרוב לשלשים וחמש שנה וכמעט שאין במציאות להחזיק עוד מעמד כי כבר כשל כח הסבל, ורק ה' אחד יכול להצילנו ולהושיענו, ובכן אנו מפילים תחינתנו ובקשתנו קדם רבון עלמא אשר האומר לעולמו די יאמר לצרותינו די, די לצרות המרות, די לנסיגות המרות, מלאכים ושרפים יתפללו עלינו, נשמות הצדיקים יתפללו עלינו, אשר נזכה להיפטר משלטון רשעים ואפיקורסים האלו, ונזכה כבר לראות בישועת כלל ישראל בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

(מוצש"ק פ' שלח (בחול"ל בהעלותך) כ"ב סיון תשמ"ב לפ"ק)

ממשלת הציונים שהיא עומדת בהעברה על שלש השבועות גורמת לשפיכת דמים כמאחז"ל הרני מתיר את בשרכם וגו'

כמה אנשים שאלוני ע"ד "החזרת השטחים" ולא עניתם, כי בדרך כלל איני מתערב בענינים אלו כי אין זה נוגע לי, ובכל זאת היום הופיע לי במחשבתי רעיון וחושבני שהיא אמיתית.

דהנה הרי אמרו חז"ל (כתובות ק"א ע"ב) ג' שבועות השביע הקב"ה את ישראל א' שלא יעלו בחומה, ופ' המהרש"א והעץ יוסף בעין יעקב דהיינו שלא יאספו לעלות יחד בפעם אחד, מה שאין כן כשעולה לגור אחד אחד, שזה אינו מראה שאתה תופס ומחזיק ארץ ישראל בכח ובשליטה יעו"ש, והב' שלא ימרדו באומות, והג' שלא ידחקו את הקץ, (ומביא על זה רביה"ק מסאטמאר זצ"ל שהכוונה שאפילו אינו בארץ ישראל דווקא, אסור בכח עצמם לקחת שום מדינה וממשלה לשחרר עצמם מן הגלות, כי גזירת הגלות

גזירה נגזרה מן השמים כדי לכפר עונם), וא"ל הקב"ה אם אתם מקיימים את השבועה מוטב, ואם לאו אני מתיר (פירש"י לשון הפקר) את בשרכם כצבאות או כאילות השדה (פ' הפקר לאומות העולם לפגוע בהם ה"י) ע"כ, והנה דברים אלו חזר ושינן רביה"ק מסאטמאר זי"ע, ומרגלא בפומיה כי היות והקמת המדינה (עצם הרעיון) הינו העברה על הדת, ובגלל זה נגרם שפיכות דמים רבים באר"י רח"ל.

כל זמן שהחרדים מתבדלים מהציונים המה מגינים על ארה"ק מהקטרוג של הרני מתיר וכו' אבל כשהחרדים טוענים אסור להחזיר שטחים וכדו' זה גורם קטרוג ה"י

אכן בכל זאת לא נשמע ולא היה עד הנה דבר כזה שישפך דם ישראל כמים ברחובות כהפקר, לירות ולדקור על ידי ערביים בני עולה ה"י, כי עד הנה היה זאת או דרך מלחמה, או להמתגרים בהם ליושבים על הגבולים או שאר הגירויים בהם, מה שאין כן עתה היא על לא דבר רח"ל למרות שהמודבר לשלום, אשר על פי סברה הנותנת היה צריך להיות השקט ושלוח, ונהפוך הוא כנראה בחוש מיום ליום רח"ל, והטעם לזה נראה, כי עד הנה היה הקטרוג גם כן גדול בשמים שעברו על הג' שבועות, הלא הרי גזר אומר ואם לאו אני מתיר וכו' רח"ל, אלא שבאו מלאכי מליצה ומנעו את הגזירה לצאת, כי מליצת סניגורים בפייהם הלא יש כמה וכמה מעדת היראים שלא עוברים, ולא משתייכים בכל העבירה הנ"ל, ומה נעשה ואינם אשמים בזה מה שהחילוניהם המופקרים עוברים, וע"כ נתעכב הקטרוג ה"י, אבל כעת שנשתרבב המדובר בין המון העם גם בין החרדים, [ודיבר בענין הצעטיל שכתבו ארץ חמדה נחלת אבותינו ועוד דברים ברורים שזה שלנו], והתבטאו לאמר אסור להחזיר השטחים, שזאת אומרת כאילו ארץ היא עתה שלנו ברשותינו, [כאילו בא לנו בנחלה וירושה כאשר בא בימי יהושע ודוד ברצון ה' עפ"י הנביא] ואסור לנו מחמת כן להחזירו, וזהו אשר גרם לגלגל ולעורר רח"ל הקטרוג הקודם של ג' שבועות שנאמר וא"ל אני מתיר את בשרכם וכו', אשר היה נמנע לצאת מכח אל הפועל מחמת הסינגוריא אשר יהודים החרדים אינם רוצים בו בהעברה על הג' שבועות, מה שאין כן עכשיו שבדבריהם הללו מגלים דעתם שארץ ישראל היא כאילו שלנו.

(דברות קודש בעת מלחמה ביום ד' יחי שנת תשנ"ד לפ"ק)

בעת נסיון רואים את מהותו של כל אחד ואחד

טרם ביאת המשיח יהיה זמן של וברותי מכם וגו' (יחזקאל כ' ל"ח)²², אז יהיה בירור אשר יבררו בירור אחר בירור,

מג. דרשה זו תרגמנו משפת האידיש.

מה יהיה, ואין לנו אלא לעורר רחמי שמים שלא יבא לזה, דאם ח"ו מגיע לזה אז צריכים הרבה יותר רחמים, וזהו בבחי' לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, דאז קל יותר לפעול ישועה, ע"כ יש להתפלל תפול עליהם אימתה ופחד שיפול פחד על "כל הצדדים", וח"ו לא יהיה להם שום שליטה, שיפחדו ולא יוכלו לעשות מלחמה ולשפוך דם יהודי ח"ו...

[וכאן האריך לתאר את גודל הפחד והבהלה שהיה בעת המלחמה בשנת תש"ח, ושרק ע"י תפילות ותחנונים להשי"ת ובכח התוה"ק ועניית איש"ר בכוונה ניצלו, וסיים].

יש לפחד ממה שאמרו חז"ל הרני מתיר וכו'

אמרתיו היום העיקר מה שיש לפחד הוא ממה שאחז"ל שכשוכובשים את אר"י בכח הזרוע כתוב ע"ז הרני מתיר את בשרכם וכו' ה' ישמור ויציל, אלא שאנו צריכים להתחזק שאנו שבויים תחת הרשעים האלה, ומרגע ראשונה לא הסכמנו למדינה זו, ומאז אנו מחכים שנפטור מהם מתוך רחמים וחסדים.

השי"ת יעזור שנוכח להגאולה השלימה, ומשיח צדקינו יגרשם, הרי כמה השונאים שלנו, הם משחיתים להכלל ישראל, והרבש"ע יעזור שנפטר מהם בקרוב בהגאולה שלימה וננצל מרשעים "ההם" (הערביים) והרשעים "האלו" (הציונים) ונראה רק חסדים והגאולה בב"א.

(דברות קודש מלהבות אש שנאמרה לבחורי הישיבה פרשת במדבר שנת תשכ"ז לפני המלחמה)

חז"ל העידו על גודל הנסיונות בעקבתא דמשיחא וצריך להתגבר עליהם במסירת נפש

כתיב בתהלים נתת ליראיך נס להתנוסס מפני קושט סלה, מובא במדרש רבה (וירא) נס להתנוסס, נסיון אחר נסיון בשביל לנסותם בעולם, ע"כ.

כבר גילו לנו חכמינו ז"ל (במסכת סנהדרין בפרק חלק דף צ"ז ע"א ובמסכת סוטה דף מ"ט ע"ב) אשר קודם ביאת המשיח כמה קשה יהיו הנסיונות, עד שאמרו פני הדור כפני הכלב (היינו שלא יהיו בושין זה מזה, שלא יהי' מדת הצניעות והבושה), חוצפא יסגי, נערים ילבינו פני זקנים וכו'.

הרבה ימים ושנים אשר הנסיונות מתגברים מיום ליום, אין לך יום שאין קללות מרובה מחבירו, הרבה רחמי שמים צריכים שלא יהיו נגדרים אחר שטף המים הזדונים, מינות ואפיקורסות השוטף ועובר כל גבול, ואי אפשר להנצל רק בסייעתא דשמיא וברחמי ד', המאיר באורו להחפצים והדורשים אחר האמת, ואשר אינם מושפעים להתפרנס

כבר התחיל הבירור כבר הרבה שנים, וככה זה נמשך מיום ליום משנה לשנה שמבררים נשמות שצריכים להתעלות, וכאשר יבא המשיח יהיו אז במדריגה גבוה מאוד, מי אשר עומד עתה בנסינות יהיה אז טוב מאוד, וזה מתברר מיהו הצדיק ומיהו הרשע ומה שנעשית בפנימיות לבו, בשנים הקדמונים היו יכולים להסתיר את הרשע, והיה יכול להיות רשע בפנימיות לבו ומבחוץ היה מתבייש, ובעוה"ר כהיום אינם מתביישים לגלות הרשע בגלוי ועי"ז אכן נעשית הבירור.

גם הזמן שעומדים בה כעת הוא בירור גדול, אפילו אצל האנשים מרחוב הרי רואים בבירור מי הוא בתוכיות רוצח ואפיקורס רח"ל, הרי רואים אפיקורסים שיש להם השתוקקות שיהיה מלחמה, הדם רותח בקרבם, וזהו סימן שבפנימיות לבם יש להם מדת הרציחה חוץ ממה שכל מלחמתם הוא אפיקורסות, שילכו ללחום עם כל אומות העולם טרם ביאת המשיח, הלא אין כאן שום היתר לזה, אדרבא רח"ל מה שנאמר בזה, וחון מאפיקורסות הרי זה שפיכת דמים, הרי כל יהודי שיש לו מדת רחמניות וקצת איידלקייט, אם כבר היה המלחמה כמה דם יהודי היה נשפך בשביל זה ה"י... וכמו שראו במלחמה הקודמת שלא יכלו לדעת מה יהיה מיום ליום והתביאו את עצמם בקעלער וכאשר יצאו לרגע היו יכולים ליהרג ה"י.

מי שיש לו חשק שיהיה מלחמה הרי זה סימן שיש לו מדת הרציחה

עכ"פ האיך יכולים לחשוב הלואי שיהיה מלחמה, מי שיש לו מחשבה כזו סימן הוא זה שהוא בכלל הרשעים ואפיקורסים רח"ל ובכלל הרוצחים, הרי יש לו מדת הרציחה, האיך יכולים לסבול דבר כזה שדם ישראל ישפך כמים, אפי' אם יהרגו מיליאנען ערביים ויהודי אחד אין זה שווה כלל ומכ"ש דכמה יהודים נופלים במלחמה רח"ל, מה לנו מזה שנופלים רבבות ערביים הרי אינם חשובים כלל, אבל יהודי אחד שומר תורה ומצוות שקול כנגד מיליאנען מיליארדן ערביים, האיך יכול להיות שיהא להם חשק למלחמה, הרי כאן מתברר שיש לו דם של רציחה... הקב"ה יודע תעלומות לב מהו בתוכיות לבו, ואם מצפה למלחמה הרי זה סימן שנתקלקל ביהדות רח"ל, מי שיש לו מדת יהודי מפחד ממלחמה ומפחד לשלום יהודים אחרים.

צריכים לבקש משהי"ת שכמו שעד עכשיו נמנע מלחמה כן ימשיך גם הלאה שלא יהיה מלחמה, ואם יש חלילה מלחמה, אז ישמור השי"ת, וא"א לתאר ולשער עד כמה גדול הסכנה, אף אחד אינו מובטח, ואינו יודע

וגם אותם שאין להם יד במרד ובמעל הזה. מי יודע אם מיחו כראוי כאשר ידוע שהרבה מהגאונים וקדושים באונגרין, בשעה שהובילו אותם לאושוויץ, אמרו שזה עונש על שלא מיחו כראוי נגד תעמולת הציונים ואביזריהם¹.

וכי יש הו"א שעל ידי שניתן להם יותר כח על העברת השבועות בזה יהיה הצלה, והרי זה דומה כמי שמכבה אש עם נפט, שזה מגדיל המדורה ומרבה הסכנה.

הלא הרבה דרכים למקום להציל את ישראל ואין אנו צריכים להם

ואם יהיה ברצון ד' להציל אותנו, הרבה דרכים למקום, ורבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום, ואין שייך בזה לומר דרך הטבע, או שלא כדרך הטבע, כי בשעת מלחמה אין יודעין באיזה אופן הוא דרך הטבע, וע"פ רוב רואין בזה ההיפך ממה שהוא במחשבות בני אדם, כאשר מספרים הרבה מזה אלו שהיו במלחמות הקודמות, שההצלה ע"פ רוב הי' בהשגחה שלא כדרך הטבע.

יש לדעת כי מרשעים יצא רשע ולא יצא טובה מהם לישראל

ואנו צריכים לידע כי מרשעים יצא רשע, ואין שום הצלה על ידי רשעים, ואסור להעלות על הדעת שיוכל להיות באופן אחר, ואי אפשר לידע איזה סכנה צפויה ח"ו על ידי התחברות להם, כאשר כתב (ד"ה ב' כ') בהתחברך עם אחיזהו פרץ ד' את מעשיך, ואי אפשר להיות שום הצלה וישועה רק באמונתנו ובטחוננו בה' ובעשיית רצונו ומצוותיו, אבל לא על ידי העברת השבועות ולא על ידי התחברות לרשעים ולחשוב שעל ידיהם איזה הצלה, כי גם אלו הנצחונות שראו באלו הזמנים זה ג"כ להגדיל הנסיון, לבחון אם לא נחלש על ידי זה מאמונה הטהורה והשגחה, ושלא לתלות ההצלה ברשעים אפיקורסים.

ושמעתי שיש איזה מדרש, כי קודם ביאת משיח צדקנו יעשו ביניהם ישראל ואומות העולם שיבנו מזבח ולמי שירד האש עם זה האמת, וירד האש לאומות העולם, כ"כ יוגדל הנסיון.

משל האורח ששרף את הבית ועשה עצמו כמציל

ולא אמנע מלהעתיק מה שראיתי משל על זה², שהיה איש אחד שהיה שונא לחבירו עד מאד, והתיישב בדעתו

ולהנות מהשפעות זרות אשר אינם מצד הקדושה, אשר רק אלו יכולים לראות דברים אמיתיים, לאפוקי אותם אשר מושפעים ומשוחזים כבר אינם יכולים לראות האמת, כי טח מראות עיניהם מהשיכל לבותם.

והנה בעוה"ר כל כך גברו הנסיונות, נסיון אחר נסיון, עד שכמעט אין מה להשיב ואין במה להתוכח, רק ההרגש שהקב"ה מאיר בלבבות בני ישראל להרגיש שזה הוא נסיון, וצריך להתגבר נגד זה במסי"נ.

בעוה"ר יש כאלו שנמשכים אליהם לתרום להמגבית שלהם שקוראים לזה קרן המגן

והנה האחרון הכביד זה הנסיון מהתעמולה הנקראת קרן המגן (ולא זה הוא מה שכתוב (בתהלים י"ח) מגן הוא לכל החוסים בו), אשר רצים בכל כחם לתרום התנדבותם, אשר גם אלו אשר קשה להם ליתן פונט אחד על ענין צדקה הגונה, מקדימים הם עצמם בסכומים אשר מעולם לא נתנו כזאת לענין של צדקה אמיתית, כאשר מצינו גם כן אצל העגל ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם, אשר לא היה צריך לזה שום השפעות, רק ואומר להם דבר אחד למי זהב לבד, והם מהרו והתפרקו כפירש"י ז"ל, מזה לבד הי' ג"כ די ראייה כמה טמון בזה כח הקל"י, שלדבר מצוה לא היה בנקל כל כך לתרום סכומים כאלו.

יש השואלים הרי צריכים להתגונן מסכנת מלחמה אבל באמת יש יותר סכנה במה שעוברים על השבועות החמורות

והנה כבר כתבתי שגודל הנסיון בזה, שאין מה לטעון ולהשיב נגד המתוכחים, ושואלים הלא עומדת לנגדינו סכנת מלחמה ח"ו, אשר אומרים ח"ו לכלות, ד' ישמרנו.

עכ"ז לפחות פתח כחודו של מחט בתשובת דבר זה, לא להרוצים להתוכח, שנגדם לא תועיל שום טענה ותשובה, רק להרוצים האמת, ואינם מושפעים משום קבלת שוחד.

כי הנה כתב, מלחמות אני עשיתי, וכל הענינים המתהווים בעולם הכל הוא בהשגחת הבורא, וזהו אחד מו"ג עיקרים, כמו שאומרים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים, ואם יש לפחד ממלחמה ח"ו אין ביד שום א' מהצדדים לפתוח מלחמה רק בגזירת הבורא ח"ו, ורק מזה יש לפחד, שלא נענש ח"ו על העברת השבועות שהשביענו הבורא, שלא נעלה בחומה ושלא נמרוד באומות, כמובא במסכת כתובות (דף ק"א), גודל העונש בזה ח"ו.

מד. עי' בספה"ק ויואל משה בתחילת הקדמתו מש"כ בזה.

מה. תוכן דברי המשל מובא בספה"ק ויואל משה מאמר שלש שבועות ס' ק"א, ובקונטרס על הגאולה ועה"ת ס' מ"א.

אין לנו חלק ונחלה במרידה נגד מלכות שמים

מעת הקמת מלכות המינות בארה"ק לקח רבינו [כ"ק הגה"ק מתולדות אהרן ז"ע] עבודת הקודש להבדיל את קהל הקודש מהציונים הרשעים שהפיקו זממם בפועל להקים מדינתם, במיוחד יצא במלחמת חרמה נגד זה אשר הרשעים התחילו דרכם בסערה בכח הזרוע ובכלי זיינם תפסו אנשים תמימים ברשתם, ללכת לשרת בצבא הטמא שלהם להגן על הקמת מדינתם בארץ ישראל.

ביום י"ז כסליו תש"ח בבוקר, עוד קודם תפלת שחרית אסף רביה"ק התלמידים בבית מדרשינו, וקבל כל עם ועדה זעק זעקה גדולה ומרה, שאין לנו חלק ונחלה במרידה נגד מלכות שמים בהתיסדות המדינה בארץ ישראל, ואין לנו עליהם שום ערבות, וכל אחד ישמור עצמו ואת בני ביתו להתבדל מהרשעים ולא להנות מהם שום טובות הנאה.

הציונים באו אז בכח הזרוע לכבוש גם את שכונות היהדות החרדית, ובאו בעצם יום השבת קודש לתוך השכונות החרדיות בחילולי שבת בפרהסיא, להראות בריש גלי כי הם הבעלי בתים בירושלים עיה"ק ומי יכול לעמוד נגדם.

אך בני היהדות החרדית לא טמנו ידם בצלחת, והתחילו לערוך נגדם מחאה ומלחמה כבדה, ועליהם ניצח ראש מערכות ישראל שר צבא ה' רבינו הקדוש [מתו"א] ז"ע, אשר עמד מאחורי הגב של קהל המוחים והמפגינים נגד רשעי ופושעי ישראל, אשר באו לחלל פלטרין של מלך בעצם יום השבת, וזירז קהל המוחים בכלל ואנ"ש בפרט לעמוד נגדם, ולא ליתן למלאך המשחית לבא לשכונותינו לחלל את יום השבת, וב"ה אחר מלחמה כבדה במסירת נפש הפסיקו חילולי השבת בשכונותינו.

צריכים אנו לקבל עלינו מסירת נפש להציל את בחורי ישראל מגיוס לצבאם הטמא

כדברים האלה דרש בלהבת אש בסעודה שלישית פ' אחרי תש"ח:

"הכל תלוי באמונה, ואילו היה לנו האמונה שלימה אזי היינו יכולים לקיים כל התורה ומצוות כדבעי, כי הכל תלוי באמונה, ואמונה הוא דבר יקר וחשוב מאד וצריך שמירה גדולה לזה, ובפרט בדור הזה, ובפרט במצב הזה שהרשעים הרימו ראש בחוצפה גדולה להשתלט עלינו בגוף ונפש, ה' ישמרינו ויצילנו ברוב רחמיו מהחיות הטורפות האכזרים הללו.

"ואמת הדבר הוא שכל הענין הזה הוא לנסות אותנו, וצריך להיות מוכן לכל מיני נסיונות, כי מי יודע עד כמה

שרוצה לשלח אש לשרוף את ביתו. ושכר איש אחד שיעשה זאת, והשליח הזה הלך לשם, לבית חבריו הנ"ל. ובקש ממנו מקום ללון, והוא קבלו בסבר פנים יפות, וכאשר בעל הבית הזה הלך לישון, ובעת שנרדם מטורח היום, הלך זה האיש לחוץ והדליק את הבית בארבע רוחותיו, ובכדי שלא ירגישו בו חזר למשכבו בכתחילה ועשה עצמו כישן, וכאשר האש יצאה ללהב, הרגיש בעל הבית והתחיל לצעוק מאד שהבית שלו דולק, עמד האורח הזה גם כן בבהלה וצעק מה זאת, ובקש אותו בעל הבית שילך להציל את מה שביכלתו, ונכנס בהרפת והציל בהמותיו, ושאר דברים לא היו יכולים להציל, וכאשר נח הבעל בית מהשריפה, בקש את האורח לילך עמו להשענן, שיתן לו קצת י"ש להשיב נפשו מגודל הפחד, וסיפר הנשרף לבעל השענן את מה שקרה לו בלילה, ושיבח את האורח מאד, ואמר שלולא אורח זה היה נשרף אפילו כל בהמותיו, ולא ידע שלולא האורח לא ה' שום שריפה בביתו, והנמשל מובן מעצמו, הם צועקים שהם מצילין, וזאת לא יאמרו שהם גרמו את כל החרבות, ולולא הם שגרמו לכל זה, לא היה נצרך לשום הצלה, רק היה הכל על צד הטוב.

אם נעמוד בנסיון שלא לחזקם ונמחה בידם נמשך עי"ז ישועה למעלה מדרך הטבע

ובאיזה אופן שתהיה ההצלה אי אפשר לנו לידע זאת, אמנם זאת בטח ובלי שום ספק שלא יהיה שום הצלה וישועה על ידי אפיקורסים ורשעים, והמעלה על דעתו נגד זה, ומכל שכן המשתתף באיזה פעולה שהיא, הוא רחוק מאמונה שלימה.

ומוכרח אני לקצר במקום שאמרו להאריך, ואוי לי אם אומר ואוי לי אם לא אומר. ואי אפשר לבאר הכל בכתב, רק לזכור מה שהיה במלחמה הקודמת עם מחנה של צעירים חרדים מבני ברק, והבאים לארץ, ודי בזה להתבונן שלא ליתן חרב בידי שונאינו.

ואם נעמוד בנסיון, ולא נתחבר לפועלי און, ולא נגדיל המדורה על ידי נתינת כח להם, ולא יהיה לנו חלק בהעברת השבועות שהשביע אותנו הקב"ה רק יהיה בטחוננו בד' בלבד. ונמחה בכל כחנו נגד אותם העוברים על השבועות הנ"ל, יפתח לנו הקב"ה פתח הצלה אשר גם מה שאינו עולה על דעתנו. כי לד' הישועה. ויקום בנו מקרא שכתוב יפול מצדך אלף ורבבה מימיןך אליך לא יגש רק בעיניך תבטי ושלומת רשעים תראה כי אתה ד' מחסי עליון שמת מעונך. ונזכה במהרה לישועתן וגאולתן של ישראל בביאת משיח צדקנו בב"א.

(מאמר שנכתב בכתב י"ק בתקופת מלחמה בארה"ק)

למי להסביר ולבאר את הענין הזה בארוכה, אבל עכשיו בעוה"ר מגודל החשכות והשפלות והקריירות קשה מאוד להסביר זה הפרט, (אמנם הרוצה לרוות את צמאנו יעיין בספר ויואל משה מאמר ג' שבועות שמוסבר שם באריכות זה הפרט).

(מתוך דרשה באור ליום ב' לך תשל"ה, בביהמ"ד "קהל יראים חסידים" בענין הגזירה של גיוס)

הבחורים שלי לעולם לא יכבדו את הדגל הציוני ואין סיבה לקחתם לצבא

אחד מהדברים שנגעו לליבו של רבינו [מתולדות אהרן זצ"ל] במהלך שנות חייו, היא פרשת הגיוס. ראו על רבינו בחוש שהדבר נוגע עמוק מאוד לליבו עד שכמעט לוקה הוא בבריאות גופו. הוא נפגש אז עם אחד מגדולי הבכירים במדינה הכפרנית ששימש אז כ'סגן שר הבטחון במדינת ישראל', הוא הוכיח לו אחת על אחת איך שהבחורים החרדים צריכים על פי חוק להיפטר משירותי הצבא הציוני מאותה סיבה שלהבדיל הערביים פטורים משירות הצבא.

על פי דרך הטבע, מי שמדבר דיבורים בסגנון זה לא נענה בחיוב בלשון המעטה, אך רבינו דיבר אליו בעדינות וברוב תבונתו ידע איך להחדיר בלבו הגס של אותו איש את גודל החובה שלנו כיהודים קדושים שלא לשמש ולשרת בצבא הציוני.

רבינו הסביר לו, כי בשעה שיש להצדיע אל הדגל הציוני, הבחורים שלנו לעולם לא יעשו זאת, יהיה מה שיהיה הם לא יצדיעו אל הדגל. ולכן מה לו לקחת את הבחורים החרדים לצבא, הדבר רק יציק לו עד שפשוט לא משתלם לעשותו.

(מזכרונות הרה"ח ר' גבריאל צבי חיים שישא שליט"א מנש"ק, הובא ב"דורות" של ה"עדה")

השטן החליף את הישועה בכיבוש הכותל

רבינו ז"ע עמד כחלמיש צור לחזק בני ישראל בכל עת ועידן. בשנת תשכ"ז כשעשו הציונים מלחמה עם הערביים וכבשו את עיר העתיקה עם כותל המערבי, אזי כל ימי המלחמה נשאר רבינו בבנין הישיבה, והיה אז ביחד עם רבינו כמה מאות נפשות, הפחד והבהלה היה נורא מאד, ועל בנין הישיבה נפלו כמה וכמה פגזים שהרעידו את כל הבנין.

רבינו הקדוש חיזק והפיה רוח חיים בכל קהל הקודש בדיבוריו הקדושים, רבינו התבטא אז כי מגודל ההתעוררות והרהורי תשובה נעשה התעוררות הגאולה, וכנראה שהבע"ד הרגיש בזה שהגיע סופו, לכן פעל שהציונים יכבשו את כותל המערבי, ועל ידי זה יסתום פיהם של כלל ישראל מלבקש שוב על הגאולה, ויחשבו הלא יש לנו כבר הכותל מערבי...

יגיעו הנסיונות, ואנחנו צריכים לקבל על עצמינו מסירת נפש, ובזכות זה יתבטל ויכלה במהרה כל הנסיונות, ונזכה כולנו במהרה להגאל ע"י משיח צדקינו.

"וזהו הענין מרומז בסיום הכתוב ובחוקותיהם לא תלכו, כי גבי הרשעים יש ג"כ חוק, שבאים להתקומם עלינו בחוק בלי טעם ושכל, כי איזה שייכות יש לי עמו, וכי אני מחזיק בשיטתו, ואיזה צד שייכות בעולם יש לי עמו, והאיך ובאיזה עזות מצח מתקומם ובא עלי שאלך לעזרתו.

"כי באמת וכי צריך לבאר גודל הסכנה של זה הענין, אשר גלוי לכל עד כמה זה מגיע, שרוצים לחטוף בחורי ישראל, אשר הורים טרחו בהם ועמלו כל ימי חייהם לגדל אותם, עד שזוכים לגדלם עד ימי הבחרות בדרך התורה והקדושה, ואח"כ פתאום באים הטמאים הארורים הללו הערב רב, ופורשים רשת לרגלם ללכדם במצודתם, כי בטוחים הם שבכחם להמשיך לב הבחור והאברך הזה בפיתויהם ובדרשותיהם ובזמירותיהם הטמאים, עד שבהמשך הזמן כבר ילך אליהם ברצון, והרמב"ם פוסק שעל אביזריהו דגילוי עריות צריך למסור נפשו.

"ועל זה אנחנו צריכים להתאחד אנשי יראי ה' יחד החפצים בדרך התורה, כי כח היחיד אינו דומה לכח הרבים, ובזכות זה המסירת נפש שנקבל עלינו יהיה המתקנות הדינים, ויתבטלו כל הגזירות מעלינו ומעל הכלל ישראל".

(מזכרונות הרה"ח ר' מרדכי בלום שליט"א מח"ס שופריה דאברהם, ע"ש פרק ח', מובא ב"דורות" של "העדה")

הצבא של ממשלת הציונים הלא היא נגד שלשת השבועות החמורות והאיך יוכל יהודי מאמין בה' לקחת חלק בזה

ידוע שעצם המדינה והמרידה באומות העולם הוא נגד דעת התורה הק' כמובא במסכת כתובות (דף קי"א ע"א) וז"ל ג' שבועות הללו למה, אחת שלא יעלו ישראל בחומה (יחד ביד חזקה, רש"י), ואחת שהשביע הקדוש ברוך הוא את ישראל שלא ימרדו באומות העולם וכו', בצבאות או באילות השדה (שיר השירים ב' ז'), אמר רבי אלעזר אמר להם הקדוש ברוך הוא לישראל אם אתם מקיימין את השבועה מוטב, ואם לאו אני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה עכ"ל. ועוד שכל יסוד המדינה הוא מינות ואפיקורסות חוקיהם הם חוקי גוים וכו'.

על כל פנים מכיון שכל יסוד המדינה הוא הצבא כי זולתו לא יתכן שום מדינה, על כן איך יוכל יהודי המאמין בה' ושומר תורתו לקחת חלק בעקירת הג' שבועות, ואיך יוכל לקחת חלק ולעזור בהמרידה במלכות שמים ולמינות ואפיקורסות וכו', והנה בעת הקמת המדינה היה עוד

וסיים רבינו "אמנם אנחנו לא מסתפקים במתנה הלז של הכותל מערבי, רק אנו רוצים ומבקשים שישלח לנו השי"ת הגואל צדק במהרה בימינו אמן".

(מזכרונות הרה"ח ר' מרדכי בלום שליט"א, מובא בדורות של מכת"ע "העדה")

היה מוכן להישאר ביער בלי כלום עד שב"ק ובלבד שלא ליהנות מעזרת צבא הציונים

מסופר שבשנת תשי"ב נסע רבינו [מתולדות אהרן זי"ע] לאתרא קדישא מירון, ושהה שם זמן רב מיום חמשה עשר באב עד ערב ר"ה אז חל ר"ח אלול בימי ג' וד' בשבוע, ואז הי' חתונות של תלמידי רבינו בירושלים, ורבינו נסע לירושלים ת"ו בכדי להשתתף בשמחתם, כדרכו בקודש שהי' משתתף בשמחותיהם של תלמידיו, ואת החפצים שלו השאיר בדירה שהתאכסן במירון. והנה ביום חמישי הלך רבינו לדרכו לחזור למירון לשב"ק, ובאותם הזמנים הי' קשה לנסוע למירון ולא הי' כ"כ אפשרות לנסוע עם קאר פרטי, ועם האגד לא אבה רבינו לנסוע ונסע עם מסילת הברזל עד חיפה ת"ו, והתאכסן ולן לינת הלילה שם אצל הרה"ח ר' ארי' (אביו של ר' דוב) אייזענבערג ז"ל. ביום ערב שבת קודש בבוקר, אחרי תפילת שחרית לקח רבינו טעקסי והתחיל לנסוע למירון, והנה בליל חמישי הקדימו כמה מתלמידי רבינו לבא למירון בכדי להיות שם עם רבינו, והנה כאשר הטעקסי עבר ניר עכו ת"ו התקלקלה הטעקסי נעשה פאנטשער אשר בו נסע רבינו, והי' בלתי אפשרי לקחת טעקסי אחר, ונשארו שם תקועים באמצע הדרך שהי' בתוך יער עבות במשך כמה שעות, וכמה שניסה בעל הטעקסי לתקן ולסדר לא עלתה בידו כלום. והנה בינתיים נקפו השעות וכבר הגיע חצות היום ויותר, ובעוד כמה שעות כבר הי' שבת קודש והם עומדים שם באמצע הדרך בלי כלום.

... והנה עברו כמה מיליטערישע מאשינען אשר בראותם רבינו ואנשיו עומדים שם, עצרו מהלכם ורצו ליקח רבינו ואנשיו עד מירון, אך רבינו התעקש ולא אבה להסכים, כי הרי כל יסוד המדינה הציונית היא עקירת התורה וכפירה במלכות שמים רח"ל, ואמר כמ"פ כי הוא מוכן לשבות את השבת שם באמצע הדרך בלי מאכלים ובלי מקוה נוסף לכבוד שבת ובלי מגין כו' ובלבד שלא יסע עם כוחות המדינה הציונית. התלמידים שכבר הגיעו למירון, ראו שנתאחרה השעה ועדיין אינם שומעים

ורואים פעמי מרכבותיו של רבינו, ותמהו לעצמם היתכן שעדיין לא הגיע רבינו למירון, והתקשרו בטעלעפאהן אל ר' ארי' אייזענבערג בחיפה לשאול על רבינו, והוא אמר להם שכבר מזמן נסע רבינו אליכם למירון, ולא ידעו התלמידים לשית עצות בנפשן כדת מה לעשות. והנה כאשר נתאחרה השעה עד מאוד וכבר הי' כמה שעות אחרי חצות היום, הלכו עד כפר שמאי שליד מירון לברר היכן נמצא רבינו, והנה עיניהם רואות קאר משא גדול מאוד (טראק, לארי), מלאה חצץ וצורורות אבנים, ועל האבנים יושב יהודי עם כובע לראשו, והבינו כי זה א' התלמידים ורבינו יושב למעלה ליד הדרייווער עד שהביאו למירון מחוז חפצו.

(מובא בעבודת הרועים לחודש כסליו בערכו)

השי"ת ינער את הרשעים מארה"ק בלי היזק להכשרים

בספר ליקוטי תורה דברי אמונה ימים נוראים (ח"א עמוד ק"ח) מובא שיחת קדשו: בענין לגור בא"י, יש חוששים היות הרשעים הציונים והכופרים יתנערו ויעקרו מא"י כשיבוא משיח צדקנו, ובדרך הטבע זה בלתי אפשרי שיתנערו מכאן אם לא ע"י מלחמות אומות העולם, ומי יאמר זכיתי לבי שינצל, אבל האמת הוא שהרבה דרכים למקום, ועקירת הרשעים מא"י יתכן גם באופן שלא יהי' נזק ח"ו ליהדות החרדית שותומ"צ. הגם שבדרך הטבע אין לנו השגה האין זה אפשרי, אבל מי יאמר מה תעשה ומה תפעל, והרבה עצות יש למקום ב"ה.

ומביא מס' חסד לאברהם (מעין שלישי עין הארץ נהר כ"ב) באריכות מה שיהי' בעת ביאת הגואל"צ שיבוא בא"י, וכך ימצאו אז מישראל בארה"ק עיי"ש. ומסיק רבינו שמדבריו שם משמע שבזמני מוכרח שיהיה כל ישראל בארה"ק כי למי יבוא להגויים או להחפשיים שאינם רוצים בביאתו ח"ו.

אמנם בספרו אסיפת מכתבים (דרשה ב')¹⁰ מביא בענין זה בזה"ל: שאמר לו כ"ק הגאון"ק מסאטמאר זי"ע: שאם הרשעים יצליחו ח"ו להוציא לפועל אחד מהג' דברים דלהלן, אז אסור בהחלט לגור בא"י, ועד אז יכולים לגור שם, והג' דברים הם א) גיוס בני הישיבות ח"ו. ב) גיוס בנות ח"ו. ג) אם יקבלו את התלמודי תורה תחת רשותם שלא נוכל להנהיג אותם כרצוננו, אז אסור לגור בארץ ישראל עכ"ל. והשי"ת יעזור שנזכה בקרוב לחזות בביאת גואל"צ בקרוב דידן אמן.

(זכור לאברהם ח"ב עמ' שס"ה)

מו. בספר זכור לדוד (עמ' תל"ג-תל"ד, קורות חייו ופעליו של ר' דוד'ל פרענקל זצ"ל, יו"ל ע"י הר"ר יצחק פרענקל שליט"א) כתב שהיתה זה בשעת דרשתו על גזירות גיוס בני הישיבות אשר בקשו לגייסם ולבטל את הדחויים (התקיימה באור ליום ב' פ' נח שנת תשל"ה בביהמ"ד קהל יראים חסידים ברח' מא"ש) ואז אמר שבאחד מביקוריו אצל רביה"ק (בשנת תשכ"ו או תשכ"ז) אמר לו רבינו כן.

חלק ה' - בחובת החינוך על טהרת הקודש

למאוד בעוה"ר, ובפרט לעת כזאת שהיוקר מאמיר, והלחץ זו הדחק מעיק ומכביד באופן נורא ה"י.

ולמען אחי ורעי אדברה נא, לחזקם ולעודדם בדבר מצוה נשגבה זו, ולתמוך בידם בעין יפה וברוח נדיבה, כדי שיוכלו להרחיב את יקרת פעולתם, וללכת מחיל אל חיל להיות למשען לבני ציון היקרים המקדשים שם שמים בעוז ובגבורה דקדושה.

וזכות המצוה תגן על כל העוזרים והמסייעים, העושים והמעשים, להתברך ברכות שמים, ויזכו לראות בהגלות כבוד מלכות שמים, וישראל נושע בד' תשועת עולמים, ביאת משיח ד' הולך תמים, בב"א.

באעה"ח ה' לך, י"א מרחשון תשל"ז, פעה"ק ירושלים ת"ו.

אברהם יצחק קאהן^{מח}

דיברתי עם רבינו ואמר לי הם לא נותנים בחנם וסוף כל סוף יתערבו

דבריו האחרונים מרבינו זי"ע מסאטמאר לפני שנה כשהייתי על שבת במאנרא, דיבר עמי אודות פרט זה, הם לא נותנים בחנם, סוף כל סוף הם יתערבו, לא יתכן להיות אחרת, אלא סיים מה שכעת אין הם מתערבים הוא אלא מפני שיש תלמוד תורות שאין לוקחים מהם, אין הם יכולים כעת "אדערווייל" לפגוע בהם, חלילה אם היו הכל לוקחים אז היו מעבירים הכל.

באמת הוא נסיון קשה ומר, לפני שני שלשה שבועות היו אצל מנהל של ישיבה א' מן הישיבות הגדולות, ודיברו עמו שלא יקח מהם, אמר האיק הוא יכול לוותר על כמה מיליאנען שהם נותנים. ענו לו, לאכול חזיר הוא גם נסיון (בתמיכה), אז מען טאר נישט טאר מען דאך נישט. ענה, יש אמנם גדולי ישראל שמצווים ליקח והם מתירים ליקח, זהו הנסיון הוא נסיון קשה.

מזו. ומה גדלה ה' שמחתו כשבא העוסק בקדשים לבקש מכתב עבור קופת עזרה שומרי חסד שנתייסד ע"י רבינו הרה"צ ראש מערכות ישראל רבי עמרם זצ"ל, והוא קופה לתמוך במשפחות שאינם לוקחים שום ממון והנאה מלשטון הכופרים גם תמיכה פרטית הנקרא אצלם ביטוח לאומי (כמו בכמה מדינות שהמדינה תומכת לתושביה כמה מיני תמיכה), וכן אם צריכין להיות בשפיטאל הם משלמים, וכדומה... וגם ע"י ה' רצונו ודעתו שמשלטון הכפירה אין ליקח מכל אשר להם. וע"ע בספר "אמונים נוצר" (עמ' 218) שהביאו ממכתב הרה"ח ר' אהרן הכהן שטיינבערגער ז"ל שכ"ק מרן אדמו"ר מתולדות אהרן זי"ע ביקש שלא לקחת כסף מ"ביטוח לאומי", ואמר "ס'ועט זיך דער קענען אין די יראת שמים פון די קינדער" יעו"ש. (וע"ע באמונה ודעת גליון י"ח - תמוז תשי"פ עמ' ל"ב מש"כ שם בזה). וכשבא העוסק בקדשים לבקש מכתב המלצה ע"י אמר שהוא כמו יו"ט אצלו שעוד בא א' לבקש מכתב עבור אלו משפחות שאין לוקחים כלום אפי' ביטוח לאומי שיש משפחות שאין לוקחים זה. ויש מי שעוסק בזה ס'גייט נאך איינעם אהן. וראוי ה' לבלש בגדי יו"ט כשאכתוב מכתב המלצה לזה, לְשַׁמֵּעַ זאת שיש עוד משפחות כאלו שאין לוקחים אפילו עזרה ס' שלא נאסר בפירוש מהבית דין [בכלל לא נתן לשום דבר מכתב]. (כ"ז מובא בעבודת הרועים)

מח. עי' באגרות מהרי"ט ח"ב סי' שס"ח שגם רביה"ק זי"ע הוסיף דברי חיזוק ועידוד למכתב גדולי ישראל לקופה זו.

קבלת כספים

כיתת רגליו בתמידות למרחקים בעמל רב וביגיעת דרכים עצומה בלא להשגיה על כבודו כלל, להמציא מעות ממקורות טהורים עבור הישיבה והת"ת וכו' היות שלא הזדקק כלל וכלל לכספים שאינם ממקורות נקיים ומזוקקים, וכ"ש ממעין גרפש מקור משח"ת (מדינה שנתיסד תש"ח) ועד יומו האחרון עמד כצור חלמיש על נקודה הלזו לבל ליהנות מקופות השרצים הרשעים ושאר מקורות זרים שתומכיהם המה מנאצי ד' מטמאי ארץ, המה הערב רב שכל חפצם לעקור ח"ו אמונתם של ישראל. והורה כן לתלמידיו הנאמנים, הן בכללות כמה ששייך להקהלה שלא יגעו בכל אשר להם מקופות השלטון למיניהם או משאר מקורות זרים הנתמכים מהם, וכן לענין הנאה פרטית בל יגעו בכל אשר להם, הצד השווה שבכולם יש משום "כח הפועל בהנפצל", ואיך יתכן לקיים רצון ד' ע"י הנאה מכספן של אויבי ד', וכדעת רבו הגה"קמסאטמאר וכל רבותינו צדיקי אמת, וממש מסר נפשו ע"ז בכדי שיוכלו ללמוד תורה בקדושה ובטהרה.

(זכור לאברהם ח"א עמ' רמ"ו)

מכתב חיזוק לקופת "שומרי חסד" לאלו המתנזרים לגמרי מכספי המדינה

בס"ד

בזה הנני לחזק ידי עושי מצוה העסקנים החשובים מנהלי קופת עזרה "שומרי חסד" פעה"ק ירושלים ת"י, שנוסדה ע"י האי גברא רבא לוחם מלחמת ד' במסי"נ הרה"צ ר' עמרם זצ"ל במטרה לחזק ולעודד את השרידים אשר ד' קורא גבורי כח עושי דברו המתנזרים כליל מכל ההטבות של הציונים, וקופותיהם השונות, ביטוח לאומי, סעד, סוציאלי וכו', ועומדים הם כצור החלמיש נגד הנסיונות המתרבים ומתגברים בזה עד

ולחמשיך דורות ישרים ומבורכים, כי הדרך שהם התנהגו זהו דרך האמת, אמנם כשאין הולכים בדרכיהם אז נוטים מדרך האמת ויכולים ליפול לשוחות עמוקות.

הנה הדור הוא בעוה"ר ירוד וחשוך מאד לא היה לעולמים דור שפל כהיום, בספר תולדות יעקב יוסף פירש מה שאמרו חז"ל סומא, הינו שסומא בעיני השכל שלא זוכים לראות האמת, הסמיות עינים הוא גדול, רק בזה אפשר להתחזק, לקיים הכתוב צאי לך בעקבי הצאן בדרך האבות הקדושים, ורעי את גדיותיך, היינו תינוקות של בית רבן, על משכנות הרועים, כמו בדורות הקודמים, אז רעי, נזכה לרעות אותם ולחמשיך דורות ישרים ונאמנים.

בדורות הראשונים עמדו בנסיון במסי"נ שלא לקחת כספים מהציונים לחינוך תשב"ר ורק בזכות זה נתקיימו

עומדים אנו כעת בנסיון גדול שבעבורה נתאספנו, ולא דבר חדש הוא, כבר היה לעולמים לפני ששים שנה, סיפר לי הר"ר הערש אייכלער (שליט"א) [ז"ל] שבשנת תרע"ח בר"ח אלול (שחל אז בימי חמישי ושישי כמו השנה תשל"ה), בליל שישי היה אסיפה בביתו של הרב הצדיק רבי דוד'ל בידערמאן זי"ע בענין זה, שווייצמאן הגיע אז לארץ ישראל וביקש שיקחו ממנו את תמיכתו, ואמר שלא מבקש כלום ויכולים להתנהג הלאה כמו שרוצים רק שיקחו ממנו את תמיכתו, והרה"צ רבי דוד'ל עשה אסיפה והרעיש מאוד עולמות נגד זה, היה אז מלמדים שלא רצו להכנע מפניו, התבטא ע"ז בדיבורים קשים שממש פחד להוציא מהפה, אמר, מכיון שלא שומעים אותי אין לי כבר מה להיות בזה העולם ח"ו, וכך היה, האסיפה התקיימה בליל שישי, וביום שלישי בשבוע אחר זה ה' אלול עלתה נשמתו למרום.

באותה תקופה שאל ווייצמאן את הגאון ר' משה קליערס זצ"ל רבה של טבריא הלא אני מבקש כלום למה תסרבו ליקח כסף, והשיב שאם אקח כסף אז אני ארדוף אחריכם לעשות רצונכם.

ומה היה אח"כ, אלו הת"ת שלא לקחו הכסף והתחזקו בתקיפות דקדושה, נשארו כשרים עד היום הזה, ואלו שלקחו הכסף ירדו לטמיון בתקופה קצרה.

כמה זקנים סיפרו, גם הר"ר הערש אייכלער סיפר, שהגאון רבי יוסף חיים זוננפעלד זצ"ל אמר אז שברור שעל חנם לא נותנים כסף, אם נותנים כסף רוצים תמורה עבור זה, אם לא תיכף אז יבקשו תמורתה בעוד זמן מאוחר יותר.

עוד סיפר לי הר"ר צבי אייכלער בשם הגאון ר' יוסף חיים זוננפעלד שאמר בדרך צחות, הנה אחז"ל כשחל ר"ה בשבת אין תוקעין בשופר, והטעם הוא משום שמא יעבירונו, והנה תקיעת שופר בר"ה הוא ודאי מצוה ושמא יעבירונו הוא רק

אנו מקוים להשי"ת הבורא כל עולמים ירחם עלינו. במדרש פרשת ראה, אין אדם שומע לי ומפסיד, פארן אייבערשטען צאהלט מען קיינמאהל נישט ארויף, אז מען טוט א זאך וועגן אייבערשטענס כבוד וועגן דעם האט מען נאך קיינמאהל נישט דערלייגט.

(אגרות דברי אמונה עמוד קנ"ז).

דרשת התעוררות בדבר האיסור והסכנה לקחת תמיכה מהציונים לתלמוד תורה

... אמרו חז"ל (אבות פרק א'), הוי מתלמידיו של אהרן אוהב שלום ורודף שלום, רודף שלום יש בזה שני משמעות, אחד לרדוף אחר השלום ולחפש אחריה (עין פרש"י ומצודות תהלים ל"ד, ט"ו), ועוד יש שמעות של רודף שלום כפירוש המפרשים (פרי חיים, נוצר חסד, ועוד מפרשים) לרדוף את השלום ולהרחיקו, אוהב שלום עם יהודים כשרים שומרי תורה ומצוות, ורודף שלום לגבי רשעים, וכן מ"ש (תהלים ל"ד ט"ו) בקש שלום ורדפהו, מפרשים בקש שלום עם צדיקים, ורדפהו לגבי רשעים.

העצה שלא להימשך אחרי השקר הוא לחנך את הדורות בעקבות אבותינו

רואים מזה שתיבת רודף יש בה שתי משמעות, וזה שמפרש התרגום הפסוק צדק צדק, קושטא קושטא תהי רדיף, דהנה שני מיני אמות יש, יש אמת שהיא אמת לאמיתו, ויש אמת המדומה, כמו שכתב הבני יששכר שחושבים שזה טוב וזה אמת ובאמת הוא שקר היפוך מן האמת רק היצה"ר מפתה שזה אמת, וזה המכוון קושטא קושטא, האמת האמיתי תרדוף אחריה להגיע אליה ולהשיגה, והאמת השני תרדוף אותה ותרחיקה, וזה מובן אומרו "תרדוף", כי יש בה שתי משמעות לרדוף אחריה ולרדוף אותה, ולכן כתוב צדק צדק נגד שני מיני אמת, אחד האמת האמיתי ואחד האמת המדומה, ועל שניהם נופל הלשון תרדוף...

ומה היא העצה שנזכה ללכת בדרך האמת, כתיב (שיר השירים א' ח') אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים, פירש רש"י וז"ל אם לא תדעי לך כנסייתי ועדתי היפה בנשים בשאר אומות, איכה תרעי ותנצלי מיד המציקים לך להיות ביניהם ולא יאבדו בניך, התבונני בדרכי אבותיך הראשונים שקבלו תורתו ושמרו משמרתו ומצותו ולכי בדרכיהם, ואף בשכר זאת תרעי גדיותיך אצל שרי האומות עכ"ל, שאם נלך בעקבי הצאן, בדרך האבות הקדושים ובדרך הצדיקים מדורות הקודמים אז יקויים בנו ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים, שנזכה לגדל

ספק, ודוחין מצוה ודאי משום ספק שמא יעבירונו, ולקחת כסף מהרשעים הוא ודאי אינו מצוה וכאן אין ספק שמא יעבירונו רק ודאי יעבירונו, בודאי אסור ליקח.

בעיה"ק צפת ת"ו היה דר שם זקן אחד, ר' חיים ברוך בלוי ע"ה, ובערך לפני שלשים שנה סיפר לי את כל השתלשלות ממהלך הירידה שם, שהכל עבור הנאת כסף נכנעו בתי הת"ת ועי"ז נחרבו כל התלמודי תורה, ועד היום לדאבוננו חרוב ונחרב שם כל התלמודי תורה, היו אז בצפת הרבה אבות שהיו מוכנים למסור נפשם שלא יקלקלו את בניהם, אמנם היו מפתים אותם שאין מבקשים שום שינוי עבור קבלת הכסף ולא יתקלקלו כלום, ואחר כך כאשר כבר ראו מה שנעשה איך שעלה הקלקול בבניהם כבר לא יכלו לעשות כלום.

לפני שבועיים הייתי אצל רופא בצפת, עולה חדש ממנוקאטש, ושאל אותי בתמיהה, היות שהלך בליל שב"ק בבתי הכנסיות ובשום מקום לא ראה ילדים, היכן נעלמו הילדים, וכי בכל העיר צפת לא יהיו ילדים, איפה הם, בבתי כנסיות האשכנזים בצפת צריכים הרבה פעמים לחפש צידוף למנוין, הכל גרם החורבן של לקחת כסף, קודם אמרו שלא מבקשים כלום, ולבסוף נעשה בעוה"ר החורבן המר, וככה היה בכל המקומות.

צאי לך בעקבי הצאן, הדורות הקודמים הבינו וידעו חומר הענין, כהיום רואים כבר מציאות, שאלו שהתחזקו ועמדו בנסיון יצאו מהם דורות ישרים ונאמנים, ואלו שלא עמדו בנסיון ירדו לטמיון רח"ל בזמן קצר.

בספה"ק מבואר הענין הנורא שכח הפועל בהנפעל

הבני יששכר בספר אגרא דפרקא סי' קכ"ו כתב וז"ל, אמר כבוד אדמו"ר הרב הק' מהרמ"מ (מרימאנוב) על מה שהוא מן התימא שאנחנו רואין כמה פעמים הילדים בקטנותם הולכים לבית רבם ומתמידים בלמוד תורתם ומתפללים בכוונה ועונים איש"ר ואמן ומיישרים אורחותם, ואח"כ כשמתגדלים מתהפכים ח"ו במדות גרועות ומבטלים התורה והתפילה וכיוצא, ומאין יתהווה זה, הרי התורה שלמדו בקטנותם והוא הבל שאין בו חטא היה מהראוי שתעמוד למשען להם ויוסיפו אומץ בנפשותם כי מצוה גוררת מצוה, ואמר הוא ז"ל שהוא על שאבותיהם האכילו אותם ממון גזל שסיגלו ע"י מו"מ שאינו באמונה ונתפטמו באיסורים ושם להם לבשר מבשרם, ועי"ז נולדים להם תאות ומדות גרועות, והביא ראיה מזפק העוף על שנהנה מן הגזל לא נקרב לגבי המזבח כי לא לרצון יהיה, והגם שהעוף לא נצטווה הנה השי"ת שונא החמס עכ"ד.

וכן כתב בספר אגרא דכלה (פרשת שופטים בד"ה כי הגוים האלה) וז"ל והנראה להבין הדבר על פי קבלתנו

מרבתינו כח הפועל בנפעל, ממילא ממונו ורכושו של אדם שהוא מסגלו על ידי מעשיו הנה יש בממון ורכוש ההוא כח הפועל, על כן נאסר לנו לפרוט מתיבת המוכסין כיון שכח הפועל יש בממון ההוא והאדם הכשר יקחנו לעצמו הנה יגרום לנפשו פעולות זרות כפי כח הפועל הנפשי מבעלים הראשונים, ועתה אם עיני שכל לך תבין את אשר לפניך אשר בעינינו ראינו כמה אנשי שם אשר פיתם היצר לתבוע חלקם והשתדלו בפרנסתם לקבל ממון מכל אדם ונשארו אחר כך כלים ריקים, כי הממון שסיגלו מבני בלי שם דבק בהם ובנפשם וכיבתה השלהבת אשר בער בקרבם באהבת היוצר כל עכ"ל.

וכן בספר קדושת לוי (קדושה שניה ד"ה כי נודע) וז"ל אמר מורי כח הפועל בנפעל, וכן בספר תולדות יעקב יוסף (ריש פרשת ויחי) בשם הרמב"ן.

יש ראייה מחז"ל דאף הכסף ממיסים אסור לקחת ולא כהטוענים הכסף שלנו הם

והנה מדברי חז"ל המובא בס' אגרא דכלה הנ"ל, ומקורו במסכת בבא קמא (ק"ג ע"א) במשנה אין פורטין מתיבת המוכסין ולא מכיס של גבאין ואין נוטלין מהם צדקה, פירש"י אין פורטין, להחליף סלעים בפרוטות מיד מוכס ליתול הפרוטות מתיבתן שנותנין בה מעות המכס, וכן מכיס של גבאי המלך שגובה כסף לגולת וארנונא, לפי שהן של גזל עכ"ל, ונפסק להלכה בשו"ע חו"מ (סי' שס"ט סעי' ב'), מכאן ראייה שאעפ"י שהכסף שרוצים ליתן הוא ממיסים וארנוניות, אעפ"כ כיון שבא ברשות, כח הפועל הוא בנפעל, ושורה עליהם כח הרע והטומאה, שהרי אסרו אפילו לפרוט להחליף סלעים בפרוטות גם שנותן תמורתן, וכן אסרו ליקח מהם צדקה, ולא אמרינן הלא זה הכסף הוא רכוש שלהם שלקחו מהם מכס וארנונא.

כסף ממינים ואפיקורסים גרוע הרבה טפי מנידון האגרא דכלה

ואם מדבר כזה שהכסף בא ממשא ומתן שלא באמונה, הגם שזה גם כן דבר חמור, אבל אין להשוותו עוד לענין של מינות ואפיקורסות, אעפ"כ גורם שהבנים מתקלקלים רח"ל, כש"כ וכש"כ אם הולכים ליהנות משלטון המינות וכח הפועל בהנפעל כנ"ל בס' אגרא דכלה, אם כן המלומדים שמתפרנסים ממקורות כאלו, יהיו איך שיהיו טובים וחשובים, עם כל זה השפעה הגונה של יראת שמים בלתי אפשר שיהיה להם על הילדים, והילדים בעצמם איך יכולים לקנות להתגדל מהם דורות ישרים ונאמנים אפילו שהם באים מבתי טובים, מכיון שההשפעה בא מכסף ממקור מושחת של מינות ואפיקורסות רח"ל.

רבינו ויקחו לי תרומה מאת כל איש, אפילו מערב רב, זה היה רק לפני חטא העגל, משא"כ אחר חטא העגל כתיב ויקהל משה את כל עדת בני ישראל, רק עדת בני ישראל לאפוקי הערב רב עיי"ש, והנה המינים והאפיקורסים המה הערב רב האמיתיים שהחריבו והשמידו רבבות אלפי ישראל שהביאו לא"י ממדינות שונות כתימן וכדומה על ידי החינוך המקולקל שנתנו להם, המה הערב רב האמיתיים שלא לקחו מהם כסף להמשכן, מהערב רב אי אפשר שיהיה משכן כדברי הזוה"ק.

מובא בזהר חדש (פרשת לך דפוס ליוורנו דף ל"ב ע"א) ר"ש בן יוחאי כשרצה לקבל פני שכינה הלך למקום שהתשב"ר לומדים ואמר ששם משכן השכינה, זהו משכן השראת השכינה שלנו, במשכן אומר הכתוב ויקהל משה את כל עדת בני"י, רק מבני ישראל לקחו ולא מן הערב רב, התוה"ק מלמדת אותנו שעל דבר קדושה אסור לקחת מערב רב, ואם לוקחים ממקורות כאלו בורחת השכינה הקדושה משם חלילה.

**בדור עקבתא דמשיחא בגודל הנסינות אין לנו זכות
אלא בתורתם של תשב"ר ובודאי צ"ל בטהרה**

מובא בגמרא (שבת ק"ט ע"ב) אין העולם מתקיים אלא בהבל תינוקות של בית רבן, ועוד אמרו שם אמר ר' המנונא לא חרבה ירושלים אלא בשביל שביטלו בה תינוקות של בית רבן, ומובא בזהר (בלק קצ"ז סוף ע"א) וז"ל בשעתא דישראל קראן מוגו עאקו דחיקו דלהון, ושאר עמין מחרפין ומגדפין לון אימתי תפקון מן גלותא, אלהון היך לא עביד לכון נסין וכו', איהו אתיב לגבה אם לא תדעי לך היפה בנשים וכו', אם לא תדעי לך לאתקפא גרמך בגלותא ולא תקפא חילא לאגנא על בנך, צאי לך, צאי לך לאתקפא בעקבי הצאן, אינון תינוקות דבי רבן דאולפי תורה עכ"ל. ומובא (בזהר חדש בראשית י"א ע"ב) א"ל (רבי אליעזר לרבי עקיבא) ווי לדור שיהיו יתומים בלי אב בלי חכם מורה ולא תלמיד הוגה, וימים יבואו שכל הדור יהיו חצופים ועזי פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין מבקש, והמתעורר לבו בתורה יהיה נבזה וחדל אישים, ווי לדרא ההוא כד ייתי ההוא דרא, א"ל לית דרא ההוא מתקיים אלא בהבל פיהם של תינוקות של בית רבן כד אינון רכיכין בלבד, וכד אינון קשישין אורייתא משתכח מנהון עכ"ל, הכוונה שיגיע דור שלא יהיה רק הזכות של הילדים קטנים בעודם צעירים, חלילה וחלילה, אם גם זכות זה יקחו מאתנו מי יודע מה שיגרמו בזה.

צריכים לעורר ולבקש רחמי שמים שלא יגעו בתשב"ר חלילה

ויש לרמוז מה שכתוב (בראשית מ"ב כ"ב) אל תחטאו בילד, הכוונה שלא יחטאו ויקלקלו את הילד, וגם דמו הנה נדרש, דמם ידרש חלילה.

וכן כתב בספר תפארת שלמה... ומובא שם פרשת משפטים (ד"ה מדבר שקר תרחק) וז"ל גם בענין קבלת הנדבה והצדקה בעצמה עדיין יש בחינות רבות שצריך לשמור מהם כמבואר בספרים כי על ידי קבלת הנדבה מכל איש הנה על ידי זה פוגם מדרגת נשמתו חלילה ומורידה ממעלתו ונפגם חכמתו ותורתו ותבונתו בדרכי השם חלילה עיין במעבר יבוק באורך עכ"ל, ועיין שם עוד בפרשת ויגש דף מ"א עמוד ג' ד"ה ועתה אל תעצבו, בשלח נ"ח ע"ב ד"ה ויאמר ה' אל משה, שמיני ע"ט עמוד ג' ד"ה בין החיה.

הרמב"ם פוסק שמצוה לשנוא האפיקורסים

כתב הרמב"ם בפירוש המשניות (סנהדרין פרק י' סוף משנה א') וז"ל וכאשר יאמין האדם אלה היסודות כולם ונתברר בה אמונתו בהם הוא נכנס בכלל ישראל, ומצוה לאהבו ולרחם עליו ולנהוג עמו בכל מה שצוה הש"י איש לחברו מן האהבה והאהבה, ואפילו עשה מה שיכול מן העבירות מחמת התאוה והתגברות הטבע הגרוע הוא נענש כפי חטאיו אבל יש לו חלק לעולם הבא, והוא מופשעי ישראל, וכשנתקלקל לאדם יסוד מאלה היסודות (י"ג עיקרים), הרי יצא מן הכלל וכפר בעיקר ונקרא מין ואפיקורוס וקוצץ בנטיעות, ומצה לשנוא ולאבדו ועליו נאמר הלא משנאיך ה' אשנא עכ"ל.

מגויים מקבלים קרבות אבל ממחלל שבת לא מקבלים קרבות

וכן על מי שהוא מחלל שבת בפרהסיא כתב הרמב"ם (הלכות מעשה הקרבות הלכה ד') שמונכרי מקבלים עולות, ומישראל שהוא מומר לע"ז או מחלל שבת בפרהסיא אין מקבלין ממנו קרבן כלל, וכן כתב בהלכות שגגות פרק ג' הלכה ז', ובפירוש המשניות (חולין פרק א' משנה א') כתב וז"ל לפי שיעיקר בידניו גם כן, שהמחלל שבת בפרהסיא הרי הוא כגוי לכל דבריו עכ"ל, ואין צריך להרחיב בזה הדיבור כי הכל מובן מאליו.

לא לכם לבנות בית אלקינו כי מרשעים יצא רשע

לא לכם ולבנו לבנות בית לאלקינו (עזרא ד' ג'), מרשעים בלתי אפשר שיצא טוב, ככתוב מרשעים יצא רשע (שמואל-א' כ"ד י"ד), אפילו בתחלה חושבים שהוא טוב אבל בהמשך הזמן נתהפך ח"ו, או שהוא כהבחנה הנ"ל שאמרת מהבני יששכר שסוברים על רע שהוא טוב, וזה רק סמיות עינים, בבחינת סומא שאינו רואה האמת לאמיתו.

ומובא בספר ייטב פנים (לה"ה ס"ג) בשם ספר נזר הקדש דמה שנתוסף ליוסף הצדיק להיות אסיר עוד ב' שנים משום דאין לעשות השתדלות על ידי אדם רשע כי לא יוגלגל זכות על ידו עיין שם.

הציונים שהשמידו רבבות מישראל המה הערב רב שמבואר בזוה"ק שלא חשבו אותם

מובא בזוה"ק (ויקהל דף קצ"ה ע"א) דמה שאמר משה

אז כח הצדיקים בכל המקומות ויכלו הרבה יותר בניקל לגדל את הבנים לתורה ויר"ש, היום כשיוצאים ברחוב צריכים רחמים מרובים להנצל ממינות ואפיקורסות וניבול פה ששומעים ח"ו וההוצפה יסיג בהפקרות וחציפות היום זקוקים לרחמים מרובים בכל אופן, אפילו בלא ענין של קבלת הכספים, רק אם עושים עד כמה שאפשר והיכולת אז השי"ת עוזר ומרחם, אבל חלילה עוד להוסיף על זה ולהכניס עצמם בידים בנסיון כזה מי יודע מה שזה יכול עוד להביא.

יש להיזהר מאוד בנסיונות שבעקבתא דמשיחא שלא לאבד הכל ח"ו

בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים, כתוב ומצאוך, לשון מציאה, שהוא בהיסח הדעת, מה הוא ההיסח הדעת, ואפשר לומר על פי מה שכתב הבני יששכר הנ"ל דבאחרית הימים קאי על חודש אלול, ואפשר להוסיף שהכוונה הוא דבחודש אלול של אחרית הימים לפני ביאת משיח צדקנו שאנו עומדים בה כהיום, ומתגברים נסיונות קשים ומרים בבחינת ומצאוך, שהנסיונות הם בבחינת מציאה, שירצו ליתן כסף בלי שום טרחה, מזהיר ע"ז תוה"ק שיזהרו מאד שלא יעשו מרע טוב...

משל לאחד שנטבע ספינתו בים, וידע לשוט, והיה רחוק כמה פרסאות משפת הים והתחיל לשוט בכל מאמצי כוחותיו עד שהגיע קרוב לשפת הים בקירוב של כמה אמות, וכחותיו אזלו ואין בכחו עוד להמשיך לשוט, צעקו עליו האנשים התאמץ לשוט עוד כמה אמות האלו ותנצל ואם מחזיק מעמד ומתגבר אז ניצול.

בבחינה זו עומדים אנו כהיום, שאנו קרובים כבר מאוד לביאת משיח צדקנו ובשמים מחכים שנחזיק מעמד ברגעים האחרונים של הגלות, ומי שיחזיק מעמד יהיה טוב לו לעולם ועד בזה ובבא, שאז יהיה הישועה האמיתית שכלל ישראל מחכה כבר ע"ז קרוב לאלפיים שנה מעת חורבן בית שני.

כי ברגעים האחרונים מתגבר הס"מ, כי הוא יודע שכשיבא משיח צדקנו אז כבר יהיה סופו וקיצו, לכן הוא רוצה לחטוף מה שביכולתו, ואנו צריכים להתגבר זה לעומת זה.

בכל הזמנים והשנים היו נסיונות, אבל נסיונות כאלו שמתגבר בשנים האחרונות לא היה כזאת לעולמים, מדינה של אפיקורסות שהשמידו רח"ל חלק גדול מכלל ישראל קטנים וגדולים, וצריכים רחמי גדולים שנחזיק מעמד בזה. הבורא כל עולמים ירחם שנעבור בשלום ונעמוד בהנסיונות, ולא נכשל ולא נאבד את עצמנו ברגע האחרון ולא נטבע חלילה במצולות ים.

איתא בגמ' (סנהדרין מ"ד ע"ב) לעולם יקדים אדם תפילה לצרה, כי חלילה כשנמצאים כבר בתוך הצרה אז כבר

בכל פעם קודם ר"ה משתדל הס"מ לגרום איזה קטרוג ח"ו על כלל ישראל, אשתקד בזו הזמן היה הגזירה של גיוס בני הישיבות, ועוררו רחמי שמים ונתקבצו (אח"כ בחודש חשוון) אלפים ורבבות באשורת הבוקר בתפילה ותחנונים ובאמירת וי"ג מדות של רחמים והשי"ת ריחם ודחו את הגזירה, היום גם כן עומדים לפני ר"ה ושוב עומדים בנסיון מר, כעת הנסיון יותר קשה שאז היה בדרך כפיה וכעת היא בדרך רצון חלילה, "אם נוגעים בתינוקות של בית רבן חלילה זה גרוע מכל דבר כי זה קיום העולם".

הרי אנו צריכים זכותים גדולים להינצל כאן ממלחמות והריגות רח"ל ותקוה היחידי הוא בתורה של תשב"ר בטהרה

כל אחד יודע ומפחד על המצב איך הוא בעוה"ר, רק ברחמי השי"ת דוחים שלא יהיה מלחמה ד' ישמרנו, זה הקיום היחידי והתקוה היחידי הזכות של תינוקות של בית רבן, וזה מציל אותנו וגורם המתקת הדינים, חלילה אם גם זאת נאבד, מי ידוע עד כמה צריך לפחד חלילה, וכמובא במדרש רבה פ' תולדות (פרשה ס"ה סימן כ') וז"ל, א"ר אבא בר כהנא לא עמדו פילוסופין בעולם כבלעם בן בעור וכאבנימוס הגרדי, נתכנסו כל עובדי כוכבים אצלו אמרו לו תאמר שאנו יכולים ליזדווג לאומה זו, אמר לכו וחזרו על בתי כנסיות ועל בתי מדרשות שלהן ואם מצאתם שם תינוקות מצפצפין בקולן אין אתם יכולין להזדווג להם שכך הבטיחן אביהן ואמר להם הקול קול יעקב בזמן שקולו של יעקב מצוי בבתי כנסיות אין הידים ידי עשו, ואם לאו הידים ידי עשו אתם יכולים להם עכ"ל.

האיך לא יפחד מדברי רבותינו שסכנה נוראה יש לחינוך הבאה בהשפעת הסטר"א

והנה חז"ל אמרו (במדבר רבה פרשה כ"א ס"ד ד') גדול המחטיאו יותר מן ההורגו, ואם על ספק סכנת הגוף לא יסכן אדם את עצמו אפילו באחוז אחד מני אלף או מן עשרת אלפים, כש"כ בעניינינו שלא יסכן את הנשמה וכש"כ את נשמת כלל ישראל, היינו התינוקות של בית רבן שהם הדור העתיד, וזה לא אחוז אחד רק כמעט מאה אחוז, שאי אפשר לתאר עד כמה הסכנה, מי שרוצה לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ומצות דורות ישרים וכשרים יראה ויפחד מדברי הקדושים הבני יששכר והתפארת שלמה הנ"ל, ויתן את בניו רק לתלמודי תורה שאין יונקים מהשפעת הסטר"א.

הרי צריכים לסייעתא דשמיא מרובה בחינוך הילדים ואם עושים את המוטלת עלינו אז השי"ת עוזר ומרחם

הדורות של היום הם לא כמו הדורות הקודמים, שהיו

מורות לילדים וגם מדברים שם בשפה הטמאה עברית, לכן נפשו בשאלתו ומה שרבינו יאמר כן יעשה, אמר לו רבינו ששאלה זו קשה לו מאוד לענות על אתר, לכן תבוא עוד הפעם לאחר ל"ג בעומר ואקוה שהשי"ת יתן מענה בפי.

הנ"ל עשה כן, ובא לרבינו אחר ל"ג בעומר, אמר לו רבינו איך האב אסאך געקלערט איבער דעם און איך קען דיר נישט געבן א היתר אויף אזא מוסד וואס נעמט געלט און רעדן די טמא'נע שפראך און ווייבער לערנען מיט קינדער, פאר אזא קינד וואס די האסט אזוי פיל כוחות אריינגעלייגט אין אים עכלה"ק. [התבוננתי הרבה בזה ואינני יכול להתיר לך לשלוח במוסד כזה שלוקחים כספים ומדברים השפה הטמאה ושנשים לומדות עם הילדים, לילד כזה שהשקעת כ"כ הרבה כוחות בו].

פעם שיחק אחד מנכדי רבינו בבית רבינו וכדרכם של ילדים שיחקו באוטו ואחד מן הילדים שהיו קטנים מאוד בן ד' או ה' נענה איך בין דער נהג, ורבינו שמע זאת בחדרו ויצא אליו ואמר לו בחביבות שאסור לומר כך ולימדו שיכול לומר "שאפער" אבל לא ח"ו להיכשל אפילו במלה ולו אחת משפתם הטמאה.

(חותמו של כהן גדול ח"ד, אות קכ"א-ג)

מעט שהציונים תפסו עצמם על לשה"ק יש ענין לכתוב דייקא באידיש

ב"ה ליל ו' ל"ד בעומר פעה"ק ירושלים ת"ו לידידי היקר וו"ח מו"ה מרדכי שענהר (ני"י) [ז"ל]

מכתבך קבלתי ומה שאתה מתנצל על כתיבתך באידיש זה אינו אצלינו שום חסרון, כי גם כ"ק רבינו זצ"ל (שומרי אמונים), גם כן לפעמים היה כותב רק באידיש, וכותב באחד מהמכתבים (עיין בספר תולדות אהרן ח"ג שנעתק לש"ק שם) שנכתבו [שנמצאו] אצלכם שמתכוין לכתוב באידיש, כי מעט שהתחילו הפורצים בלשונם הטמא, רוצה ומתכוין כמה פעמים לכתוב דייקא רק ביידיש וכו'. הדשה"ט אי"ק

(אגרות דברי אמונה מכתב ס"ו)

רב תודות וברכות

למערכת "למען דעת" שע"י חסידי תולדות אהרן, ולחוצאת "מזל" שע"י הר"ר נתן נטע משה גליק שליט"א על אשר עזרו לנו בהמצאת תוכן הדברים המובאים במאמר זה לזכרו של מרן רביה"ק זי"ע ושל כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק מתולדות אהרן זי"ע זכותם הגדול יגן עליהם להתברך בכל מילי דמיטב ויוכלו להמשיך בהרצת תורה ויראה מתוך נחת והרחבת הדעת אכיה"ר.

קשה מאד להניצל, ואם מעוררים רחמים מקודם אפשר הרבה מאד לפעול, כעת אנו צריכים לרחמים מרובים, אם היינו יודעים באיזה מצב אנו עומדים אז היו מרעישים הרבה יותר בתפילה ותחנונים.

עומדים אנו כבר בסוף השנה ואנו נכנסים כעת לחודש אלול, השי"ת יעזור שנזכה לפעול ישועות לנו ולכל ישראל וימתקו הדינים.

ואם נעמוד בזה הנסיון אז בזכות תינוקות של בית רבן יעזור השי"ת שיגן עלינו שלא ישלוט בנו שום קטרוג ח"ו, השי"ת יעזור שנזכה במהרה לראות בישועתן של ישראל ובגאולתן במהרה בימינו אמן.

(אסיפת מכתבים ח"ב דרשה ד' דף פ"א-פ"ה, מיום כ' מנחם אב תשל"ה, בביהכ"נ אהלי יעקב בשכונת זכרון משה ירושלים ת"ו)

הזהיר מאוד לא להשתמש בלשונם הטמאה

צווה ככרוכי'א על מכשול הפרוץ להשתמש בדיבור לשונם הטמאה שהי' מאוס אצלו בתכלית השנאה. גם בעת הצורך היה אומר לתלמידיו אין להתחיל לדבר מיט דעם טריפה'נעם שפראך.

(זכור לאברהם ס"י כ' סעי' ז')

היה נמנע להתפלל במקום שמתפללים בהברת עברית שלא יצטרך לענות אמן על ברכותיהם

בעת ששהה בכפרים או בישובים שונים לצורך מרגוע והחלפת כוח, היה נמנע מלהתפלל בבתי כנסת שמתפללים שם ע"פ מבטא הלשון העברית שבדו להם המינים לבם (כגון אצל אנשי המזרחי ודומיהם), שלא יצטרך לענות ב"ה וב"ש ואמן אחר ברכותיהם, מלבד אצל אחינו הספרדים ובני עדות המזרח שמדברים בהגייה זו מתולדותם ואשר בירושה היא להם מאבות אבותיהם מדור דור.

(שם, ס"י ז' סעי' י"ז)

כמה עובדות עד היכן הגיע זהירותו שלא להשתמש בשום אופן בשפתם הטמאה

רבינו [מתו"א זי"ע] אמר פעם בקיבוץ לילדים בזה"ל, א קינד וואס וועט רעדן עיברי"ש וועט מען ארויס שיקן פון תלמוד תורה. [ילד שידבר עברית יוציאו מהת"ת].

לאחד מאנ"ש היה ילד חלש מאוד ל"ע שלא התערב בטוב בין בני גילו ומשגיח הת"ת אמר להנ"ל שהוא מוכרח להוציא אותו מהת"ת מכיון שהוא מפריע לכל הכיתה, והלה הלך לחפש עבורו איזה מוסד שירצה לקלטו עד שמצא איזה מוסד אבל מכיון שלהמוסד ההוא היה כמה חסרונות בא לשאול חו"ד רבינו לפני פסח תשנ"ד ואמר לרבינו שהיות שהמוסד נתמך מהממשלה וגם יש שם